

Rada
Evropské unie

Brusel 5. července 2023
(OR. en)

Interinstitucionální spis:
2023/0257(NLE)

11485/23
ADD 4

LIMITE

COLAC 81
POLCOM 146
SERVICES 27
FDI 15

NÁVRH

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	5. července 2023
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2023) 431 final
Předmět:	PŘÍLOHA návrhu ROZHODNUTÍ RADY o podpisu jménem Evropské unie a prozatímním provádění Pokročilé rámcové dohody mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Chilskou republikou na straně druhé

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2023) 431 final – ANNEX 1 – PART 4/4.

Příloha: COM(2023) 431 final – ANNEX 1 – PART 4/4

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 5.7.2023
COM(2023) 431 final

ANNEX 1 – PART 4/4

PŘÍLOHA

[...]

návrhu ROZHODNUTÍ RADY

o podpisu jménem Evropské unie a prozatímním provádění Pokročilé rámcové dohody mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Chilskou republikou na straně druhé

KAPITOLA 29

STÁTNÍ PODNIKY, PODNIKY, KTERÝM BYLA PŘIZNÁNA ZVLÁŠTNÍ PRÁVA ČI VÝSADY, A URČENÉ MONOPOLY

ČLÁNEK 29.1

Působnost

1. Strany potvrzují svá práva a povinnosti podle čl. XVII odst. 1 až 3 GATT 1994, Ujednání o výkladu článku XVII GATT 1994, jakož i podle čl. VIII odst. 1, 2 a 5 GATS.
2. Tato kapitola se vztahuje na státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly (dále jen „subjekt“), které se zabývají obchodními činnostmi. Pokud se subjekt zabývá obchodními i neobchodními činnostmi¹, tato kapitola se vztahuje pouze na jeho obchodní činnosti.
3. Tato kapitola se vztahuje na státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly na všech úrovních státní správy.

¹ Neobchodní činnosti mohou zahrnovat plnění legitimního poslání veřejné služby nebo jakoukoli činnost, která přímo souvisí se zajišťováním národní obrany nebo veřejné bezpečnosti.

4. Tato kapitola se nepoužije na zadávání zakázek stranou na zboží nebo službu nakupované pro vládní účely a nikoli s cílem jejich dalšího komerčního prodeje nebo dodávání zboží či poskytování služby pro komerční prodej, bez ohledu na to, zda tato zakázka představuje „zahrnutou zakázku“ ve smyslu článku 28.2.
5. Tato kapitola se nepoužije na služby poskytované při výkonu veřejné moci.
6. Tato kapitola se nepoužije na státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určené monopoly, pokud roční příjmy z obchodních činností dotčeného subjektu byly v některém z předchozích tří po sobě následujících fiskálních let nižší než 100 milionů zvláštních práv čerpání (ZPČ)¹.
7. Článek 29.4 se nevztahuje na odvětví služeb mimo oblast působnosti této dohody.
8. Článek 29.4 se nepoužije, pokud státní podnik, podnik, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určený monopol některé strany nakupuje a prodává zboží nebo služby na základě:
- a) jakéhokoli stávajícího nesouladného opatření, které strana zachovává, prodlužuje, obnovuje nebo upravuje v souladu s článkem 17.14, 18.8 nebo 25.10, jak je stanoveno v její listině závazků v příloze 17-A, nebo

¹ Během prvních pěti let ode dne vstupu této dohody v platnost bude prahová hodnota 200 milionů ZPČ.

- b) jakéhokoli nesouladného opatření, které strana přijme nebo zachová, ve vztahu k odvětvím, pododvětvím nebo činnostem v souladu s článkem 17.14, 18.8 nebo 25.10, jak je stanoveno v její listině závazků v příloze 17-B.

ČLÁNEK 29.2

Definice

Pro účely této kapitoly a přílohy 29 se rozumí:

- a) „obchodními činnostmi“ činnosti, které provádí podnik, jejichž výsledkem je výroba zboží nebo poskytování služeb, které budou prodávány na relevantním trhu v množství a za ceny stanovené podnikem, a jež jsou vykonávány za účelem vytváření zisku¹;
- b) „obchodními úvahami“ úvahy týkající se ceny, kvality, dostupnosti, prodejnosti, dopravy a jiných podmínek nákupu či prodeje nebo jiné faktory, které by se obvykle braly v úvahu při obchodních rozhodnutích soukromého podniku fungujícího podle zásad tržního hospodářství v příslušném obchodním nebo průmyslovém odvětví;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že „obchodní činnosti“ nezahrnují činnosti prováděné podnikem, který působí na neziskovém základě nebo na základě úhrady nákladů.

- c) „určit“ znamená zřídit nebo povolit monopol nebo rozšířit oblast působnosti monopolu na další zboží či službu;
- d) „určeným monopolem“ subjekt, včetně skupiny subjektů nebo vládní agentury, který je na relevantním trhu na území strany určen za jediného dodavatele nebo pořizovatele zboží nebo služby; není jím subjekt, jemuž bylo uděleno výlučné právo duševního vlastnictví, pouze v důsledku tohoto udělení;
- e) „podnikem, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady“¹, jakýkoli veřejný nebo soukromý podnik, kterému strana právně nebo fakticky udělila zvláštní práva či výsady; strana přiznává zvláštní práva či výsady, pokud s přihlédnutím ke zvláštnímu odvětvovému předpisu, na základě kterého bylo právo či výsada přiznány, stanoví nebo omezí počet podniků oprávněných dodávat zboží nebo poskytovat službu na dva nebo více jinak než na základě objektivních, přiměřených a nediskriminačních kritérií, čímž podstatným způsobem ovlivní schopnost jiného podniku dodávat totéž zboží nebo poskytovat tutéž službu ve stejné zeměpisné oblasti za zásadně stejných podmínek;
- f) „službou poskytovanou při výkonu veřejné moci“ služba poskytovaná při výkonu veřejné moci podle definice uvedené v čl. 1 odst. 3 písm. b) GATS, včetně definice uvedené v příloze GATS o finančních službách; a
- g) „státním podnikem“ podnik, který je vlastněn nebo kontrolován jednou ze stran²;

¹ Pro větší jistotu je třeba uvést, že udělení licence omezenému počtu podniků na rozdělování vzácného zdroje podle objektivních, úměrných a nediskriminačních kritérií není samo o sobě výlučným či zvláštním právem.

² Při stanovení vlastnictví nebo kontroly se v každém jednotlivém případě přezkoumají všechny relevantní právní a skutkové okolnosti.

ČLÁNEK 29.3

Obecná ustanovení

Aniž jsou dotčena práva a povinnosti stran podle této kapitoly, žádná ustanovení této kapitoly nebrání stranám ve zřízení nebo zachování státního podniku, určení či zachování monopolu nebo přiznání zvláštních práv či výsad podniku.

ČLÁNEK 29.4

Nediskriminační zacházení a obchodní úvahy

1. Každá strana zajistí, aby všechny její státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly při provozování obchodních činností:
 - a) jednaly při nákupu nebo prodeji zboží nebo služby podle obchodních úvah kromě případů, kdy sledují účel plnění podmínek jejich poslání veřejné služby, které nejsou v rozporu s písmenem b) nebo c);

b) při nákupu zboží nebo služby:

- i) poskytovaly zboží dodávanému nebo službě poskytované podnikem druhé strany zacházení neméně příznivé než zacházení, jaké poskytují obdobnému zboží dodávanému nebo obdobné službě poskytované vlastními podniky, a
- ii) poskytovaly zboží dodávanému nebo službě poskytované podnikem, který je na území dané strany zahrnutou investicí podle definice v čl. 17.2 odst. 1 písm. d), zacházení neméně příznivé než zacházení, jaké poskytují obdobnému zboží dodávanému nebo obdobné službě poskytované podniky na relevantním trhu na území dané strany, které jsou investicemi jejich investorů, a

c) při prodeji zboží nebo služby:

- i) poskytovaly podniku druhé strany zacházení neméně příznivé než zacházení, jaké poskytují vlastním podnikům, a
- ii) poskytovaly podniku, který je na území dané strany zahrnutou investicí podle definice v čl. 17.2 odst. 1 písm. d), zacházení neméně příznivé, než jaké poskytují podnikům na relevantním trhu na území dané strany, které jsou investicemi jejich investorů.

2. Odstavec 1 nebrání státním podnikům, podnikům, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určeným monopolům v tom, aby:

- a) nakupovaly nebo dodávaly zboží či nakupovaly nebo poskytovaly služby za odlišných podmínek, včetně podmínek v souvislosti s cenou, a to za předpokladu, že takové odlišné podmínky jsou v souladu s obchodními úvahami, nebo
- b) odmítly nákup nebo dodání zboží či nákup nebo poskytnutí služeb za předpokladu, že toto odmítnutí proběhne v souladu s obchodními úvahami.

ČLÁNEK 29.5

Regulační rámec

1. Strany v příslušných případech co nejlépe využívají mezinárodní normy, včetně Pokynů OECD pro řízení a správu státních podniků, je-li to vhodné.

2. Každá ze stran zajistí, aby jakýkoli regulační subjekt nebo jakýkoli jiný subjekt vykonávající regulační funkci, který tato strana zřídí nebo zachová:

- a) byl nezávislý na podnicích, které reguluje, a nesmí být vůči nim odpovědný, aby byla zajištěna účinnost regulační funkce a

- b) jednal za obdobných okolností nestranně¹ ve vztahu ke všem podnikům, které reguluje, včetně státních podniků, podniků, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určených monopolů².
3. Každá strana uplatňuje své právní předpisy na státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, a určené monopoly konzistentním a nediskriminačním způsobem.

ČLÁNEK 29.6

Transparentnost

1. Strana (dále jen „žádající strana“), která má důvod se domnívat, že obchodní činnosti státního podniku, podniku, kterému byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určeného monopolu druhé strany mají nepříznivý dopad na její zájmy podle této kapitoly, může druhou stranu (dále jen „dožádaná strana“) požádat, aby jí písemně poskytla informace o obchodních činnostech daného subjektu, které souvisejí s prováděním této kapitoly.
2. Žádající strana uvede v žádosti podle odstavce 1 vysvětlení, jakým způsobem podle ní mohou činnosti subjektu ovlivňovat zájmy dané strany podle této kapitoly a specifikuje, které z informací uvedených v odstavci 3 požaduje.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že nestrannost, se kterou regulační orgán vykonává své regulační funkce, se posuzuje na základě obecného vzorce nebo praxe tohoto orgánu.

² Pro upřesnění je třeba uvést, že v případech odvětví, u nichž se strany v jiných kapitolách této dohody dohodly na zvláštních povinnostech týkajících se regulačního orgánu, mají přednost příslušná ustanovení těchto jiných kapitol.

3. V souladu s odstavcem 1 poskytnete dožádaná strana tyto informace:
- a) vlastnickou a hlasovací strukturu subjektu s uvedením procentního podílu akcií, které strana, její státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určené monopoly kumulativně vlastní, a procentní podíl hlasovacích práv, která kumulativně drží, v subjektu;
 - b) popis jakýchkoli zvláštních akcií nebo zvláštních hlasovacích či jiných práv, které strana, její státní podniky, podniky, kterým byla přiznána zvláštní práva či výsady, nebo určené monopoly drží, pokud se tato práva liší od práv spojených s kmenovými akciemi subjektu;
 - c) organizační strukturu subjektu a složení jeho správní rady nebo rovnocenného orgánu;
 - d) popis vládních úřadů nebo veřejných orgánů, které subjekt regulují nebo na něj dohlíží; popis požadavků na podávání zpráv, které mu tyto úřady nebo veřejné orgány uložily; práva a postupy těchto vládních úřadů nebo jakýchkoli veřejných orgánů při jmenování, odvolávání nebo odměňování vedoucích pracovníků a členů jeho správní rady nebo jakéhokoli rovnocenného řídicího orgánu;

- e) roční příjem subjektu a celková aktiva za poslední tři roky, pro které jsou tyto informace k dispozici;
- f) jakékoli výjimky, imunity a související opatření, jichž subjekt podle právních předpisů dožádané strany využívá, a
- g) všechny další veřejně přístupné informace týkající se subjektu, včetně výročních finančních zpráv a auditů prováděných třetí stranou.

4. Odstavce 1, 2 a 3 nevyžadují od žádné ze stran, aby zpřístupnila důvěrné informace, jejichž zpřístupnění by bylo v rozporu s jejími právními předpisy, bránilo vymáhání práva nebo bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem nebo poškozovalo oprávněné obchodní zájmy konkrétních podniků.

5. Pokud dožádaná strana nemá požadované informace k dispozici, poskytne žádající straně písemné odůvodnění.

ČLÁNEK 29.7

Příloha týkající se konkrétní strany

1. Článek 29.4 se nevztahuje na nesouladné činnosti státních podniků nebo určených monopolů, které strana uvedla v harmonogramu v příloze 29 v souladu s podmínkami listiny závazků strany.
2. Na žádost kterékoli ze stran může Smíšená rada přijmout rozhodnutí o změně přílohy 29 podle čl. 8.5 odst. 1 písm. a) a v každém případě zváží změny přílohy 29 do pěti let ode dne vstupu této dohody v platnost.

KAPITOLA 30

POLITIKA HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ČLÁNEK 30.1

Zásady

Strany uznávají význam volné a nerušené hospodářské soutěže v rámci obchodu a investic. Uznávají, že praktiky narušující hospodářskou soutěž mohou narušit řádné fungování trhů a oslabit přínosy liberalizace obchodu.

ČLÁNEK 30.2

Regulační rámec

1. Každá strana zachová nebo přijme právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže, které se vztahují na všechna hospodářská odvětví¹ a účinně řeší tyto obchodní praktiky:
 - a) dohody mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání podniků ve vzájemné shodě, jejichž účelem nebo důsledkem je vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže;
 - b) zneužívání dominantního postavení jedním nebo více podniky a
 - c) fúze podniků, která zásadně narušuje účinnou hospodářskou soutěž, zejména v důsledku vzniku nebo posílení dominantního postavení.
2. Každá strana zajistí, aby všechny veřejné nebo soukromé podniky podléhaly právním předpisům v oblasti hospodářské soutěže uvedeným v odstavci 1.
3. Uplatňování právních předpisů v oblasti hospodářské soutěže každé strany by nemělo právně nebo fakticky bránit plnění zvláštních úkolů veřejného zájmu, které jsou dotčeným podnikům svěřeny. Odchytky z právních předpisů strany v oblasti hospodářské soutěže by měly být omezeny na úkoly veřejného zájmu a na to, co je nezbytně nutné k dosažení požadovaného cíle veřejné politiky, a měly by být transparentní.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže se v Evropské unii vztahují na zemědělství v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. EU L 347, 20.12.2013, s. 671).

ČLÁNEK 30.3

Provádění

1. Každá strana zachová funkčně nezávislý orgán, který je odpovědný za právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže uvedené v článku 30.2 a je náležitě vybaven pravomocemi a zdroji k jejich uplatňování a účinnému prosazování.
2. Každá strana uplatňuje své právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže transparentním a nediskriminačním způsobem, přičemž dodržuje zásady procedurální spravedlnosti a respektuje právo dotčených podniků na obhajobu bez ohledu na jejich státní příslušnost nebo vlastnickou strukturu.

ČLÁNEK 30.4

Spolupráce

1. Strany uznávají, že je v jejich společném zájmu podporovat spolupráci v oblastech souvisejících s jejich politikou hospodářské soutěže a s jejím prosazováním.
2. Pro usnadnění spolupráce si orgány stran pro hospodářskou soutěž mohou vyměňovat informace v souladu s pravidly důvěrnosti stanovenými v jejich příslušných právních předpisech.

3. Orgány stran pro hospodářskou soutěž usilují v co největší míře, je-li vhodné, o koordinaci svých činností v oblasti vymáhání, pokud jde o stejné nebo související jednání nebo případy.

ČLÁNEK 30.5

Konzultace

1. Za účelem podpory vzájemného porozumění mezi stranami¹ nebo řešení konkrétních otázek týkajících se výkladu nebo uplatňování této kapitoly zahájí strany na žádost kterékoli ze stran neprodleně konzultace o jakékoli záležitosti týkající se výkladu nebo uplatňování této kapitoly. Strana žádající o konzultace případně uvede, jak daná záležitost ovlivňuje obchod nebo investice mezi stranami.

2. Pro usnadnění konzultací uvedených v odstavci 1 se každá strana vynasnaží poskytnout druhé straně příslušné informace, které nemají důvěrnou povahu.

ČLÁNEK 30.6

Neuplatnění řešení sporů

Na tuto kapitolu se nevztahuje kapitola 38.

¹ V případě strany EU je partnerem GŘ pro hospodářskou soutěž Evropské komise.

KAPITOLA 31

SUBVENCE

ČLÁNEK 31.1

Zásady

Strany uznávají, že subvence smí být poskytnuty, jsou-li nezbytné k dosažení cílů veřejné politiky. Strany však uznávají, že některé subvence mohou narušit řádné fungování trhů a oslabit přínosy liberalizace obchodu a hospodářské soutěže. Strana by proto v zásadě neměla subvence poskytovat v případě, že negativně ovlivňují nebo pravděpodobně negativně ovlivní obchod nebo hospodářskou soutěž mez stranami.

ČLÁNEK 31.2

Definice a oblast působnosti

1. Pro účely této kapitoly se „subvencí“ rozumí opatření, které splňuje podmínky stanovené v článku 1.1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, bez ohledu na to, zda je subvence poskytnuta podniku dodávajícímu zboží nebo podniku poskytujícímu služby¹.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že tímto článkem není dotčen výsledek budoucích diskusí ve WTO nebo na příslušných vícestranných fórech o definici subvencí na služby.

2. Tato kapitola se vztahuje na subvence, které jsou specifické v souladu s článkem 2 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních.
3. Tato kapitola se vztahuje na subvence jakémukoli podniku, včetně soukromých a veřejných podniků.
4. Každá strana zajistí, aby se na subvence podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu vztahovala pravidla stanovená v této kapitole, pokud uplatňování těchto pravidel právně nebo fakticky nebrání plnění konkrétních úkolů svěřených těmto podnikům. Svěřené úkoly musí být transparentní a jakékoli omezení nebo odchýlení se od uplatňování pravidel stanovených v této kapitole nesmí překračovat rámec toho, co je nezbytné k plnění svěřených úkolů.
5. Článek 31.5 se nepoužije na subvence v odvětví obchodu se zbožím, na které se vztahuje příloha 1 Dohody o zemědělství.
6. Články 31.5 a 31.6 se nevztahují na audiovizuální odvětví.
7. Články 31.5 a 31.6 se nepoužijí na subvence poskytované původním obyvatelům a jejich společenstvím za účelem pomoci při jejich hospodářském rozvoji¹. Tyto subvence musí být cílené, přiměřené a transparentní.
8. Články 31.5 a 31.6 se nepoužijí na subvence poskytované na nápravu škody způsobené přírodními pohromami nebo jinými výjimečnými událostmi.

¹ Pro účely tohoto odstavce se původními obyvateli a jejich společenstvími rozumí původní obyvatelé a jejich společenství podle definice v právních předpisech každé strany. V případě strany EU právní předpisy zahrnují jak právní předpisy Evropské unie, tak právní předpisy každého z jejích členských států.

9. Článek 31.5 se nepoužije na subvence, které jsou dočasně poskytovány v reakci na hospodářskou mimořádnou situaci¹. Uvedené subvence musí být přiměřené a cílené za účelem nápravy dané mimořádné situace.

10. Smíšená rada může přijmout rozhodnutí, kterým se mění definice „subvence“ v odstavci 1 tohoto článku, pokud se týká podniků poskytujících služby, s cílem začlenit výsledek budoucích diskusí ve WTO nebo na příslušných vícestranných fórech o této záležitosti podle čl. 8.5 odst. 1 písm. a).

ČLÁNEK 31.3

Vztah k Dohodě o WTO

Použitím této kapitoly nejsou dotčena práva a povinnosti strany podle článku XV GATS, článku XVI GATT 1994, Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních a Dohody o zemědělství.

¹ „Hospodářskou mimořádnou událostí“ se rozumí hospodářská událost, která způsobuje vážnou poruchu v hospodářství strany. V případě strany EU se „hospodářstvím strany“ rozumí hospodářství Evropské unie nebo jednoho či více jejích členských států.

ČLÁNEK 31.4

Transparentnost

1. Pokud jde o subvenci poskytnutou nebo zachovávanou na jejím území, každá strana zpřístupní tyto informace:
 - a) právní základ a účel subvence;
 - b) formu subvence;
 - c) výši subvence nebo částku určenou pro subvenci v rozpočtu a
 - d) je-li to možné, jméno příjemce subvence.
2. Strana splní požadavky stanovené v odstavci 1 prostřednictvím:
 - a) oznámení podle článku 25 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, pokud oznámení obsahuje všechny informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku a je učiněno nejméně každé dva roky;

- b) oznámení podle článku 18 Dohody o zemědělství nebo
- c) zveřejnění stranou nebo jejím jménem na veřejně přístupných internetových stránkách do 31. prosince kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla subvence poskytnuta nebo zachována.

ČLÁNEK 31.5

Konzultace

1. Pokud se jedna strana domnívá, že subvence poskytnutá druhou stranou má nebo může mít negativní účinek na její obchodní zájmy nebo na hospodářskou soutěž, může tato strana (dále jen „žádající strana“) druhé straně (dále jen „dožádaná strana“) vyjádřit své obavy písemně a požádat o konzultace v této záležitosti. V žádosti musí být vysvětleno, jak daná subvence má nebo může mít negativní účinek na obchodní zájmy žádající strany nebo na hospodářskou soutěž.

2. Pro účely odstavce 1 může žádající strana dožádanou stranu požádat, aby jí o subvenci poskytla tyto informace:

- a) právní základ a politický cíl nebo účel subvence;
- b) formu subvence;

- c) data a dobu trvání subvence a jakoukoli jinou lhůtu, která se k ní vztahuje;
- d) požadavky na způsobilost pro subvenci;
- e) celkovou částku nebo roční částku zahrnutou do rozpočtu na subvenci;
- f) jméno příjemce subvence, je-li to možné, a
- g) jakékoli další informace umožňující posoudit negativní účinek subvence.

3. Dožádaná strana poskytne informace požadované podle odstavce 2 písemně nejpozději do 60 dnů ode dne obdržení žádosti.

4. Pokud dožádaná strana neposkytne úplné nebo částečné informace požadované podle odstavce 2 a 3, vysvětlí důvody tohoto neposkytnutí písemně.

5. Pokud se po obdržení požadovaných informací a uskutečnění konzultací žádající strana domnívá, že dotčená subvence má nebo může mít značný negativní účinek na její obchodní zájmy nebo na hospodářskou soutěž, vynaloží dožádaná strana veškeré úsilí, aby tyto účinky odstranila nebo minimalizovala.

ČLÁNEK 31.6

Subvence podléhající podmínkám

1. Při poskytování níže uvedených subvencí uplatňuje každá strana tyto podmínky:
 - a) subvence, kde je vláda přímo nebo nepřímo odpovědná za pokrytí dluhů nebo závazků určitých podniků, jsou podmíněny tím, že pokrytí těchto dluhů a závazků není neomezené, pokud jde o výši těchto dluhů a závazků, nebo doba trvání odpovědnosti vlády není neomezená, a
 - b) subvence podnikům v platební neschopnosti nebo v problémech (jako jsou půjčky a záruky, příspěvky vyplácené v hotovosti, kapitálové vklady, poskytnutí majetku pod tržní cenou a osvobození od daní) s trváním delším než jeden rok, jsou podmíněny vypracováním věrohodného restrukturalizačního plánu, jenž je založen na realistických předpokladech s cílem zajistit v přiměřené lhůtě návrat podniků v platební neschopnosti nebo v problémech k dlouhodobé životaschopnosti, s výjimkou malých a středních podniků, které si přispívají na náklady spojené s restrukturalizací.
2. Ustanovení odst. 1 písm. b) se nepoužije na subvence poskytované podnikům jako dočasná podpora likvidity ve formě úvěrových záruk nebo úvěrů omezených na částku potřebnou k pouhému udržení společnosti v problémech v provozu po dobu nezbytnou pro přijetí restrukturalizačního nebo likvidačního plánu.

3. Tento článek se vztahuje pouze na subvence, které negativně ovlivňují nebo pravděpodobně negativně ovlivní obchod a hospodářskou soutěž druhé strany.

4. Tento článek se nevztahuje na subvence:

- a) poskytnuté k zajištění řádného odchodu společnosti z trhu nebo
- b) jejichž kumulativní částky nebo rozpočty jsou nižší než 170 000 ZPČ na podnik po dobu tří po sobě následujících let.

ČLÁNEK 31.7

Využití subvencí

Každá strana zajistí, aby podniky využívaly subvence pouze pro plnění jasně vymezeného politického cíle, pro který byly poskytnuty¹.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že pokud strana zavedla příslušné právní rámce a správní postupy za tímto účelem, je povinnost považována za splněnou.

ČLÁNEK 31.8

Neuplatnění řešení sporů

Na čl. 31.5 odst. 5 se nevztahuje kapitola 38.

ČLÁNEK 31.9

Důvěrnost

1. Při výměně informací podle této kapitoly vezmou strany v úvahu omezení vyplývající z jejich právních předpisů týkajících se služebního a obchodního tajemství a zajistí ochranu obchodního tajemství a jiných důvěrných informací.
2. Pokud některá strana sděluje informace podle této kapitoly, strana, která tyto informace obdržela, zachová jejich důvěrnost.

KAPITOLA 32

DUŠEVNÍ VLASTNICTVÍ

ODDÍL A

OBEČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 32.1

Cíle

1. Cílem této kapitoly je:
 - a) usnadňovat výrobu a uvádění na trh inovativního a kreativního zboží a služeb mezi stranami a přispívat k udržitelnějšímu a inkluzivnějšímu hospodářství stran;
 - b) usnadňovat a řídit obchod mezi stranami a snižovat narušení a překážky tohoto obchodu a
 - c) dosáhnout přiměřené a účinné úrovně ochrany a vymáhání práv duševního vlastnictví.

2. Cíle stanovené v článku 7 Dohody TRIPS se použijí obdobně na tuto kapitolu.

ČLÁNEK 32.2

Působnost

1. Každá strana plní své závazky podle mezinárodních smluv v oblasti duševního vlastnictví, jichž je smluvní stranou, včetně Dohody TRIPS.
2. Tato kapitola doplňuje a dále upřesňuje práva a povinnosti každé strany podle Dohody TRIPS a dalších mezinárodních smluv v oblasti duševního vlastnictví.
3. Žádné ustanovení této kapitoly nebrání straně uplatňovat své právní předpisy zavádějící vyšší normy pro ochranu a vymáhání práv duševního vlastnictví za předpokladu, že jsou uvedené předpisy slučitelné s touto kapitolou. Každá strana si může v rámci svého právního systému a praxe zvolit vhodný způsob provádění této kapitoly.

ČLÁNEK 32.3

Zásady

1. Zásady stanovené v článku 8 Dohody TRIPS se použijí obdobně na tuto kapitolu.
2. S ohledem na základní cíle veřejné politiky vnitrostátních systémů strany uznávají potřebu:
 - a) podporovat inovace a kreativitu a
 - b) usnadňovat šíření informací, znalostí, technologií, kultury a umění

prostřednictvím svých systémů v oblasti duševního vlastnictví při dodržování zásad transparentnosti a se zohledněním zájmů relevantních zúčastněných stran včetně držitelů a uživatelů práv a veřejnosti.

ČLÁNEK 32.4

Definice

Pro účely této kapitoly a příloh 32-A, 32-B a 32-C se rozumí:

- a) „Bernskou úmluvou“ Bernská úmluva o ochraně literárních a uměleckých děl, uzavřená v Bernu dne 9. září 1886 a ve znění ze dne 28. září 1979;
- b) „duševním vlastnictvím“ všechny kategorie práv duševního vlastnictví, na které se vztahují pododdíly 1 až 7 oddílu B této kapitoly nebo oddíly 1 až 7 části II Dohody TRIPS; ochrana duševního vlastnictví zahrnuje ochranu proti nekalé soutěži podle článku 10bis Pařížské úmluvy;
- b) „Pařížskou úmluvou“ Pařížská úmluva o ochraně průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidovaná ve Stockholmu dne 14. července 1967 a ve znění ze dne 28. září 1979;
- c) „Římskou úmluvou“ Mezinárodní úmluva o ochraně výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových organizací, přijatá v Římě dne 26. října 1961 a
- d) „WIPO“ Světová organizace duševního vlastnictví.

ČLÁNEK 32.5

Národní zacházení

1. Pokud jde o všechny kategorie práv duševního vlastnictví zahrnuté v této kapitole, každá strana poskytne státním příslušníkům druhé strany při ochraně¹ práv duševního vlastnictví zacházení, které není méně příznivé než zacházení s jejími vlastními státními příslušníky, s výhradou výjimek stanovených v Pařížské úmluvě, Bernské úmluvě, Římské úmluvě nebo Smlouvě o duševním vlastnictví v oboru integrovaných obvodů, uzavřené ve Washingtonu dne 26. května 1989 a Smlouvě WIPO o výkonech výkonných umělců a o zvukových záznamech (dále jen „WPPT“), uzavřené v Ženevě dne 20. prosince 1996. Pokud jde o výkonné umělce, výrobce zvukových záznamů a vysílatele, tato povinnost se vztahuje pouze na práva poskytnutá podle této kapitoly.

2. Strana může využít výjimek povolených podle odstavce 1 v souvislosti se svými soudními a správními postupy, včetně požadavku, aby státní příslušník druhé strany určil adresu pro soudní doručování na jejím území nebo aby jmenoval zástupce na jejím území, pokud jsou tyto výjimky:

- a) nezbytné k zajištění souladu s právními předpisy strany, jež nejsou neslučitelné s ustanoveními této kapitoly, a

¹ Pro účely tohoto odstavce zahrnuje „ochrana“ záležitosti, které mají vliv na dostupnost, nabývání, oblast působnosti, zachování a vymáhání práv duševního vlastnictví, jakož i záležitosti, které mají vliv na využívání práv duševního vlastnictví konkrétně upravených v této kapitole. Pro účely tohoto odstavce dále „ochrana“ zahrnuje rovněž opatření, která mají zabránit obcházení účinných technologických prostředků, a opatření, která souvisejí s informacemi o správě práv.

b) nejsou uplatňovány způsobem, který by představoval skryté omezení obchodu.

3. Odstavec 1 se nepoužije na postupy stanovené v mnohostranných dohodách uzavřených pod záštitou WIPO, které se týkají nabývání nebo zachování práv duševního vlastnictví.

ČLÁNEK 32.6

Duševní vlastnictví a veřejné zdraví

1. Strany uznávají význam Prohlášení o Dohodě TRIPS a veřejném zdraví, přijatého na ministerské konferenci WTO v Dohá dne 14. listopadu 2001 (dále jen „prohlášení z Dohá“). Při výkladu a provádění práv a povinností podle této kapitoly zajistí strany soulad s prohlášením z Dohá.

2. Každá strana provádí článek 31a Dohody TRIPS, jakož i přílohu a dodatek k příloze uvedené dohody, který vstoupil v platnost dne 23. ledna 2017.

ČLÁNEK 32.7

Vyčerpání práv

Nic v této části dohody nebrání straně určit, zda nebo za jakých podmínek se podle jejích právních předpisů uplatní vyčerpání práv duševního vlastnictví.

ODDÍL B

NORMY TÝKAJÍCÍ SE PRÁV DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

PODODDÍL 1

AUTORSKÉ PRÁVO A PRÁVA S NÍM SOUVISEJÍCÍ

ČLÁNEK 32.8

Mezinárodní dohody

1. Každá strana potvrzuje svůj závazek a dodržuje:
 - a) Bernskou úmluvu;

- b) Římskou úmluvu;
- c) Smlouvu Světové organizace duševního vlastnictví o právu autorském, přijatou v Ženevě dne 20. prosince 1996;
- d) WPPT a
- e) Marrákešskou smlouvu o usnadnění přístupu k publikovaným dílům nevidomým a zrakově postiženým osobám či osobám s jinými poruchami čtení, uzavřenou v Marrákeši dne 27. června 2013.

2. Každá strana dodržuje Pekingskou smlouvu o audiovizuálních výkonech, přijatou v Pekingu dne 24. června 2012, a vyvine veškeré přiměřené úsilí o ratifikaci nebo o přistoupení k ní.

ČLÁNEK 32.9

Autoři

Každá strana poskytne autorům výlučné právo povolit nebo zakázat:

- a) přímé nebo nepřímé, dočasné nebo trvalé rozmnožování jejich děl v celku nebo zčásti jakýmkoli prostředky a v jakékoli podobě;

- b) jakoukoliv formu veřejného šíření originálu jejich děl nebo jejich rozmnoženin prodejem či jinak;
- c) jakékoli sdělování jejich děl veřejnosti po drátě nebo bezdrátově, včetně zpřístupnění jejich děl veřejnosti tak, aby k nim osoby z řad veřejnosti měly přístup z místa a v čase, které si zvolí, a
- d) komerční pronájem originálů nebo kopií jejich počítačových programů nebo kinematografických děl veřejnosti.

ČLÁNEK 32.10

Výkonní umělci

Každá strana poskytne výkonným umělcům výlučné právo povolit nebo zakázat:

- a) záznam¹ jejich výkonů;
- b) přímé nebo nepřímé, dočasné nebo trvalé rozmnožování záznamů jejich výkonů vcelku nebo zčásti jakýmkoli prostředky a v jakékoli podobě;
- c) veřejné šíření jejich výkonů prodejem nebo jinak;

¹ „Záznamem“ se rozumí zaznamenání zvuků nebo jejich vyjádření na hmotný podklad, z něhož mohou být pomocí technického zařízení vnímány, rozmnožovány nebo sdělovány.

- d) zpřístupnění záznamů jejich výkonů veřejnosti po drátě nebo bezdrátově tak, aby k nim osoby z řad veřejnosti měly přístup z místa a v čase, které si zvolí, a
- e) bezdrátové vysílání a sdělování jejich výkonů veřejnosti, s výjimkou případů, kdy výkon sám je již výkonem vysílaným nebo kdy se tak děje ze záznamu.

ČLÁNEK 32.11

Výrobci zvukových záznamů

Každá strana poskytne výrobcům zvukových záznamů výlučné právo povolit nebo zakázat:

- a) přímé nebo nepřímé, dočasné nebo trvalé rozmnožování jejich zvukových záznamů vcelku nebo zčásti jakýmkoli prostředky a v jakékoli podobě;
- b) šíření jejich zvukových záznamů včetně kopií těchto záznamů veřejnosti prodejem či jiným převodem vlastnictví;

- c) zpřístupnění jejich zvukových záznamů veřejnosti po drátě nebo bezdrátově tak, aby k nim osoby z řad veřejnosti měly přístup z místa a v čase, které si zvolí, a
- d) obchodní pronájem jejich zvukových záznamů veřejnosti.

ČLÁNEK 32.12

Vysílací organizace

Každá strana poskytne vysílacím organizacím výlučné právo povolit nebo zakázat:

- a) záznam jejich vysílání vysílaného bezdrátově;
- b) přímé nebo nepřímé, dočasné nebo trvalé rozmnožování záznamů jejich vysílání vysílaného bezdrátově, vcelku nebo zčásti jakýmkoli prostředky a v jakékoli podobě a
- c) opakované vysílání jejich vysílání bezdrátově, jakož i sdělování jejich vysílání veřejnosti¹, pokud je takové sdělování prováděno na místech přístupných veřejnosti po zaplacení vstupného.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že nic v tomto odstavci nebrání straně určit podmínky, za nichž lze toto právo vykonávat, v souladu s čl. 13 písm. d) Římské úmluvy.

ČLÁNEK 32.13

Vysílání zvukových záznamů vydaných k obchodním účelům a jejich sdělování veřejnosti¹

1. Každá ze stran stanoví právo, kterým se zajistí, aby uživatel zaplatil jedinou spravedlivou odměnu výkonným umělcům a výrobcům zvukových záznamů, pokud je užito zvukového záznamu vydaného k obchodním účelům nebo rozmnoženiny takového zvukového záznamu k vysílání nebo sdělování veřejnosti².

¹ Každá ze stran může výkonným umělcům a výrobcům zvukových záznamů udělit rozsáhlejší práva, pokud jde o vysílání zvukových záznamů vydaných k obchodním účelům a jejich sdělování veřejnosti.

² Pro účely tohoto článku „sdělování veřejnosti“ nezahrnuje zpřístupnění zvukového záznamu veřejnosti po drátě nebo bezdrátově tak, aby k nim osoby z řad veřejnosti měly přístup z místa a v čase, které si zvolí.

2. Každá strana zajistí, aby jediná spravedlivá odměna podle odstavce 1 byla rozdělena mezi příslušné výkonné umělce a výrobce zvukových záznamů. Pro případy, kdy neexistuje dohoda mezi výkonnými umělci a výrobcí zvukových záznamů, může každá strana ve svých právních předpisech stanovit pravidla, podle nichž se výkonní umělci a výrobci zvukových záznamů o tuto jedinou spravedlivou odměnu dělí.

ČLÁNEK 32.14

Doba ochrany

1. Práva autora k jeho dílu trvají po dobu autorova života a nejméně 70 let po smrti autora bez ohledu na datum, kdy došlo k prvnímu oprávněnému zpřístupnění díla veřejnosti¹.
2. U díla spoluautorů se doba ochrany stanovená v odstavci 1 počítá od smrti spoluautora, který ostatní přežil.

¹ Pokud strana stanoví zvláštní dobu ochrany v případech, kdy je za držitele práv označena právnická osoba, trvá doba ochrany nejméně 70 let poté, co bylo dílo oprávněně zpřístupněno veřejnosti.

3. U anonymních děl či pseudonymních děl trvá doba ochrany nejméně 70 let od oprávněného zpřístupnění díla veřejnosti. Pokud však autorem přijatý pseudonym nevzbuzuje žádné pochyby o jeho totožnosti, nebo pokud autor odhalí svou totožnost během doby uvedené v první větě, řídí se doba ochrany podle odstavce 1.

4. Doba ochrany kinematografických nebo audiovizuálních děl trvá nejméně 70 let ode dne smrti autora, který ostatní přežil. Osoby, které mají být považovány za autory kinematografického nebo audiovizuálního díla, se určují podle právních předpisů stran.

5. Práva vysílacích organizací zanikají za 50 let ode dne prvního vysílání.

6. Práva výkonných umělců zanikají nejdříve 50 let ode dne záznamu výkonu, avšak:
- a) pokud je záznam výkonu v průběhu této doby oprávněně vydán, nebo stanoví-li tak strana, oprávněně sdělen veřejnosti v průběhu 50 let uvedených v tomto odstavci, počítá se doba ochrany ode dne, kdy došlo k prvnímu takovému vydání, nebo stanoví-li tak strana, sdělení veřejnosti. Pokud strana stanoví obě možnosti, počítá se doba ochrany od kterékoliv události, která nastane dříve, a
 - b) pokud je zvukový záznam výkonu v průběhu této doby oprávněně vydán, nebo stanoví-li tak strana, oprávněně sdělen veřejnosti v průběhu 50 let uvedených v tomto odstavci, trvá doba ochrany nejméně 70 let ode dne, kdy došlo k prvnímu takovému vydání, nebo stanoví-li tak strana, sdělení veřejnosti. Pokud strana stanoví obě možnosti, počítá se doba ochrany od kterékoliv události, která nastane dříve.

7. Práva výrobců zvukových záznamů zanikají nejdříve 50 let ode dne uskutečnění záznamu. Pokud je však zvukový záznam v průběhu této doby oprávněně vydán, nebo stanoví-li tak strana, oprávněně sdělen veřejnosti, zanikají práva nejdříve 70 let ode dne, kdy došlo k prvnímu takovému vydání, nebo stanoví-li tak strana, sdělení veřejnosti. Strany mohou přijmout nebo zachovat účinná opatření k zajištění toho, aby zisk vytvořený v průběhu 20 let ochrany po uplynutí 50 let byl spravedlivě rozdělen mezi výkonné umělce a výrobce zvukových záznamů.

ČLÁNEK 32.15

Právo na opětný prodej

1. Každá strana stanoví ve prospěch autora originálu výtvarného díla či plastiky právo na opětný prodej, vymezené jako nezcizitelné právo, kterého se nelze do budoucna vzdát, na autorskou odměnu založenou na prodejní ceně získané z jakéhokoli opětného prodeje díla následujícího po prvním převodu díla autorem¹.
2. Právo na opětný prodej uvedené v odstavci 1 se vztahuje na všechny úkony opětného prodeje, jehož se účastní prodávající, kupující nebo zprostředkovatel profesionálního zástupce trhu s uměleckými díly, například aukční síně, umělecké galerie a obecně jakýkoli obchodník s uměleckými díly.

¹ Bez ohledu na tento článek se pro výpočet licenčních poplatků v případě Chile smí nadále uplatňovat ustanovení čl. 36 odst. 1 zákona č. 17.366 ze dne 28. srpna 1970, ve znění zákona č. 21.045 ze dne 13. října 2017.

3. Každá strana může stanovit, že právo na opětný prodej uvedené v odstavci 1 se nevztahuje na úkony opětného prodeje, pokud prodávající získal umělecké dílo přímo od autora méně než tři roky před daným opětným prodejem a kdy cena opětného prodeje nepřesahuje určitou minimální částku.

ČLÁNEK 32.16

Kolektivní správa práv

1. Strany podporují spolupráci mezi svými organizacemi kolektivní správy za účelem podpory dostupnosti děl a jiných předmětů ochrany na svém území a převodu příjmů z výkonu práv za užití těchto děl nebo jiných předmětů ochrany mezi jejich příslušnými organizacemi kolektivní správy.
2. Strany podporují transparentnost organizací kolektivní správy, zejména pokud jde o příjmy z výkonu práv, které vybírají, srážky, které uplatňují na příjmy z výkonu práv, které vybírají, využívání vybraných příjmů z výkonu práv, politiku rozdělování a jejich repertoár.
3. Každá strana zajistí, aby organizace kolektivní správy, které jsou usazeny na jejím území a které na základě smlouvy o zastupování zastupují jinou organizaci kolektivní správy práv usazenou na území druhé strany, byly vyzvány, aby přesně, pravidelně a náležitě vyplácely zastupované organizaci kolektivní správy jí náležící částky a poskytovaly jí informace o výši příjmů z výkonu práv vybraných jejím jménem a o veškerých srážkách těchto příjmů.

ČLÁNEK 32.17

Omezení a výjimky

Každá strana stanoví omezení nebo výjimky týkající se práv stanovených v článcích 32.9 až 32.13 pouze pro určité zvláštní případy, které nejsou v rozporu s běžným využíváním díla nebo jiného předmětu ochrany a nepoškozují nepřiměřeně oprávněné zájmy držitelů práv.

ČLÁNEK 32.18

Ochrana technologických prostředků

1. Každá strana zajistí odpovídající právní ochranu před obcházením jakéhokoli účinného technologického prostředku, které dotyčná osoba provádí s vědomím, že takový cíl sleduje, nebo má dostatečné důvody to vědět.
2. Každá strana zajistí odpovídající právní ochranu před výrobou, dovozem, rozšiřováním, prodejem, pronájmem, reklamou na prodej nebo pronájem nebo před držbou zařízení, výrobků nebo součástí pro komerční účely nebo před poskytováním služeb, které:
 - a) jsou nabízeny, inzerovány nebo uváděny na trh za účelem obcházení účinných technologických prostředků;

- b) mají pouze omezený komerčně významný účel nebo užití jiné, než je obcházení účinných technologických prostředků, nebo
- c) jsou přednostně určeny, vyrobeny, upraveny nebo provozovány za účelem umožnit nebo usnadnit obcházení účinných technologických prostředků.

3. Pro účely tohoto pododdílu se „technologickým prostředkem“ rozumí jakákoliv technologie, zařízení nebo součástka, které jsou při své obvyklé funkci určeny k tomu, aby zabraňovaly úkonům nebo omezovaly úkony ve vztahu k dílům nebo jiným předmětům ochrany¹, ke kterým nebylo uděleno svolení držitele autorského práva nebo práv s nimi souvisejících podle právních předpisů strany. Technologické prostředky se považují za účinné, pokud je použití chráněného díla nebo jiného předmětu ochrany kontrolováno držiteli práv uplatněním kontroly přístupu nebo ochranného procesu, jako je šifrování, kódování nebo jiná úprava děl nebo jiných předmětů ochrany nebo mechanismu kontroly rozmnožování, který dosahuje cíle ochrany.

4. Bez ohledu na právní ochranu stanovenou v odstavci 1 tohoto článku, nepřijmou-li držitelé práv dobrovolná opatření, může každá strana podle potřeby přijmout vhodná opatření k zajištění toho, aby odpovídající právní ochrana před obcházením účinných technologických prostředků zajištěná v souladu s tímto článkem nebránila beneficentům výjimek nebo omezení stanovených v souladu s článkem 32.17 využívat těchto výjimek nebo omezení.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že pojem „díla nebo jiné předměty ochrany“ v této větě nezahrnuje díla nebo jiné předměty ochrany, jejichž doba ochrany již uplynula.

ČLÁNEK 32.19

Povinnosti týkající se informace o správě práv

1. Každá strana zajistí odpovídající právní ochranu proti každé osobě, která vědomě bez svolení, pokud je jí známo nebo má dostatečné důvody se domnívat, že takovým jednáním způsobuje, umožňuje, usnadňuje nebo zatajuje porušování autorského práva nebo práv s ním souvisejících podle právních předpisů strany:

- a) odstraňuje nebo pozměňuje jakékoli elektronické informace týkající se správy práv a
- b) rozšiřuje, dovází za účelem rozšiřování, vysílá, sděluje nebo zpřístupňuje veřejnosti díla nebo jiné předměty ochrany chráněné podle tohoto pododdílu, ze kterých byly bez svolení odstraněny nebo na nichž byly bez svolení pozměněny elektronické informace týkající se správy práv.

2. Pro účely tohoto článku se „informacemi týkajícími se správy práv“ rozumí jakékoli informace poskytnuté držitelem práv, které identifikují dílo nebo jiný předmět ochrany zmíněný v tomto článku, autora nebo jiného držitele práv, nebo informace o podmínkách použití díla nebo jiného předmětu ochrany a jakákoli čísla nebo kódy, které takovou informaci reprezentují.

3. Odstavec 2 se použije, pokud jakákoli taková informace souvisí s kopií díla nebo jiného předmětu ochrany zmíněného v tomto článku nebo se objeví v souvislosti s veřejným sdělením tohoto díla nebo jiného předmětu ochrany.

PODODDÍL 2

OCHRANNÉ ZNÁMKY

ČLÁNEK 32.20

Mezinárodní dohody

Každá strana:

- a) dodržuje Protokol k Madridské dohodě o mezinárodním zápisu ochranných známek, přijatý v Madridu dne 27. června 1989, pozměněný dne 12. listopadu 2007;
- b) dodržuje Smlouvu o známkovém právu, uzavřenou v Ženevě dne 27. října 1994, a Niceskou dohodu o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, pozměněnou dne 28. září 1979, a
- c) vynaloží veškeré přiměřené úsilí k přistoupení k Singapurské smlouvě o známkovém právu, uzavřené v Singapuru dne 27. března 2006.

ČLÁNEK 32.21

Práva vyplývající z ochranné známky

Každá strana stanoví, že zapsaná ochranná známka zakládá jejímu vlastníkovu výlučné právo zabránit třetím stranám, které nemají jeho souhlas, aby v obchodním styku užívaly označení, které je shodné nebo podobné s označením, pro které je ochranná známka zapsána, pokud by takové užívání vedlo k pravděpodobnosti záměny. V případě užívání shodného označení pro shodné zboží nebo služby se předpokládá, že existuje pravděpodobnost záměny.

ČLÁNEK 32.22

Postup zápisu

1. Každá strana zajistí systém pro zápis ochranných známek, v jehož rámci musí být každé konečné rozhodnutí o zamítnutí zápisu (včetně částečného zamítnutí) přijaté příslušnou správou ochranných známek řádně odůvodněno a písemně sděleno příslušné straně.
2. Každá strana umožní třetím osobám podat námitky proti přihláškám ochranných známek nebo, je-li to relevantní podle jejích právních předpisů, zápisům ochranných známek. Takové námitkové řízení musí být sporné.

3. Každá strana zpřístupní veřejnosti elektronické databáze přihlášek ochranných známek a zapsaných ochranných známek.

ČLÁNEK 32.23

Všeobecně známé ochranné známky

Za účelem zavedení ochrany všeobecně známých ochranných známek, jak je uvedeno v článku 6bis Pařížské úmluvy a v čl. 16 odst. 2 a 3 Dohody TRIPS, potvrzují strany význam společného doporučení týkajícího se ustanovení o ochraně všeobecně známých ochranných známek, přijatého shromážděním Pařížské unie na ochranu průmyslového vlastnictví a valným shromážděním WIPO v rámci 34. série zasedání shromáždění členských států WIPO ve dnech 20. až 29. září 1999.

ČLÁNEK 32.24

Výjimky z práv vyplývajících z ochranné známky

1. Každá strana:
 - a) stanoví správné užití popisných výrazů jako omezenou výjimku z práv udělených ochranné známce a

b) může stanovit další omezené výjimky.

2. Odstavec 1 se použije za předpokladu, že výjimky berou zřetel na oprávněné zájmy vlastníků ochranných známek a třetích stran.

3. Ochranná známka neopravňuje vlastníka, aby zakázal třetí osobě užívat v obchodním styku:

a) její vlastní jméno nebo adresu;

b) údaje týkající se druhu, jakosti, množství, určeného účelu, hodnoty, zeměpisného původu, doby výroby zboží nebo poskytnutí služby anebo jiných jejich vlastností nebo

c) ochrannou známku, je-li to nezbytné k označení určeného účelu zboží nebo služby, zejména u příslušenství nebo náhradních dílů.

4. Odstavec 2 se použije tehdy, užívá-li třetí strana ochrannou známku v souladu s poctivými obchodními zvyklostmi nebo zvyklostmi v daném odvětví¹.

5. Strana může stanovit, že ochranná známka neopravňuje vlastníka, aby zakázal třetí osobě užívat v obchodním styku starší právo, které se vztahuje jen k určité lokalitě, je-li toto právo uznáno právními předpisy dané strany a je užíváno v rámci daného území.

¹ Případně může strana stanovit, že takové užívání nesmí příslušnou část veřejnosti uvádět v omyl nebo mást.

ČLÁNEK 32.25

Důvody zrušení

1. Každá strana stanoví, že ochranná známka může být zrušena, jestliže nebyla bez řádného důvodu po nepřetržitou dobu pěti let na daném území pro výrobky či služby, pro které byla zapsána, skutečně užívána a pokud pro toto neužívání neexistují řádné důvody. Strana nicméně může stanovit, že nikdo nemůže žádat, aby byl vlastník ochranné známky zbaven svých práv, jestliže v době mezi uplynutím pěti let a podáním návrhu na zrušení bylo započato se skutečným užíváním ochranné známky nebo se v něm pokračovalo. K započetí užívání nebo k jeho pokračování, k nimž došlo během období tří měsíců před podáním návrhu na zrušení, přičemž tato lhůta začíná běžet nejdříve po uplynutí období pěti let nepřetržitého neužívání, se však nepřihlíží, pokud byly přípravy k započetí nebo pokračování užívání podniknuty až poté, co se vlastník dozvěděl, že může být podán návrh na zrušení.
2. Ochranná známka může být rovněž zrušena, jestliže se po dni, ke kterému byla zapsána, v důsledku jednání nebo nečinnosti svého vlastníka stala označením, které je v obchodě běžným názvem pro zboží nebo službu, pro které je zapsána¹.

¹ Ochranná známka může být rovněž zrušena, jestliže po dni, ke kterému byla zapsána v důsledku užívání vlastníkem nebo s jeho souhlasem pro zboží nebo služby, pro které byla zapsána, může vést ke klamání veřejnosti, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ těchto výrobků nebo služeb.

ČLÁNEK 32.26

Přihlášky ve zlé víře

Ochranná známka může být prohlášena za neplatnou, pokud přihlašovatel požádal o zápis ochranné známky ve zlé víře. Každá strana může rovněž stanovit, že taková ochranná známka se do rejstříku nezapíše.

PODODDÍL 3

(PRŮMYSLOVÉ) VZORY¹

ČLÁNEK 32.27

Mezinárodní dohody

Každá strana vyvine co největší úsilí k přistoupení k Ženevskému aktu Haagské dohody o mezinárodním zápisu průmyslových vzorů, přijatému v Ženevě dne 2. července 1999.

¹ Odkazy v této kapitole na (průmyslové) vzory jsou odkazy na zapsané průmyslové vzory.

ČLÁNEK 32.28

Ochrana zapsaných (průmyslových) vzorů¹

1. Každá strana zajistí ochranu nezávisle vytvořených (průmyslových) vzorů, které jsou nové nebo původní². Tato ochrana je zajišťována zápisem a uděluje výlučné právo jejich držiteli v souladu s tímto článkem.
2. Vlastník zapsaného (průmyslového) vzoru musí mít alespoň právo zabránit třetím stranám, které nemají jeho souhlas, aby vyráběly, prodávaly, dovážely, vyvážely nebo užívaly výrobek, který nese nebo ztělesňuje chráněný (průmyslový) vzor, pokud se takové jednání uskutečňuje pro komerční účely, nenáležitě ohrožuje obvyklé užití (průmyslového) vzoru nebo není v souladu se zásadami poctivého obchodního styku.
3. (Průmyslový) vzor použitý u některého výrobku nebo začleněný v některém výrobku, který je součástí složeného výrobku, je uznán za nový nebo původní, pouze pokud:
 - a) součást, začleněná do složeného výrobku, zůstává při obvyklém použití složeného výrobku viditelná a

¹ Unie rovněž poskytuje ochranu nezapsanému (průmyslovému) vzoru, pokud splňuje požadavky nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství (Úř. věst. EU L 3, 5.1.2002, s. 1).

² Strana může ve svých právních předpisech stanovit, že může být vyžadována i individuální povaha (průmyslových) vzorů. Strana EU má za to, že (průmyslový) vzor má individuální povahu, pokud se celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele, liší od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele (průmyslovým) vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti.

b) tyto viditelné znaky součásti uvedené v písmenu a) samy splňují předpoklady novosti nebo původnosti.

4. Pro účely odst. 3 písm. a) se „obvyklým použitím“ rozumí použití konečným uživatelem s výjimkou údržby, servisu nebo opravy.

ČLÁNEK 32.29

Doba trvání ochrany

Využitelná doba ochrany trvá 15 let ode dne podání žádosti o zápis.

ČLÁNEK 32.30

Výjimky

1. Každá strana může stanovit omezené výjimky z ochrany (průmyslových) vzorů za předpokladu, že takové výjimky nejsou nepřiměřeně v rozporu s obvyklým užitím chráněných (průmyslových) vzorů a nezpůsobují nepřiměřenou újmu oprávněným zájmům držitele chráněného (průmyslového) vzoru, s přihlédnutím k oprávněným zájmům třetích stran.

2. Ochrana (průmyslového) vzoru se nevztahuje na vzory v zásadě vynucené technickými nebo funkčními hledisky.

3. Právo k (průmyslovému) vzoru se nevztahuje na vzhledové znaky výrobku, které musí být nezbytně napodobeny v jejich přesném tvaru a rozměrech, aby výrobek, ve kterém je (průmyslový) vzor začleněn nebo u kterého byl použit, mohl být mechanicky připojen k jinému výrobku nebo do něj vestavěn či jím obestavěn tak, aby oba výrobky plnily svou funkci.

4. Odchylně od odstavce 3 se právo k (průmyslovému) vzoru může vztahovat na (průmyslový) vzor umožňující sestavení nebo propojení několika vzájemně zaměnitelných výrobků v rámci jednoho stavebnicového systému.

ČLÁNEK 32.31

Vztah k autorskému právu

(Průmyslový) vzor může požívat ochrany také podle právních předpisů o autorském právu kterékoli strany, a to ode dne, kdy byl (průmyslový) vzor vytvořen nebo v jakékoliv formě zachycen. Každá strana stanoví míru, ve které, a podmínky, za jakých je tato ochrana poskytnuta, včetně úrovně požadované původnosti.

PODODDÍL 4

ZEMĚPISNÁ OZNAČENÍ

ČLÁNEK 32.32

Definice a oblast působnosti

1. Pro účely této části dohody se „zeměpisným označením“ rozumí označení, které identifikují zboží jakožto pocházející z území, regionu nebo lokality jedné ze strany, jestliže lze danou jakost, pověst nebo jiné charakteristické znaky zboží připsat především jeho zeměpisnému původu.
2. Tento pododdíl se vztahuje na zeměpisná označení, která označují produkty uvedené na seznamu v příloze 32-C.
3. Strany se dohodly, že po vstupu této dohody v platnost zváží rozšíření oblasti působnosti zeměpisných označení, na něž se vztahuje tento pododdíl, na další zeměpisná označení chránící jiné typy produktů, na něž se nevztahuje odstavec 2, a zejména na řemeslné výrobky, s přihlédnutím k legislativnímu vývoji stran.

4. Strana chrání zeměpisná označení druhé strany v souladu s tímto pododdílem, jsou-li uvedena zeměpisná označení jako taková chráněna v zemi původu.

ČLÁNEK 32.33

Seznam zeměpisných označení

Každá strana po přezkoumání jak právních předpisů druhé strany uvedených v příloze 32-A, tak zeměpisných označení druhé strany uvedených na seznamu v příloze 32-C a po provedení řádných propagačních opatření v souladu se svými právními předpisy a zvyklostmi chrání zeměpisná označení druhé strany uvedená v příloze 32-C v souladu s úrovní ochrany stanovenou v tomto pododdíle.

ČLÁNEK 32.34

Změna seznamu zeměpisných označení

1. Strany se dohodly na možnosti změnit seznam zeměpisných označení uvedený v článku 32.33 podle čl. 32.40 odst. 1. Každé tři roky ode dne vstupu této dohody v platnost smí strana do přílohy 32-C doplnit nejvýše 45 zeměpisných označení. Strany doplní nová zeměpisná označení po dokončení námitkového řízení v souladu s kritérii stanovenými v příloze 32-B a po přezkoumání zeměpisných označení ke spokojenosti obou stran.

2. Pokud se změna zeměpisného označení uvedeného na seznamu v příloze 32-C týká drobné úpravy ve vztahu k pravopisu zeměpisného označení uvedeného na seznamu nebo odkazu na název zeměpisné oblasti, na kterou je označení vázáno, použije se postup uvedený v čl. 32.40 odst. 4.
3. Zeměpisné označení podle odstavců 1 a 2 se zapíše do seznamu po vzájemné dohodě stran.

ČLÁNEK 32.35

Rozsah ochrany zeměpisných označení

1. Zeměpisná označení uvedená na seznamu v příloze 32-C i označení doplněná podle článku 32.34 jsou chráněna proti:
 - a) komerčnímu použití zeměpisného označení pro produkt, který je produktem stejného typu a:
 - i) nepochází z místa původu uvedeného v příloze 32-C pro toto zeměpisné označení nebo

- ii) pochází z místa původu uvedeného v příloze 32-C pro toto zeměpisné označení, ale nebyl vyroben ani zhotoven v souladu se specifikací produktu označeného chráněným názvem, a to i tehdy, je-li název doprovázen výrazy jako „druh“, „typ“, „styl“, „imitace“, „chut“ nebo podobnými výrazy;
 - b) užívání jakýchkoli způsobů označení nebo obchodní úpravy produktu, které uvádějí nebo naznačují, že dotyčný produkt pochází z jiné zeměpisné oblasti, než je skutečné místo původu, způsobem, který může veřejnost uvést v omyl, pokud jde o zeměpisný původ produktu;
 - c) jakékoli užívání, které představuje akt nekalé soutěže ve smyslu článku 10bis Pařížské úmluvy, včetně zneužívání pověsti zeměpisného označení nebo používání jakéhokoli nepravdivého nebo zavádějícího údaje o provenienci, původu, povaze nebo základních vlastnostech produktu na vnitřním nebo vnějším obalu, reklamních materiálech nebo dokumentech týkajících se samotného zboží, a jakékoli praktiky, které by mohly uvést spotřebitele v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu.
2. Chráněná zeměpisná označení nesmějí na území stran zdruhovět.
 3. Tento pododdíl nezakládá povinnost chránit zeměpisná označení, která nejsou nebo přestávají být chráněna na jejich území původu.

4. Strana nevylučuje, že ochranu nebo uznání zeměpisného označení mohou příslušné orgány na území původu zrušit na základě toho, že chráněný nebo uznaný výraz přestal splňovat podmínky, za nichž byla ochrana nebo uznání původně uděleny na jejím území původu.
5. Pokud některé zeměpisné označení přestane být chráněno na svém území původu, oznámí to každá strana druhé straně. Toto oznámení se provádí v souladu s postupy podle článku 32.40.
6. Žádným ustanovením tohoto pododdílu není dotčeno právo jakékoli osoby užívat v obchodním styku vlastní jméno nebo jména jejího předchůdce v obchodu, není-li toto jméno použito ve snaze uvést veřejnost v omyl.
7. Ochrana poskytovaná podle tohoto pododdílu se vztahuje na překlad zeměpisných označení uvedených na seznamu v příloze 32-C, pokud použití takového překladu představuje riziko uvedení veřejnosti v omyl.
8. Pokud je překlad zeměpisného označení totožný s druhovými nebo popisnými výrazy, včetně podstatných a přídavných jmen, nebo s výrazy používanými v obecném jazyce jako běžné názvy produktu na území strany nebo v sobě takovýto výraz obsahuje, nebo pokud zeměpisné označení není totožné, ale takovýto výraz v sobě obsahuje, nejsou ustanoveními tohoto pododdílu nijak dotčena práva jakékoli osoby na použití tohoto výrazu ve spojení s daným produktem.

9. Ochrana stanovená v tomto pododdíle se nevztahuje na jednotlivou složku obsaženou ve vícesložkovém výrazu, který je chráněn jako zeměpisné označení uvedené na seznamu v dodatku 32-C-1, pokud je jednotlivá složka¹ výrazem používaným v obecném jazyce jako běžný název souvisejícího produktu.

10. Nic v tomto pododdíle nebrání použití názvu odrůdy rostlin nebo plemene zvířat² na území strany, pokud jde o jakýkoli produkt.

11. Pro účely doplnění nových zeměpisných označení v souladu s článkem 32.34 žádné ustanovení od žádné strany nevyžaduje, aby chránila zeměpisné označení, které je totožné s výrazem, který je běžně používán v obecném jazyce jako běžný název souvisejícího produktu na území této strany³.

¹ V souladu s dodatkem 32-C-1, který obsahuje výrazy, jejichž ochrana není požadována.

² Ve vysvětlivkách v příloze 32-C jsou definovány odrůdy rostlin a plemena zvířat, jejichž používání není bráněno.

³ Pro účely doplnění nových zeměpisných označení při určování toho, zda je výraz v obecném jazyce obvykle používán jako běžný název pro příslušné zboží na jejím území, mohou orgány strany vzít v úvahu, jak spotřebitelé tomuto výrazu na území této strany rozumí. Faktory, které jsou pro toto pochopení pro spotřebitele relevantní, mohou zahrnovat: a) zda se výraz používá k označení daného druhu produktu, jak je uvedeno příslušnými zdroji, jako jsou slovníky, noviny a příslušné internetové stránky, nebo b) jak je produkt, na něž tento výraz odkazuje, uváděn na trh a používán při obchodování na území této strany.

ČLÁNEK 32.36

Uživací právo zeměpisných označení

1. Název chráněný podle tohoto pododdílu může použít každý hospodářský subjekt, který uvádí na trh produkt, který je v souladu s odpovídající specifikací.
2. Název chráněný podle tohoto pododdílu jako zeměpisné označení nesmí být podmíněn registrací uživatelů ani dalšími poplatky.

ČLÁNEK 32.37

Vztah mezi ochrannými známkami a zeměpisnými označeními

1. Strany zamítnou zápis ochranné známky, jejíž použití by bylo v rozporu s článkem 32.35 a která se týká produktu stejného typu, pokud je žádost o zápis ochranné známky podána po dni podání žádosti o ochranu zeměpisného označení na území dotčené strany.
2. Ochranné známky zapsané v rozporu s odstavcem 1 se prohlásí za neplatné, z moci úřední nebo na žádost zúčastněné strany, v souladu s právním předpisy a postupy stran.

3. Pro zeměpisná označení uvedená v článku 32.33 je dnem podání žádosti o ochranu podle odstavce 1 a 2 1. listopad 2022.

4. V případě zeměpisných označení doplněných do přílohy 32-C v souladu s článkem 32.34 je dnem podání žádosti o ochranu datum předání žádosti o ochranu zeměpisného označení druhé straně s výhradou úspěšného ukončení procesu změny seznamu chráněných zeměpisných označení podle článku 32.34.

5. Strany chrání zeměpisná označení i v případě, že již existuje předchozí ochranná známka. Předchozí ochranné známky zapsané v dobré víře mohou být obnoveny a mohou být předmětem změn, které vyžadují podání nových přihlášek ochranných známek, za předpokladu, že tyto změny nenarušují ochranu zeměpisných označení a že neexistují důvody pro prohlášení ochranné známky za neplatnou podle práva stran.

6. Pro účely odstavce 5 tohoto článku se „předchozí ochrannou známkou“ rozumí ochranná známka, jejíž použití je v rozporu s článkem 32.35 a která byla přihlášena, zapsána nebo zavedena používáním, umožňují-li to příslušné právní předpisy, v dobré víře na území jedné strany přede dnem, kdy druhá strana podala žádost o ochranu zeměpisného označení podle této části dohody.

ČLÁNEK 32.38

Prosazování ochrany

Každá strana vymáhá ochranu stanovenou v člancích 32.35, 32.36 a 32.37 prostřednictvím správního předpisu na žádost zúčastněné strany. Každá strana ve svých právní předpisech a postupech stanoví další správní a soudní opatření s cílem zabránit protiprávnímu používání chráněných zeměpisných označení nebo je zastavit.

ČLÁNEK 32.39

Všeobecná pravidla

1. Žádná strana není povinna chránit jako zeměpisné označení podle tohoto pododdílu název, který se shoduje s názvem odrůdy rostlin nebo plemene zvířat, a v důsledku toho by mohl uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečného původu produktu.
2. Jsou-li zeměpisná označení stran homonymní, poskytne druhá strana každému zeměpisnému označení ochranu za předpokladu, že v praxi existuje dostatečný rozdíl mezi podmínkami používání a obchodní úpravy názvů tak, aby spotřebitel nebyl uveden v omyl.

3. Pokud jedna strana v rámci dvoustranného jednání s třetí zemí navrhne ochranu zeměpisného označení této třetí země, jehož název je homonymní se zeměpisným označením druhé strany, musí o tom být druhá strana informována a musí dostat možnost podat připomínky před tím, než se název stane chráněným.
4. Dovoz, vývoz a uvádění na trh produktů odpovídajících zeměpisným označením uvedeným v příloze 32-C se provádí v souladu s právními předpisy platnými na území strany, ve které se produkty uvádějí na trh.
5. Veškerými záležitostmi vyplývajícími ze specifikací produktů chráněných zeměpisných označení se zabývá podvýbor uvedený v článku 32.40.
6. Zeměpisná označení chráněná podle tohoto pododdílu mohou být zrušena pouze stranou, z jejíhož území produkt pochází. Strana oznámí druhé straně, jestliže zeměpisné označení uvedené na seznamu v příloze 32-C přestane být na jejím území chráněno. V návaznosti na takové oznámení se příloha 32-C změní v souladu s čl. 32.40 odst. 3.
7. Specifikaci produktu, na niž se v tomto pododdíle odkazuje, je specifikace schválená, včetně všech schválených změn, orgány strany na území, z něhož produkt pochází.

ČLÁNEK 32.40

Podvýbor, spolupráce a transparentnost

1. Pro účely tohoto pododdílu může podvýbor uvedený v článku 32.66 Smíšené radě doporučit, aby podle čl. 8.5 odst. 1 písm. a) změnila:

- a) přílohu 32-A, pokud jde o odkazy na právní předpisy použitelné stranami;
- b) přílohu 32-B, pokud jde o kritéria, která mají být zahrnuta do námitkového řízení, a
- c) přílohu 32-C, pokud jde o zeměpisná označení.

2. Pro účely tohoto pododdílu je podvýbor uvedený v článku 32.66 odpovědný za výměnu informací ohledně:

- a) legislativního a politického vývoje v oblasti zeměpisných označení;
- b) zeměpisných označení pro účely zvážení jejich ochrany v souladu s tímto pododdílem a
- c) jakékoli jiné záležitosti společného zájmu v oblasti zeměpisných označení.

3. Po oznámení uvedeném v čl. 32.39 odst. 6 doporučí podvýbor Smíšené radě, aby změnila přílohu 32-C v souladu s odst. 1 písm. c) tohoto článku s cílem ukončit ochranu podle této části dohody.
4. V případě drobné úpravy týkající se pravopisu zeměpisného označení uvedeného na seznamu nebo odkazu na název zeměpisné oblasti, na kterou je označení vázáno, oznámí strana tuto změnu druhé straně v podvýboru spolu se svým vysvětlením. V případné takové drobné úpravě doporučí podvýbor Smíšené radě změnit přílohu 32-C podle čl. 8.5 odst. 6 písm. a).
5. Strany buď přímo, nebo prostřednictvím podvýboru udržují kontakt ve všech záležitostech týkajících se provádění a fungování tohoto pododdílu. Strana může zejména požádat druhou stranu o informace týkající se specifikací produktů a jejich změn, jakož i o kontaktní místa pro správní vymáhání.
6. Strany mohou zpřístupnit veřejnosti specifikace produktů nebo jejich přehledy a kontaktní místa pro správní vymáhání, která se vztahují k zeměpisným označením druhé strany chráněným podle tohoto pododdílu.

ČLÁNEK 32.41

Jiná ochrana

1. Tento pododdíl se použije, aniž jsou dotčena práva a povinnosti stran v souladu s Dohodou o WTO nebo jakoukoli jinou mnohostrannou dohodou o právu duševního vlastnictví, jíž jsou strana EU a Chile smluvními stranami.
2. Tímto pododdílem není dotčeno právo žádat o uznání a ochranu zeměpisného označení podle příslušných právních předpisů stran.

PODODDÍL 5

PATENTY

ČLÁNEK 32.42

Mezinárodní dohody

Každá strana¹ dodržuje Smlouvu o patentové spolupráci, podepsanou ve Washingtonu dne 19. června 1970, ve znění ze dne 28. září 1979, naposledy pozměněnou dne 3. října 2001.

¹ V případě strany EU je povinnost podle tohoto článku splněna členskými státy.

ČLÁNEK 32.43

Další ochrana v případě zdržení při schvalování registrace farmaceutických výrobků

1. Strany uznávají, že farmaceutické výrobky chráněné na jejich území patentem mohou před uvedením na trh podléhat postupu schválení registrace nebo sanitární registrace.
2. Každá strana stanoví vhodný a účinný mechanismus, který stanoví další ochranu s cílem kompenzovat majiteli patentu zkrácení účinné doby patentové ochrany v důsledku nepřiměřených průtahů¹ při udělování prvního schválení registrace nebo první sanitární registrace na jejím území. Doba trvání této další ochrany nepřesáhne pět let.

¹ Pro účely tohoto článku zahrnují „nepřiměřené průtahy“ zdržení při první odpovědi žadateli po dni podání žádosti o schválení registrace nebo sanitární registraci, které trvá více než dva roky. Zdržení, ke kterému dojde při udělování schválení registrace nebo sanitární registrace z důvodů, které lze přičíst žadateli, nebo nad nimiž nemá orgán pro udělování schválení registrace nebo sanitární registrace kontrolu, se při určování doby trvání těchto průtahů nemusí zohlednit.

3. Bez ohledu na odstavec 2 může každá ze stran v souladu se svými právními předpisy zajistit další ochranu výrobku který je chráněn patentem a podléhá postupu schválení registrace nebo sanitární registrace, aby bylo majiteli patentu kompenzováno zkrácení účinné patentové ochrany. Doba trvání této další ochrany nepřesáhne pět let¹.

4. Pro upřesnění je třeba uvést, že při provádění povinností podle tohoto článku může každá strana stanovit podmínky a omezení za předpokladu, že tato strana i nadále uplatňuje tento článek.

5. Každá strana vyvine maximální úsilí, aby žádosti o schválení registrace nebo sanitární registraci farmaceutických výrobků byly zpracovávány účinným a včasným způsobem, aby se zabránilo nepřiměřeným nebo zbytečným prodlevám. S cílem zabránit nepřiměřeným prodlevám může strana přijmout nebo zachovat postupy, které urychlují zpracování žádosti o schválení registrace nebo sanitární registraci.

¹ Touto maximální dobou trvání není dotčena možnost dalšího prodloužení ochrany v případě léčivých přípravků, u nichž proběhly pediatrické studie, jejichž výsledky jsou náležitě zohledněny v informacích o přípravku.

PODODDÍL 6

OCHRANA NEZPŘÍSTUPNĚNÝCH INFORMACÍ

ČLÁNEK 32.44

Rozsah ochrany obchodních tajemství

1. V zájmu plnění povinnosti dodržovat Dohodu TRIPS a zejména její čl. 39 odst. 1 a 2 každá strana zajistí odpovídající občanskoprávní soudní řízení a prostředky nápravy, které každému vlastníku obchodního tajemství umožní zabránit získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství způsobem, který je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku, a dosáhnout náhrady škody vzniklé takovýmto jednáním.

2. Pro účely tohoto pododdílu se rozumí:

a) „obchodním tajemstvím“ informace:

- i) které jsou tajné v tom smyslu, že nejsou jako celek nebo jako přesná sestava a souhrn jejich částí obecně známy nebo běžně přístupné osobám v kruzích, které se běžně dotýčným druhem informací zabývají;
- ii) které mají komerční hodnotu proto, že jsou tajné, a

- iii) v souvislosti s nimiž osoba, která je má právoplatně ve své moci, podnikla za daných okolností kroky, aby je udržela v tajnosti;
- b) „vlastníkem obchodního tajemství“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která má obchodní tajemství právoplatně v držení.
3. Pro účely tohoto pododdílu se za jednání v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku považují alespoň tyto formy jednání:
- a) získání obchodního tajemství bez souhlasu jeho vlastníka, pokud k němu dojde neoprávněným přístupem k dokumentům, předmětům, materiálům, látkám nebo elektronickým souborům, které jsou oprávněně v držení vlastníka obchodního tajemství a které obsahují obchodní tajemství nebo z nichž lze obchodní tajemství odvodit, či jejich přisvojením nebo zkopírováním;
- b) využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, pokud se ho dopustí bez souhlasu jeho vlastníka osoba, u níž bylo shledáno, že splňuje jednu z následujících podmínek:
- i) získala obchodní tajemství způsobem uvedeným v písmenu a);
- ii) jedná v rozporu s dohodou o zachování mlčenlivosti či jakoukoli jinou povinností nezpřístupnit obchodní tajemství nebo
- iii) jedná v rozporu se smluvní či jakoukoli jinou povinností týkající se omezení využití obchodního tajemství,

- c) získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, pokud se ho dopustí osoba, která v době získání, využití nebo zpřístupnění tajemství věděla nebo měla za daných okolností vědět, že obchodní tajemství bylo přímo či nepřímo získáno od jiné osoby, která jej využívala nebo zpřístupnila neoprávněně ve smyslu písmene b).

4. Žádné ustanovení tohoto pododdílu nelze vykládat jako povinnost kterékoli ze stran považovat některou z těchto forem jednání za jednání v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku:

- a) nezávislé nalezení nebo vytvoření příslušné informace určitou osobou;
- b) reverzní inženýrství produktu osobou, která je jeho oprávněným držitelem a která není vázána žádnou závaznou právní povinností ve smyslu omezení získávání relevantních informací;
- c) získání, použití nebo zpřístupnění informací, pokud to vyžaduje nebo povoluje právo dané strany, nebo
- d) využívání zkušeností a dovedností, které zaměstnanci poctivě získali v rámci své obvyklé pracovní činnosti, těmito zaměstnanci.

5. Žádné ustanovení tohoto pododdílu nelze vykládat jako omezování svobody projevu a informací, včetně svobody sdělovacích prostředků, chráněné v každé ze stran.

ČLÁNEK 32.45

Občanskoprávní soudní řízení a prostředky nápravy v případě obchodních tajemství

1. Každá strana zajistí, aby jakákoli osoba, jež se účastní občanskoprávního soudního řízení podle článku 32.44 nebo má přístup k dokumentům, které jsou součástí tohoto soudního řízení, nesměla použít ani zpřístupnit jakékoli obchodní tajemství či údajné obchodní tajemství, jež bylo příslušnými justičními orgány na základě řádně odůvodněné žádosti podané zúčastněnou stranou označeno jako důvěrné a o němž se dověděla v důsledku této účasti nebo přístupu.
2. V občanskoprávních soudních řízeních uvedených v článku 32.44 každá strana zajistí, aby její soudní orgány měly pravomoc alespoň:
 - a) nařídit předběžná opatření v souladu s právními předpisy strany, aby se zabránilo získání, použití nebo zpřístupnění obchodního tajemství způsobem, který je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku;
 - b) nařídit zdržovací opatření, aby se zabránilo získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství způsobem, který je v rozporu se zásadou poctivého obchodního styku;

- c) nařídit osobě, která věděla nebo měla vědět, že získala, využila nebo zpřístupnila obchodní tajemství způsobem, který je v rozporu se zásadou poctivého obchodního styku, aby vlastníku obchodního tajemství zaplatila náhradu škody, která je přiměřená skutečné újmě způsobené v důsledku tohoto získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství;
- d) přijmout zvláštní opatření k zachování důvěrnosti jakéhokoli obchodního tajemství nebo údajného obchodního tajemství předloženého v občanskoprávním řízení ohledně údajného získání, použití nebo zveřejnění obchodního tajemství způsobem, který je v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku; tato zvláštní opatření mohou v souladu s právními předpisy příslušné strany zahrnovat možnost:
- i) zcela nebo částečně omezit přístup k některým dokumentům;
 - ii) omezit přístup k slyšením a souvisejícím záznamům nebo přepisům;
 - iii) zpřístupnit verzi soudního rozhodnutí bez důvěrných údajů, v níž jsou vynechány nebo jinak upraveny části obsahující obchodní tajemství;
- e) uložit sankce jakékoli straně či každé jiné osobě účastnící se soudního řízení, která nevyhoví nebo odmítne vyhovět příkazům příslušných soudních orgánů týkajícím se ochrany obchodního tajemství nebo údajného obchodního tajemství.

3. Každá strana zajistí, aby její soudní orgány nemusely zajistit soudní řízení a prostředky nápravy uvedené v článku 32.44, pokud je jednání v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku prováděno v souladu s jejími právními předpisy, za účelem odhalení pochybení, protiprávního jednání nebo protiprávní činnosti nebo za účelem ochrany oprávněného zájmu uznaného právem dané strany.

ČLÁNEK 32.46

Ochrana neveřejných údajů týkajících se farmaceutických výrobků

1. Pokud strana podmiňuje schválení registrace nebo sanitární registraci pro farmaceutický výrobek, který využívá novou chemickou látku, která dosud nebyla schválena, předložením nezveřejněných výsledků zkoušek nebo jiných údajů potřebných k určení, zda je používání těchto výrobků bezpečné a účinné, chrání strana tyto údaje před zveřejněním třetím stranám, pokud vytvoření takových údajů vyžaduje značné úsilí, a to kromě případů, kdy je zveřejnění nezbytné pro převažující veřejný zájem, nebo ledaže by byla přijata opatření k zajištění ochrany údajů před nepoctivými komerčními praktikami.

2. Každá strana zajistí, aby po dobu nejméně pěti let ode dne prvního schválení registrace nebo sanitární registrace v dotčené straně nebyl farmaceutický výrobek následně registrovaný na základě výsledků předklinických zkoušek a klinických hodnocení předložených v žádosti o první schválení registrace nebo sanitární registrace uveden na trh bez výslovného souhlasu držitele prvního schválení registrace nebo sanitární registrace.

3. Žádná ze stran nesmí být omezena při provádění zkrácených schvalovacích postupů pro farmaceutické výrobky na základě studií bioekvivalence a biologické dostupnosti.
4. Při plnění povinností podle tohoto článku může každá strana stanovit podmínky a omezení, pokud nadále uplatňuje tento článek.

ČLÁNEK 32.47

Ochrana údajů týkajících se agrochemických přípravků

1. Pokud strana podmiňuje udělení povolení k uvádění na trh pro agrochemický přípravek, který využívá novou chemickou látku, předložením zpráv o zkouškách nebo studiích týkajících se bezpečnosti a účinnosti tohoto přípravku, neudělí tato strana registraci pro jiný přípravek na základě těchto zpráv o zkouškách nebo studiích bez souhlasu osoby, která je dříve předložila, po dobu nejméně deseti let ode dne registrace agrochemického přípravku.
2. Strana může omezit ochranu podle tohoto článku na zprávy o zkouškách nebo studiích, které splňují tyto podmínky:
 - a) měly by být nezbytné pro registraci či změnu registrace s cílem umožnit použití na jiné plodině a

- b) měly by být ověřeny jako splňující zásady správné laboratorní praxe nebo správné pokusnické praxe.
3. Každá strana může stanovit pravidla zamezující opakování zkoušek na obratlovcích.
4. Při plnění povinností podle tohoto článku může každá strana stanovit podmínky a omezení, pokud nadále uplatňuje tento článek.

PODODDÍL 7

ODRŮDY ROSTLIN

ČLÁNEK 32.48

Ochrana práv k odrůdám rostlin

Strany chrání práva k odrůdám rostlin v souladu s Mezinárodní úmluvou na ochranu nových odrůd rostlin ze dne 2. prosince 1961, naposledy revidovanou v Ženevě dne 19. března 1991 (dále jen „úmluva UPOV“), včetně výjimek z práva šlechtitele podle článku 15 uvedené úmluvy, a spolupracují při podpoře a vymáhání těchto práv.

ODDÍL C

VYMÁHÁNÍ PRÁV DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

PODODDÍL 1

OBČANSKOPRÁVNÍ A SPRÁVNÍ VYMÁHÁNÍ

ČLÁNEK 32.49

Obecné povinnosti

1. Každá strana znovu potvrzuje své závazky podle dohody TRIPS a zajistí vymáhání práv duševního vlastnictví v souladu se svými právními předpisy a zvyklostmi. Strany stanoví opatření, řízení a prostředky nápravy uvedené v tomto pododdíle.
2. Tento oddíl se nevztahuje na práva, na něž se vztahuje pododdíl 6 oddílu B.
3. Strana stanoví opatření, řízení a prostředky nápravy, které musí být spravedlivé a nestranné a nesmí být nadměrně složité nebo nákladné, nesmí obsahovat nepřiměřené lhůty ani nesmí mít za následek bezdůvodná zdržení.

4. Tato opatření, řízení a prostředky nápravy musí být rovněž účinné, přiměřené a odrazující a musí být používány způsobem, který zabraňuje vzniku překážek legálního obchodu a poskytuje záruky proti jejich zneužití.

5. Žádné ustanovení tohoto oddílu nezakládá pro žádnou ze stran povinnost:

- a) zavést pro vymáhání práv duševního vlastnictví zvláštní soudní systém odlišný od soudního systému používaného pro vymáhání právních předpisů obecně nebo
- b) vztahující se k rozdělení zdrojů na prostředky pro vymáhání práv duševního vlastnictví a prostředky pro vymáhání právních předpisů obecně.

ČLÁNEK 32.50

Osoby oprávněné žádat o použití donucovacích opatření, řízení a prostředků nápravy

Každá strana uznává jako osoby způsobilé žádat o použití opatření, řízení a prostředků nápravy uvedených v tomto oddíle a části III Dohody TRIPS:

- a) držitele práv duševního vlastnictví v souladu s právem každé ze stran;

- b) všechny ostatní osoby oprávněné užívat tato práva, zejména držitele licence, v rozsahu povoleném právem každé ze stran a v souladu s tímto právem;
- c) kolektivní správce práv duševního vlastnictví, kteří jsou řádně uznáváni jako osoby oprávněné zastupovat držitele práv duševního vlastnictví, v rozsahu stanoveném právem každé ze stran a v souladu s tímto právem;
- d) subjekty¹, které jsou řádně uznávány jako osoby oprávněné zastupovat držitele práv duševního vlastnictví, v rozsahu stanoveném právem každé ze stran a v souladu s tímto právem.

ČLÁNEK 32.51

Důkazy

1. Každá strana zajistí, aby příslušné soudní orgány mohly i před zahájením řízení ve věci samé, na žádost strany, která předložila přiměřeně dostupné důkazy podporující její tvrzení, že bylo porušeno její právo duševního vlastnictví nebo že toto porušení hrozí, nařídit okamžitá a účinná předběžná opatření k zajištění významných důkazů údajného porušování, s výhradou ochrany důvěrných informací podle práva dané strany. Při nařízení předběžných opatření vezmou justiční orgány v úvahu oprávněné zájmy údajného porušovatele práv.

¹ V případě Chile se pojmem „subjekty“ rozumí „federace a asociace“. V případě strany EU se pojmem „subjekty“ rozumí „profesní subjekty ochrany práv“.

2. Předběžná opatření uvedená v odstavci 1 mohou zahrnovat podrobný popis, též včetně odebrání vzorků, či fyzické zabavení zboží údajně porušujícího práva, a ve vhodných případech i hlavních materiálů a nástrojů použitých převážně k výrobě nebo distribuci tohoto zboží a dokumentů vztahujících se k tomuto zboží.

3. Každá strana přijme v případě porušení práv duševního vlastnictví spáchaného v obchodním měřítku opatření nezbytná k tomu, aby mohly příslušné justiční orgány tam, kde je to vhodné, na žádost strany nařídit předání bankovních, finančních nebo obchodních dokumentů, které jsou v držení protistrany, s výhradou ochrany důvěrných informací.

ČLÁNEK 32.52

Právo na informace

1. Každá strana zajistí, aby během občanskoprávních řízení o porušení práv duševního vlastnictví a na základě odůvodněné a přiměřené žádosti navrhovatele mohly příslušné soudní orgány nařídit, že porušovatel nebo každá jiná osoba musí poskytnout informace o původu a distribučních sítích zboží či služeb, kterými jsou porušována práva duševního vlastnictví.

2. Pro účely odstavce 1 se „každou jinou osobou“ rozumí osoba, která přinejmenším:
- a) prokazatelně v obchodním měřítku držela zboží porušující práva;
 - b) prokazatelně v obchodním měřítku užívala služby porušující práva;
 - c) prokazatelně v obchodním měřítku poskytovala služby využívané při činnostech porušujících práva nebo
 - d) byla označena osobou uvedenou v tomto odstavci jako osoba podílející se na výrobě, zpracování nebo distribuci zboží porušujícího práva či poskytování služeb porušujících práva.
3. Informace uvedené v odstavci 1 mohou případně obsahovat:
- a) jména a adresy producentů, výrobců, distributorů, dodavatelů a jiných předchozích držitelů zboží nebo služeb, stejně jako zamýšlených velkoobchodníků a maloobchodníků, a
 - b) údaje o vyprodukovaném, vyrobeném, dodaném, přijatém nebo objednaném množství a o ceně za dané zboží nebo služby.

4. Tento článek se použije, aniž jsou dotčeny jiné právní předpisy některé ze stran, které:
- a) přiznávají držiteli práv právo na získání úplnějších informací;
 - b) upravují použití informací poskytnutých na základě tohoto článku v občanskoprávním řízení;
 - c) upravují odpovědnost za zneužití práva na informace;
 - d) poskytují možnost odepřít poskytnutí informací, které by nutily osobu uvedenou v odstavci 1 přiznat svou účast nebo účast svého blízkého příbuzného na porušení práv duševního vlastnictví, nebo
 - e) upravují ochranu důvěrnosti informačních zdrojů nebo zpracování osobních údajů.

ČLÁNEK 32.53

Předběžná a zajišťovací opatření

1. Každá strana zajistí, aby její soudní orgány na žádost navrhovatele mohly vydat vůči údajnému porušovateli práv prozatímní soudní zákaz s cílem zamezit hrozící porušení práva duševního vlastnictví, nebo prozatímně zakázat, případně pod hrozbou opakovaného uložení pokuty, pokud to právo dané strany umožňuje, pokračování v údajném porušování tohoto práva, nebo podmínit takové pokračování složením záruky k zajištění vyrovnání držitele práva. Prozatímní soudní zákaz lze v případě potřeby vydat za stejných podmínek i vůči třetí straně¹, nad níž příslušný soudní orgán vykonává soudní pravomoc a jejichž služeb je využito k porušování práv duševního vlastnictví.
2. Každá strana zajistí, aby její soudní orgány na žádost navrhovatele mohly nařídit zabavení nebo vydání² zboží, u kterého je podezření, že jsou jím porušována práva duševního vlastnictví, aby se zabránilo jeho vstupu do obchodních kanálů nebo oběhu v nich.

¹ Pro účely tohoto článku může strana stanovit, že „třetí strana“ zahrnuje i zprostředkovatele.

² Za účelem provedení tohoto odstavce si strana může zvolit mezi zabavením a vydáním.

3. V případě údajného porušení, ke kterému došlo v obchodním měřítku, každá ze stran zajistí, aby soudní orgány mohly tehdy, když navrhovatel prokáže okolnosti, jež by mohly ohrozit náhradu škody, nařídit předběžné zabavení movitého a nemovitého majetku údajného porušovatele práv, včetně zmrazení jeho bankovních účtů a jiného majetku. Pro tyto účely mohou příslušné orgány nařídit předání bankovních, finančních nebo obchodních dokumentů, nebo přiměřený přístup k souvisejícím informacím.

ČLÁNEK 32.54

Prostředky nápravy

1. Každá strana zajistí, aby justiční orgány měly pravomoc na žádost žadatele, a aniž je dotčena náhrada škody, která vznikla držiteli práv porušením práv, a bez odškodnění jakéhokoli druhu nařídit zničení zboží, u něhož zjistily, že jsou jím porušována práva duševního vlastnictví, nebo alespoň konečné odstranění tohoto zboží z obchodních kanálů. Soudní orgány mohou rovněž, je-li to vhodné, nařídit zničení hlavních materiálů a nástrojů použitých převážně při vytváření nebo výrobě tohoto zboží.
2. Soudní orgány každé strany mají pravomoc nařídit, aby tato opatření byla provedena na náklady porušovatele práv, ledaže tomu odporují zvláštní důvody.

3. Při zvažování žádostí o prostředky nápravy bude brán zřetel na nutnost přiměřenosti mezi závažností porušení práv a nařízeným prostředkem nápravy, jakož i na zájmy třetích stran.

ČLÁNEK 32.55

Soudní zákazy

Každá strana zajistí, aby v případě vydání soudního rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení práv duševního vlastnictví, mohly soudní orgány vydat vůči porušovateli práv a případně vůči třetí straně¹, nad níž příslušný soudní orgán vykonává pravomoc a jejíž služby jsou využívány k porušování práv duševního vlastnictví, soudní zákaz dalšího porušování.

¹ Pro účely tohoto článku může strana stanovit, že „třetí strana“ zahrnuje i zprostředkovatele.

ČLÁNEK 32.56

Alternativní opatření

Každá strana může stanovit, že ve vhodných případech a na žádost osoby, na niž se vztahují opatření uvedená v článku 32.54 nebo 32.55, mohou soudní orgány nařídit zaplacení peněžního vyrovnání poškozenému namísto použití opatření podle článku 32.54 nebo 32.55, pokud tato osoba nejednala úmyslně ani z nedbalosti, výkon dotyčných opatření by jí způsobil nepřiměřenou újmu a pokud se peněžní vyrovnání poškozenému jeví přiměřeně dostatečným.

ČLÁNEK 32.57

Náhrada škody

1. Každá strana zajistí, aby soudní orgány na žádost poškozené strany nařídily porušovateli práv vykonávajícímu činnost, o níž věděl nebo rozumně vědět měl, že porušuje práva, zaplatit držiteli práv náhradu škody odpovídající újmě, kterou v důsledku porušení práva utrpěl.

2. Při rozhodování o výši náhrady škody podle odstavce 1 mají soudní orgány každé strany pravomoc uvážit mimo jiné legitimní míru hodnoty, kterou uvádí držitel práv, jež může zahrnovat ušlý zisk, hodnotu zboží nebo služeb, kterými byla porušena práva, na základě tržní ceny nebo doporučené maloobchodní ceny¹. Alespoň v případech porušení autorského práva nebo práv s ním souvisejících a padělání ochranné známky každá strana v rámci soudních řízení zajistí, aby její soudní orgány měly pravomoc nařídít porušovateli, aby uhradil držiteli práv zisk porušovatele, který lze přičíst protiprávnímu jednání, ať již alternativně k náhradě škody, navíc k ní, nebo jako její součást.
3. Jako alternativu k odstavci 2 může každá strana stanovit, aby její soudní orgány měly pravomoc ve vhodných případech stanovit náhradu škody jako paušální částku na základě takových hledisek, jako je alespoň výše licenčních poplatků nebo poplatků, které by musely být zaplacený, kdyby porušovatel práv požádal o povolení užívání příslušných práv duševního vlastnictví.
4. Žádné ustanovení tohoto článku nebrání žádné straně, aby stanovila, že pokud porušovatel při výkonu činností nevěděl, ani neměl rozumné důvody se domnívat, že dochází k porušení práv, mohou její soudní orgány ve prospěch poškozené strany nařídít náhradu zisků nebo škod, které mohou být předem stanoveny.

¹ V případě strany EU by se sem případně započítaly rovněž jiné než ekonomické faktory, jako je morální újma způsobená držiteli práva jeho porušením.

ČLÁNEK 32.58

Náklady řízení

Každá strana zajistí, aby její soudní orgány měly v případě potřeby pravomoc nařídit na konci občanskoprávního soudního řízení týkajícího se vymáhání práv duševního vlastnictví, aby neúspěšná strana uhradila vítězné straně náklady řízení a jiné výdaje na základě právních předpisů dotčené strany.

ČLÁNEK 32.59

Zveřejnění soudních rozhodnutí

Každá strana zajistí, aby v případě soudního řízení zahájeného pro porušení práv duševního vlastnictví byly soudní orgány oprávněny nařídit na žádost navrhovatele a na náklady porušovatele právních vhodná opatření k rozšíření informace týkající se rozhodnutí, včetně zveřejnění celého rozhodnutí nebo jeho části.

ČLÁNEK 32.60

Domněnka autorství nebo vlastnictví

Strany uznávají, že pro účely použití opatření, řízení a prostředků nápravy uvedených v tomto oddíle:

- a) stačí k tomu, aby byl autor literárního nebo uměleckého díla, není-li prokázán opak, za takového považován, a v důsledku toho oprávněn zahájit řízení o porušení práv, je-li jméno autora uvedeno na díle obvyklým způsobem, a
- b) se písmeno a) použije obdobně i na držitele práv souvisejících s autorským právem, pokud jde o jejich předmět ochrany.

ČLÁNEK 32.61

Správní postupy

V rozsahu, v jakém lze nařídit jakékoli občanskoprávní nápravné opatření jako výsledek správních řízení ve věci, budou tato řízení odpovídat zásadám, jež se ve své podstatě rovnají zásadám uvedeným v příslušných ustanoveních tohoto pododdílu.

PODODDÍL 2

VYMÁHÁNÍ PRÁV NA HRANICÍCH

ČLÁNEK 32.62

Opatření na hranicích

1. Pokud jde o zboží pod celním dohledem, každá strana přijme či zachová postupy, v jejichž rámci může držitel práva předložit příslušným orgánům žádosti o pozastavení propuštění podezřelého zboží nebo o jeho zadržení. Pro účely tohoto pododdílu se „podezřelým zbožím“ rozumí zboží, u něhož existuje podezření na porušení ochranných známek, autorských práv a práv s ním souvisejících, zeměpisných označení, patentů, užitných vzorů, průmyslových vzorů a topografií integrovaných obvodů.
2. Každá strana musí mít zavedeny elektronické systémy pro správu schválených nebo zaznamenaných žádostí příslušnými orgány.
3. Každá strana zajistí, aby její příslušné orgány nevybíraly poplatky k pokrytí správních nákladů vyplývajících ze zpracování žádosti nebo záznamu.
4. Každá strana zajistí, aby její příslušné orgány rozhodly o schválení nebo zaznamenání žádosti v přiměřené lhůtě.

5. Každá strana zajistí, aby se schválené nebo zaznamenané žádosti nebo záznamy mohly vztahovat na více zásilek.
6. Pokud jde o zboží pod celním dohledem, každá strana zajistí, aby její celní orgány mohly jednat z vlastní iniciativy a pozastavit propuštění nebo zadržet zboží podezřelé z porušení ochranných známek nebo autorského práva.
7. Celní orgány používají k identifikaci zboží podezřelého z porušení práv duševního vlastnictví analýzu rizik. Každá strana provádí tento odstavec v souladu se svými právními předpisy.
8. Každá strana může mít zavedeny postupy umožňující zničení zboží podezřelého z porušení práv duševního vlastnictví, aniž by bylo zapotřebí předchozí správní nebo soudní řízení k oficiálnímu stanovení, že došlo k porušení práv, pokud dotčené osoby se zničením souhlasí nebo proti němu nemají námítky. Jestliže takové zboží není zničeno, každá strana zajistí, aby kromě výjimečných okolností bylo takové zboží odstraněno z obchodní sítě způsobem, který zabrání jakékoli újmě pro držitele práv.
9. Každá strana může mít zavedeny postupy umožňující rychlé zničení padělaných ochranných známek a nedovolených napodobenin zasílaných poštou nebo expresními kurýrními službami.
10. Strana se může rozhodnout, že tento článek neuplatní na dovoz zboží, které je uváděno na trh ve třetí zemi držiteli práv nebo s jejich souhlasem. Strana se rovněž může rozhodnout, že tento článek neuplatní na zboží nekomerční povahy, které se nachází v osobních zavazadlech cestujících.

11. Celní orgány stran udržují pravidelný dialog a podporují spolupráci s příslušnými zúčastněnými stranami a s dalšími orgány zapojenými do vymáhání práv duševního vlastnictví.
12. Strany spolupracují, pokud jde o mezinárodní obchod s podezřelým zbožím. Strany zejména v možné míře sdílejí informace o obchodu s podezřelým zbožím, který má dopad na druhou stranu.
13. Co se týče porušení právních předpisů o právech duševního vlastnictví, k jejichž prosazování jsou v souladu s tímto článkem kompetentní celní orgány některé ze stran, použije se Protokol k této dohodě o vzájemné správní pomoci v celních otázkách, aniž by byly dotčeny jiné formy spolupráce.

ČLÁNEK 32.63

Soulad s GATT a s Dohodou TRIPS

Při provádění opatření na hranicích za účelem vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány, bez ohledu na to, zda jsou, či nejsou zahrnuta do tohoto pododdílu, zajistí každá strana soulad se svými povinnostmi podle GATT 1994 a Dohody TRIPS, zejména pak s článkem V GATT 1994 a článkem 41 a oddílem 4 části III Dohody TRIPS.

ODDÍL D

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 32.64

Spolupráce

1. Strany spolupracují, aby podpořily plnění závazků a povinností podle této kapitoly.
2. Spolupráce stran v otázkách ochrany a vymáhání práv duševního vlastnictví, je-li to nezbytné a vhodné, může zahrnovat tyto činnosti:
 - a) výměnu informací o právním rámci týkajícím se práv duševního vlastnictví a příslušných pravidel jejich ochrany a prosazování;
 - b) výměnu zkušeností mezi stranami ohledně legislativního pokroku;
 - c) výměnu zkušeností a informací mezi stranami o vymáhání práv duševního vlastnictví;
 - d) výměnu zkušeností mezi stranami s vymáháním práv na ústřední a nižší úrovni celními orgány, policií, správními a soudními orgány;

- e) koordinaci v zájmu předcházení vývozu padělaného zboží, mimo jiné se třetími zeměmi;
- f) technickou pomoc, budování kapacit, výměnu a školení personálu;
- g) ochranu a obranu práv duševního vlastnictví a šíření informací o této problematice, mimo jiné v podnikatelských kruzích a občanské společnosti;
- h) informovanost spotřebitelů a držitelů práv, jakož i posilování institucionální spolupráce zejména mezi úřady stran pro duševní vlastnictví;
- i) aktivní podporu informovanosti a vzdělávání široké veřejnosti o politikách týkajících práv duševního vlastnictví;
- j) spolupráci veřejného a soukromého sektoru zahrnující malé a střední podniky, včetně akcí nebo setkání zaměřených na malé a střední podniky, pokud jde o ochranu a vymáhání práv duševního vlastnictví a omezení jejich porušování, a
- k) formulování účinných strategií k určení publika a komunikačních programů, které zvýší povědomí spotřebitelů a médií o dopadu porušování práv duševního vlastnictví, včetně rizika pro zdraví a bezpečnost a spojitosti s organizovaným zločinem.

3. Každá strana může zpřístupnit veřejnosti specifikace produktů nebo jejich přehledy a příslušná kontaktní místa pro kontrolu nebo správu zeměpisných označení druhé strany, která jsou chráněna podle pododdílu 4 oddílu B.

4. Strany buď přímo, nebo prostřednictvím podvýboru podle článku 32.66 udržují kontakt ve všech záležitostech týkajících se provádění a fungování této kapitoly.

ČLÁNEK 32.65

Dobrovolné iniciativy zúčastněných stran

Každá ze stran se snaží usnadnit dobrovolné iniciativy zúčastněných subjektů, jejichž cílem je omezit porušování práv duševního vlastnictví, mimo jiné na internetu a v jiných tržních prostředích, a jež se zaměřují na konkrétní problémy a hledají praktická řešení, která jsou realistická, vyvážená, přiměřená a spravedlivá pro všechny dotčené subjekty, a to kromě jiného takto:

- a) každá strana se snaží po oboustranné shodě organizovat setkání zúčastněných stran na svém území, aby usnadnila dobrovolné iniciativy za účelem hledání řešení a odstranění rozdílů, pokud jde o ochranu a vymáhání práv duševního vlastnictví a omezování jejich porušování;
- b) strany usilují o vzájemnou výměnu informací o snahách usnadnit dobrovolné iniciativy zúčastněných stran na svém území a

- c) strany se snaží podporovat otevřený dialog a spolupráci mezi svými zúčastněnými stranami a vybízet je, aby společně hledaly řešení a odstraňovaly rozdíly, pokud jde o ochranu a vymáhání práv duševního vlastnictví a omezování jejich porušování.

ČLÁNEK 32.66

Podvýbor pro duševní vlastnictví

Podvýbor pro duševní vlastnictví (dále jen „podvýbor“), zřízený podle čl. 8.8 odst. 1, sleduje a zajišťuje řádné provádění a fungování této kapitoly a příloh 32-A, 32-B a 32-C. Podvýbor rovněž vykonává konkrétní úkoly, které mu ukládá tato kapitola, včetně článku 32.40.

KAPITOLA 33

OBCHOD A UDRŽITELNÝ ROZVOJ

ODDÍL A

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 33.1

Cíle

1. Strany připomínají Agendu 21 o životním prostředí a rozvoji přijatou na konferenci OSN o životním prostředí a rozvoji konané v Riu de Janeiru ve dnech 3. až 14. června 1992, Johannesburgský plán provádění přijatý na Světovém summitu o udržitelném rozvoji v roce 2002, Deklaraci Mezinárodní organizace práce (MOP) o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci, přijatou Mezinárodní konferencí práce na jejím 97. zasedání konaném v Ženevě dne 10. června 2008 (dále jen „Deklarace MOP o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci“), výsledný dokument konference OSN o udržitelném rozvoji z roku 2012 s názvem „Budoucnost, jakou chceme“ a Agendu 2030 a její cíle udržitelného rozvoje.

2. Strany uznávají, že udržitelný rozvoj zahrnuje hospodářský rozvoj, sociální rozvoj a ochranu životního prostředí, přičemž všechny tři oblasti jsou vzájemně závislé a vzájemně se posilují pro blaho současných i budoucích generací.

3. S ohledem na výše uvedené je cílem této kapitoly posílit obchodní a investiční vztahy mezi stranami způsobem, který přispívá k udržitelnému rozvoji, zejména k jeho pracovnímu¹ a environmentálnímu rozměru, který je důležitý pro obchod a investice.

4. Tato kapitola je výrazem přístupu založeného na spolupráci a společných hodnotách a zájmech.

ČLÁNEK 33.2

Právo regulovat a úroveň ochrany

1. Strany uznávají právo každé strany určovat své politiky a priority udržitelného rozvoje, konkrétně stanovit své vlastní úrovně vnitrostátní ochrany práce a životního prostředí své vlastní priority v oblasti práce a životního prostředí, a podle toho přijímat nebo pozměňovat své příslušné právní předpisy a politiky týkající se práce a životního prostředí.

2. Úroveň ochrany, právní předpisy a politiky uvedené v odstavci 1 musí být v souladu se závazkem každé strany k mnohostranným environmentálním dohodám a mnohostranným pracovním normám a dohodám, které jsou uvedeny v této kapitole a jichž je smluvní stranou.

¹ Pro účely této kapitoly se výrazem „práce“ nebo „pracovní“ rozumí strategické cíle MOP v rámci agendy důstojné práce uvedené v Deklaraci MOP o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci.

3. Každá strana usiluje o zajištění toho, aby její environmentální a pracovněprávní předpisy a politiky poskytovaly a podporovaly vysokou úroveň ochrany životního prostředí a práce, a usiluje o pokračující zlepšování úrovně ochrany životního prostředí a práce stanovené v právních předpisech a politikách.
4. Žádná ze stran neoslabí ani nesníží úroveň ochrany poskytované ve svých environmentálních a pracovněprávních předpisech s cílem podpořit obchod nebo investice.
5. Žádná ze stran neupustí ani se jinak neodchýlí od svých environmentálních a pracovněprávních předpisů způsobem, který oslabuje nebo snižuje úroveň ochrany poskytované v uvedených právních předpisech s cílem podpořit obchod nebo investice, ani nenabídne, že tak učiní.
6. Strana nesmí nedostatečně účinně prosazovat své environmentální a pracovněprávní předpisy svou setrvalou nebo opakující se činností či nečinností způsobem, jenž má vliv na obchod či investice.
7. Každá strana si ponechává právo vykonávat přiměřenou diskreční pravomoc a činit rozhodnutí v dobré víře týkající se přidělování zdrojů na prosazování práva v souladu s prioritami pro prosazování jejich environmentálních a pracovněprávních předpisů.
8. Strana nesmí své environmentální a pracovněprávní předpisy používat způsobem, který by představoval skryté omezení obchodu nebo investic.

ČLÁNEK 33.3

Obchod a odpovědné chování podniků a řízení dodavatelských řetězců

1. Strany uznávají význam odpovědného řízení dodavatelských řetězců prostřednictvím odpovědného chování podniků nebo postupů sociální odpovědnosti podniků, jakož i úlohu obchodu při sledování tohoto cíle.
2. V souladu s odstavcem 1 každá ze stran:
 - a) podporuje odpovědné chování podniků nebo sociální odpovědnost podniků tím, že prosazuje zavádění příslušných postupů, které jsou v souladu s mezinárodně uznávanými zásadami, standardy a pokyny, včetně odvětvových pokynů pro náležitou péči, které daná strana schválila nebo podporuje, a
 - b) podporuje šíření a používání příslušných mezinárodních nástrojů, které daná strana schválila nebo podporuje, jako jsou pokyny OECD pro nadnárodní společnosti, Tripartitní deklarace MOP o principech týkajících se nadnárodních společností a sociální politiky, přijatá v Ženevě v listopadu 1977 (dále jen „Tripartitní deklarace MOP o principech týkajících se nadnárodních společností a sociální politiky“), iniciativa OSN Global Compact a obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv, schválené Radou pro lidská práva rezolucí č. 17/4 ze dne 16. června 2011.

3. Strany uznávají užitečnost mezinárodních odvětvových pokynů v oblasti sociální odpovědnosti podniků nebo odpovědného chování podniků a podporují v tomto ohledu společnou práci. Strany rovněž provedou opatření na podporu dodržování pokynů OECD pro náležitou péči.
4. Strany uznávají význam podpory obchodu se zbožím, který přispívá k lepším sociálním podmínkám a postupům šetrným k životnímu prostředí, jako jsou environmentální zboží a služby přispívající k nízkouhlíkovému hospodářství účinně využívajícímu zdroje, zboží, jehož výroba není spojena s odlesňováním, a zboží, které je předmětem dobrovolných režimů a mechanismů záruk udržitelnosti.
5. Strany si vyměňují informace a osvědčené postupy a případně vzájemně spolupracují v rámci regionálních a mezinárodních fór v otázkách, na něž se vztahuje tento článek.

ČLÁNEK 33.4

Vědecké a technické informace

1. Při stanovení nebo provádění opatření zaměřených na ochranu životního prostředí nebo pracovních podmínek, které mohou mít vliv na obchod nebo investice mezi stranami, každá strana zohlední dostupné vědecké a technické důkazy, nejlépe od uznávaných vědeckých a technických subjektů, jakož i příslušné mezinárodní normy, pokyny či doporučení, pokud existují.

2. Jsou-li vědecké důkazy nebo informace nedostatečné nebo neprůkazné a existuje-li na jejím území riziko závažného zhoršení životního prostředí nebo riziko pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci, může strana přijmout opatření založená na zásadě předběžné opatrnosti. Tato opatření podléhají přezkumu, pokud jsou k dispozici nové nebo dodatečné vědecké informace.

3. Pokud má opatření přijaté v souladu s odstavcem 2 dopad na obchod nebo investice mezi stranami, může strana požádat stranu, která opatření přijala, aby poskytla informace o tom, že opatření je v souladu s její vlastní úrovní ochrany, a může požádat o projednání této záležitosti v Podvýboru pro obchod a udržitelný rozvoj.

4. Tato opatření nesmí být uplatňována způsobem, který by představoval prostředek svévolné nebo neoprávněné diskriminace nebo skryté omezování obchodu nebo investic.

ČLÁNEK 33.5

Transparentnost a osvědčené regulační postupy

Strany uznávají význam uplatňování pravidel transparentnosti a osvědčených regulačních postupů v souladu s kapitolami 35 a 36, zejména pravidel, která poskytují zainteresovaným osobám příležitost vyjádřit se k:

- a) opatřením zaměřeným na ochranu životního prostředí a pracovních podmínek, která mohou ovlivnit obchod nebo investice, a

- b) obchodním nebo investičním opatřením, která mohou ovlivnit ochranu životního prostředí nebo pracovních podmínek.

ČLÁNEK 33.6

Povědomí veřejnosti, informování veřejnosti, účast a procesní záruky

1. Každá strana podporuje povědomí veřejnosti o svých pracovněprávních a environmentálních právních předpisech, mimo jiné tím, že zajistí, aby její pracovněprávní a environmentální právní předpisy a postupy pro vymáhání práva a dodržování předpisů byly veřejně dostupné.
2. Každá strana se vynasnaží vyhovět žádostem jakékoli osoby o informace týkající se provádění této kapitoly dotčenou stranou.
3. Každá strana využije mechanismů uvedených v člancích 40.5, 40.6 a 40.7 k získání názorů na otázky související s prováděním této kapitoly.
4. Každá strana zajistí, aby byla sdělení a stanoviska ve formě písemných podání k záležitostem týkajícím se provádění této kapitoly od osoby této strany přijata v souladu s jejími vnitrostátními postupy a věnuje jim náležitou pozornost. Strana na taková podání odpoví písemně a včas. Tato sdělení a stanoviska může oznámit své domácí poradní skupině zřízené podle článku 40.6 a kontaktnímu místu druhé strany určenému podle čl. 33.19 odst. 6.

5. Každá strana v souladu se svými právními předpisy zajistí, aby správní nebo soudní řízení byla dostupná osobám, které mají právně uznaný zájem v určité věci nebo které tvrdí, že jejich právo bylo porušeno, a tím umožní podání žaloby proti porušování jejich environmentálních nebo pracovněprávních předpisů, včetně odpovídajících prostředků nápravy za jejich porušení.

6. Každá strana v souladu se svými právními předpisy zajistí, aby řízení uvedená v odstavci 5 dodržovala náležité postupy, nebyla příliš nákladná, neobsahovala nepřiměřené lhůty ani bezdůvodná zdržení, poskytovala případně možnost zdržovací žaloby a aby byla spravedlivá, nestranná a transparentní.

ČLÁNEK 33.7

Činnosti spolupráce

1. Strany uznávají význam činností spolupráce v obchodních aspektech politik v oblasti životního prostředí a práce pro dosažení cílů této dohody a provádění této kapitoly.

2. Činnosti spolupráce mohou být rozvíjeny a prováděny za účasti mezinárodních a regionálních organizací, jakož i se třetími zeměmi, podniky, organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků, vzdělávacími a výzkumnými organizacemi a případně dalšími nevládními organizacemi.
3. Spolupráce se bude týkat otázek a témat dohodnutých stranami za účelem řešení otázek společného zájmu.
4. Strany mohou spolupracovat v otázkách uvedených v této kapitole a mimo jiné v těchto oblastech:
- a) pracovní a environmentální aspekty obchodu a udržitelného rozvoje na mezinárodních fórech, včetně zejména WTO, politického fóra OSN na vysoké úrovni o udržitelném rozvoji, Programu OSN pro životní prostředí (UNEP), MOP a mnohostranných environmentálních dohod;
 - b) dopad pracovněprávních a environmentálních předpisů a norem na obchod a investice;
 - c) dopad obchodních a investičních právních předpisů na práci a životní prostředí a

d) obchodní aspekty:

- i) iniciativ týkajících se udržitelné spotřeby a výroby, včetně iniciativ zaměřených na podporu oběhového hospodářství a ekologického růstu a snižování znečištění, a
- ii) iniciativ na podporu environmentálního zboží a služeb, mimo jiné řešením souvisejících necelních překážek.

5. O prioritách činností spolupráce rozhodují strany společně na základě oblastí společného zájmu a dostupných zdrojů.

6. Strany mohou činnosti v oblastech spolupráce stanovených v této kapitole provádět osobně nebo jakýmkoli technologickými prostředky, které mají k dispozici.

ODDÍL B

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ A OBCHOD

ČLÁNEK 33.8

Cíle

1. Strany usilují o prosazování vzájemně se podporujících obchodních a environmentálních politik, vysokých úrovní ochrany životního prostředí v souladu s mnohostrannými environmentálními dohodami, jichž jsou smluvními stranami, a účinného prosazování svých příslušných právních a správních předpisů v oblasti životního prostředí a o posílení své schopnosti řešit otázky životního prostředí související s obchodem, mimo jiné prostřednictvím spolupráce.
2. Strany uznávají, že posílená spolupráce za účelem ochrany a zachování životního prostředí a udržitelného řízení jejich přírodních zdrojů má přínosy, které mohou přispět k udržitelnému rozvoji, posílit jejich správu záležitostí týkajících se životního prostředí a doplnit cíle této dohody.
3. Strany uznávají význam vzájemně se podporujících obchodních a environmentálních politik a postupů pro zlepšení ochrany životního prostředí při podpoře udržitelného rozvoje.

ČLÁNEK 33.9

Mnohostranná správa záležitostí týkajících se oblasti životního prostředí a dohody v této oblasti

1. Strany uznávají význam Environmentálního shromáždění OSN UNEP. Strany uznávají zásadní úlohu mnohostranných environmentálních dohod při řešení globálních, regionálních a domácích problémů v oblasti životního prostředí. Strany dále uznávají potřebu posílit vzájemnou podporu mezi obchodní politikou a environmentální politikou. Každá strana proto účinně provádí mnohostranné environmentální dohody a protokoly, jichž je smluvní stranou.
2. Strany uznávají, že každá ze stran má právo přijmout nebo zachovat opatření na podporu cílů mnohostranných environmentálních dohod, jichž je smluvní stranou.
3. Strany se zapojují do dialogu a podle potřeby spolupracují v obchodních a environmentálních otázkách společného zájmu, zejména pokud jde o mnohostranné environmentální dohody. To zahrnuje pravidelnou výměnu informací o iniciativách každé strany týkajících se ratifikace mnohostranných environmentálních dohod, včetně jejich protokolů a změn.

ČLÁNEK 33.10

Obchod a změna klimatu

1. Strany uznávají význam mnohostranných environmentálních dohod v oblasti změny klimatu, zejména potřebu dosáhnout cíle Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu, uzavřené v New Yorku dne 9. května 1992 (dále jen „UNFCCC“), a účel a cíle Pařížské dohody za účelem řešení naléhavé hrozby změny klimatu. Strany proto uznávají úlohu obchodu při dosahování cíle udržitelného rozvoje a řešení změny klimatu, jakož i význam individuálního a kolektivního úsilí o řešení dopadů změny klimatu prostřednictvím zmírňujících a adaptačních opatření.

2. V souladu s odstavcem 1 každá ze stran:

- a) účinně provádí úmluvu UNFCCC a Pařížskou dohodu přijatou na jejím základě, včetně svých závazků týkajících se vnitrostátně stanovených příspěvků;
- b) podporuje pozitivní přínos obchodu k přechodu na nízké emise skleníkových plynů a oběhové hospodářství a k rozvoji odolnému vůči změně klimatu, včetně opatření ke zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně, a
- c) usnadňuje a podporuje obchod a investice v souvislosti se zbožím a službami, které mají zvláštní význam pro zmírňování změny klimatu a přizpůsobování se této změně, pro udržitelnou energii z obnovitelných zdrojů a pro energetickou účinnost, a to způsobem, který je v souladu s ostatními ustanoveními této dohody.

3. V souladu s článkem 33.7 strany v případě potřeby spolupracují v oblasti obchodních aspektů změny klimatu v rámci dvoustranných, regionálních a mezinárodních fór, včetně UNFCCC, WTO a Montrealského protokolu o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, uzavřeného v Montrealu dne 16. září 1987 (dále jen „Montrealský protokol“). Kromě toho mohou strany v těchto otázkách rovněž případně spolupracovat v rámci Mezinárodní námořní organizace.
4. V souladu s odstavcem 1 strany spolupracují v oblastech, jako jsou:
- a) sdílení znalostí a zkušeností ohledně provádění Pařížské dohody, jakož i ohledně iniciativ na podporu odolnosti vůči změně klimatu, obnovitelné energie, nízkoemisních technologií, energetické účinnosti, stanovení ceny uhlíku, udržitelné dopravy, rozvoje udržitelné infrastruktury odolné vůči změně klimatu, monitorování emisí a přírodě blízká řešení; jakož i zkoumání možností spolupráce v oblastech, jako jsou látky znečišťující klima s krátkým životním cyklem a ukládání uhlíku v půdě, a
 - b) sdílení znalostí a zkušeností ohledně případného ambiciózního postupného ukončení používání látek poškozujících ozonovou vrstvu a postupného omezování používání částečně fluorovaných uhlovodíků podle Montrealského protokolu prostřednictvím opatření na kontrolu jejich výroby, spotřeby a obchodu s nimi, zavádění alternativ k těmto látkám šetrných k životnímu prostředí, aktualizace bezpečnostních a dalších příslušných norem a boj proti nezákonnému obchodu s látkami, na něž se vztahuje Montrealský protokol.

ČLÁNEK 33.11

Obchod a lesy

1. Strany uznávají význam udržitelného obhospodařování lesů a úlohu obchodu při plnění tohoto cíle.
2. V souladu s odstavcem 1 každá ze stran:
 - a) provádí opatření k potírání nezákonné těžby dřeva a souvisejícího obchodu, případně mimo jiné prostřednictvím činností spolupráce se třetími zeměmi;
 - b) podporuje zachování a udržitelné obhospodařování lesů;
 - c) podporuje obchod se dřevem a dřevařskými výrobky, které jsou zákonně získány z udržitelně obhospodařovaných lesů, a jejich spotřebu a
 - d) vyměňuje si informace a případně spolupracuje s druhou stranou na obchodních iniciativách v oblasti boje proti nezákonné těžbě dřeva, udržitelného obhospodařování lesů, odlesňování a znehodnocování lesů, správy lesů a ochrany lesního porostu s cílem maximalizovat dopad a vzájemnou podporu jejich příslušných politik společného zájmu.

3. Každá strana uznává, že lesy a jejich udržitelné obhospodařování hrají klíčovou úlohu v boji proti změně klimatu a zachování biologické rozmanitosti, a podporuje iniciativy zaměřené na řešení odlesňování, mimo jiné prostřednictvím dodavatelských řetězců, které nezpůsobují odlesňování. Kromě toho strany podle potřeby a v souladu s článkem 33.7 spolupracují na dvoustranné a regionálně úrovni a na příslušných mezinárodních fórech s cílem minimalizovat odlesňování a znehodnocování lesů na celém světě.

ČLÁNEK 33.12

Obchod a volně žijící živočichové a planě rostoucí rostliny

1. Strany uznávají, že je důležité zajistit, aby mezinárodní obchod s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami neohrožoval jejich přežití, jak je stanoveno v Úmluvě o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin uzavřené ve Washingtonu D.C. dne 3. března 1973 (dále jen „CITES“).

2. V souladu s odstavcem 1 každá ze stran:

- a) provádí účinná opatření k potírání nezákonného obchodu s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami, případně mimo jiné prostřednictvím činností spolupráce se třetími zeměmi, a

b) podporuje dlouhodobé zachování a udržitelné využívání druhů uvedených v dodatcích úmluvy CITES, mimo jiné spoluprací v příslušných orgánech CITES na aktualizaci dodatků úmluvy CITES a podporou začlenění druhů považovaných za ohrožené v důsledku mezinárodního obchodu a dalších kritérií stanovených v rámci CITES.

3. V souladu s článkem 33.7 mohou strany podle potřeby spolupracovat nebo si vyměňovat informace v rámci dvoustranných, regionálních a mezinárodních fór o otázkách společného zájmu souvisejících s bojem proti nezákonnému obchodu s volně žijícími živočichy a planě rostoucími rostlinami, mimo jiné zvyšováním povědomí s cílem snížit poptávku po nezákonných produktech z volně žijících a planě rostoucích druhů a iniciativami na posílení spolupráce v oblasti sdílení informací a prosazování.

ČLÁNEK 33.13

Obchod a biologická rozmanitost

1. Strany uznávají význam zachování a udržitelného využívání biologické rozmanitosti a úlohu obchodu při plnění těchto cílů v souladu s Úmluvou o biologické rozmanitosti uzavřenou v Riu de Janeiru dne 5. června 1992, dalšími relevantními mnohostrannými environmentálními dohodami, jichž jsou smluvními stranami, a rozhodnutími přijatými na jejich základě.

2. V souladu s odstavcem 1 přijme každá strana opatření k zachování biologické rozmanitosti, pokud je vystavena tlakům spojeným s obchodem a investicemi, mimo jiné prostřednictvím výměny informací a zkušeností, a opatření k prevenci šíření invazních nepůvodních druhů, přičemž uznává, že přeshraniční pohyb suchozemských a vodních invazních nepůvodních druhů prostřednictvím cest souvisejících s obchodem může nepříznivě ovlivnit životní prostředí, hospodářské činnosti a rozvoj a lidské zdraví.
3. Strany uznávají význam respektování, zachování a udržování znalostí a postupů původních a místních společenství ztělesňujících tradiční životní styl, který přispívá k zachování a udržitelnému využívání biologické rozmanitosti, a úlohu obchodu při těchto činnostech.
4. Strany uznávají význam usnadnění přístupu ke genetickým zdrojům a podpory spravedlivého a rovnocenného sdílení přínosů plynoucích z využívání genetických zdrojů v souladu se svými příslušnými vnitrostátními opatřeními a mezinárodními závazky každé strany.
5. Strany rovněž uznávají význam účasti veřejnosti a konzultací v souladu s jejich příslušnými právními předpisy nebo politikou při vypracovávání a provádění opatření týkajících se zachování a udržitelného využívání biologické rozmanitosti.

6. V souladu s článkem 33.7 mohou strany podle potřeby podporovat, spolupracovat nebo si vyměňovat informace v rámci dvoustranných, regionálních a mezinárodních fór o obchodních aspektech politik biologické rozmanitosti a opatřeních společného zájmu, jako jsou:

- a) iniciativy a osvědčené postupy týkající se obchodu s produkty z přírodních zdrojů získanými udržitelným využíváním biologických zdrojů a přispívající k zachování biologické rozmanitosti;
- b) zachování a udržitelné využívání biologické rozmanitosti a ochrana, obnova a ocenění ekosystémů a jejich služeb a souvisejících ekonomických nástrojů a
- c) přístup ke genetickým zdrojům a spravedlivé a rovnocenné sdílení přínosů plynoucích z jejich využívání.

ČLÁNEK 33.14

Obchod v oblasti rybolovných zdrojů a akvakultury a jejich udržitelné řízení

1. Strany uznávají význam zachování a udržitelného řízení biologických mořských zdrojů a mořských ekosystémů a úlohu obchodu při sledování těchto cílů.
2. Při vypracovávání a provádění opatření pro zachování a řízení berou strany v úvahu sociální otázky, otázky obchodu, rozvoje a životního prostředí a význam drobného rybolovu pro obživu místních rybářských komunit.

3. Strany uznávají, že nezákonný, nehlášený a neregulovaný rybolov¹ může mít významný negativní dopad na populace ryb, udržitelnost obchodu s produkty rybolovu, rozvoj a životní prostředí, a potvrzují, že je třeba přijmout opatření k řešení problémů nadměrného rybolovu a neudržitelného využívání rybolovných zdrojů.

4. V souladu s odstavci 1 až 3 každá ze stran:

- a) jedná v souladu se zásadami Úmluvy OSN o mořském právu, uzavřené v Montego Bay dne 10. prosince 1982, Dohody OSN o provedení ustanovení Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu ze dne 10. prosince 1982 o zachování a řízení tažných populací ryb a vysoce stěhovavých rybích populací, přijaté v New Yorku dne 4. srpna 1995 Organizací OSN pro výživu a zemědělství (FAO), Dohody k podpoře dodržování mezinárodních opatření na zachování a řízení rybářskými plavidly na volném moři, přijaté v Římě dne 24. listopadu 1993, kodexu chování FAO pro odpovědný rybolov, přijatého v usnesení 4/95 dne 31. října 1995 a Dohody FAO o opatřeních přístavních států k předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, uzavřené v Římě dne 22. listopadu 2009 a tyto nástroje provádí;

¹ Pojem „nezákonný, nehlášený a neregulovaný rybolov“ má stejný význam jako v odstavci 3 Mezinárodního akčního plánu Organizace OSN pro výživu a zemědělství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, přijatého v Římě v roce 2001 (dále jen „akční plán týkající se nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu z roku 2001“).

- b) podílí se na iniciativě FAO týkající se celosvětové evidence rybářských plavidel, plavidel s chladicím zařízením a zásobovacích plavidel;
- c) usiluje o uplatňování systému řízení rybolovu založeného na nejlepších dostupných vědeckých důkazech a mezinárodně uznávaných osvědčených postupech pro řízení a zachování rybolovu, jak je uvedeno v příslušných ustanoveních mezinárodních nástrojů, jejichž cílem je zajistit udržitelné využívání a zachování mořských druhů¹, a navrženého mimo jiné pro tyto účely:
- i) zabránit nadměrnému rybolovu a nadměrné kapacitě;
 - ii) snížit vedlejší úlovky necílových druhů;
 - iii) podporovat obnovu nadměrně lovených populací pro veškerý mořský rybolov a
 - iv) podporovat řízení rybolovu pomocí ekosystémového přístupu, mimo jiné prostřednictvím spolupráce mezi stranami;

¹ Mezi tyto nástroje případně mimo jiné patří Úmluva OSN o mořském právu, Dohoda OSN o provedení ustanovení Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu z prosince 1982 o zachování a řízení tažných populací ryb a vysoce stěhovavých rybích populací, kodex chování FAO pro odpovědný rybolov, Dohoda FAO k podpoře dodržování mezinárodních opatření na zachování a řízení rybářskými plavidly na volném moři, akční plán týkající se nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu z roku 2001 a Dohoda FAO o opatřeních přístavních států k předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu.

- d) na podporu úsilí v boji proti nezákonným, nehlášeným a neregulovaným rybolovným postupům a ve snaze přispět k odrazování od obchodu s produkty získanými z těchto postupů:
- i) provádí účinná opatření pro boj proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu;
 - ii) zajistí využívání systémů sledování, kontroly, dohledu, dodržování a prosazování předpisů s cílem:
 - A) v souladu se svými mezinárodními závazky a právními předpisy bránit plavidlům, která plují pod její vlajkou, a svým fyzickým osobám v účasti na nezákonných, nehlášených a neregulovaných rybolovných činnostech, a od těchto činností je odrazovat, a
 - B) řešit překládku ryb nebo rybích produktů na moři s cílem odrazovat od nezákonných, nehlášených a neregulovaných rybolovných činností a těmto činnostem zabraňovat;
 - iii) provádí opatření přístavních států a
 - iv) provádí opatření s cílem bránit nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu a vstupu produktů rybolovu do dodavatelských řetězců každé strany a za tímto účelem spolupracuje, mimo jiné usnadněním výměny informací;

- e) aktivně se podílí na práci regionálních organizací pro řízení rybolovu, jichž je členem, pozorovatelem nebo spolupracující nesmluvní stranou, s cílem dosáhnout řádné správy rybolovu a udržitelného rybolovu, například podporou vědeckého výzkumu a přijímáním opatření pro zachování zdrojů na základě nejlepších dostupných vědeckých poznatků, posílením mechanismů dodržování předpisů, prováděním pravidelných přezkumů výkonnosti a přijetím účinné kontroly, sledování a prosazování řízení opatření pro řízení zdrojů přijatých regionálními organizacemi pro řízení rybolovu a případně přijetím a prováděním systémů dokumentace úlovků nebo osvědčení a opatření přístavních států;
- f) usiluje o to, aby jednala v souladu s příslušnými opatřeními pro zachování a řízení zdrojů přijatými regionálními organizacemi pro řízení rybolovu, jichž není členem, a aby tato opatření nenarušovala, a snaží se nenarušovat systémy dokumentace úlovků nebo obchodní dokumentace provozované regionálními organizacemi pro řízení rybolovu nebo ujednání, jichž není členem, a
- g) podporuje rozvoj udržitelné a odpovědné akvakultury s ohledem na hospodářské, sociální a environmentální aspekty v souladu s prováděním cílů a zásad obsažených v kodexu chování FAO pro odpovědný rybolov.

5. Strany v případě potřeby spolupracují v souladu s článkem 33.7 na dvoustranné úrovni i v rámci regionálních organizací pro řízení rybolovu s cílem podporovat udržitelné rybolovné postupy a obchod s rybími produkty z udržitelně řízeného rybolovu. Kromě toho mohou strany spolupracovat na výměně znalostí a osvědčených postupů na podporu provádění tohoto článku.

ODDÍL C

PRÁCE A OBCHOD

ČLÁNEK 33.15

Cíle

1. Strany uznávají, že obchod a investice poskytují příležitosti pro vytváření pracovních míst a důstojnou práci, a to i pro mladé lidi, s pracovními podmínkami, které jsou v souladu se zásadami stanovenými v Deklaraci MOP o základních principech a právech v práci přijaté Mezinárodní konferencí práce v Ženevě dne 18. června 1998 a pozměněné v roce 2022 (dále jen „deklarace MOP o základních principech a právech v práci“) a v Deklaraci MOP o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci z roku 2008 ve znění z roku 2022.
2. Strany usilují o zajištění vysoké úrovně ochrany pracovníků v souladu s mezinárodními pracovními normami, kterými se řídí, a o podporu vzájemně se podporujících obchodních a pracovních politik s cílem zlepšit pracovní podmínky a kvalitu pracovního života zaměstnanců. Budou usilovat o zlepšení rozvoje a řízení lidského kapitálu v zájmu větší zaměstnatelnosti, špičkových výkonů v oblasti podnikání a vyšší produktivity ve prospěch pracovníků i podniků. V souladu s tím se strany snaží poskytnout mladým lidem příležitosti k rozvoji dovedností nezbytných pro úspěšný přístup na trh práce a udržení se na něm.

3. Strany usilují o spolupráci v otázkách společného zájmu týkajících se obchodu a práce s cílem posílit širší vztahy mezi stranami.

ČLÁNEK 33.16

Mnohostranné pracovní normy a dohody

1. Strany potvrzují svůj závazek podporovat rozvoj mezinárodního obchodu způsobem, který přispívá k důstojné práci pro všechny, zejména ženy, mladé lidi a osoby se zdravotním postižením, v souladu se svými příslušnými povinnostmi v rámci MOP, včetně povinností uvedených v Deklaraci MOP o základních principech a právech v práci, ve znění z roku 2022, a v Deklaraci MOP o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci, ve znění z roku 2022.
2. Strany připomínají Deklaraci MOP o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci, pozměněnou v roce 2022, a konstatují, že porušení základních zásad a práv při práci nelze uplatnit ani jinak využít jako legitimní komparativní výhodu a že pracovní normy by neměly být používány k protekcionistickým obchodním účelům.
3. Každá strana účinně provádí úmluvy MOP, které Chile a členské státy ratifikovaly.

4. V souladu s ústavou MOP, která byla přijata jako část XIII Versailleské smlouvy, podepsané dne 28. června 1919, a Deklarací MOP o základních principech a právech v práci, pozměněnou v roce 2022, každá ze stran respektuje, podporuje a účinně provádí mezinárodně uznávané základní pracovní normy, jak jsou definovány v základních úmluvách MOP, konkrétně:

- a) svobodu sdružování a účinné uznání práva na kolektivní vyjednávání;
- b) odstranění všech forem nucené práce;
- c) skutečné zrušení dětské práce, včetně zákazu nejhorších forem dětské práce;
- d) odstranění diskriminace, pokud jde o zaměstnání a povolání, a
- e) bezpečné a zdravé pracovní prostředí.

5. Strany si pravidelně vyměňují informace o svém pokroku, pokud jde o ratifikaci úmluv nebo protokolů MOP, které MOP označila za aktuální a jichž doposud nejsou stranami.

6. Každá strana podporuje agendu důstojné práce MOP, jak je stanovena v Deklaraci MOP o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci pozměněné v roce 2022, zejména pokud jde o:

- a) důstojné pracovní podmínky pro všechny, mimo jiné mzdy a výdělky, pracovní dobu, další pracovní podmínky a sociální ochranu, a
- b) sociální dialog o pracovních otázkách mezi pracovníky a zaměstnavateli a jejich příslušnými organizacemi a s příslušnými vládními orgány.

7. V souladu se svým závazkem podle MOP každá strana:

- a) přijímá a provádí opatření a politiky týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a
- b) udržuje systém inspekce práce v souladu s příslušnými normami MOP o inspekci práce.

ČLÁNEK 33.17

Nucená nebo povinná práce

1. Strany připomínají, že odstranění nucené práce je jedním z cílů Agendy 2030, a zdůrazňují význam ratifikace a účinného provádění protokolu z roku 2014 k Úmluvě o nucené práci z roku 1930, který byl přijat v Ženevě dne 11. června 2014.

2. Strany uznávají cíl odstranit všechny formy nucené práce, včetně nucené dětské práce.
3. Strany následně určí možnosti spolupráce, sdílení informací, zkušeností a osvědčených postupů týkajících se odstranění všech forem nucené práce.

ČLÁNEK 33.18

Spolupráce v otázkách obchodu a práce

V souladu s článkem 33.7 strany v případě potřeby dvoustranně a v rámci MOP vedou konzultace a spolupracují v otázkách společného zájmu týkajících se obchodu a práce, k nimž se mimo jiné řadí:

- a) vytváření pracovních míst a podpora produktivních a vysoce kvalitních pracovních míst, včetně politik zaměřených na vytváření růstu s vysokým podílem pracovních míst a podporu udržitelných podniků a podnikání;
- b) podpora zlepšování podnikatelské a pracovní produktivity, zejména ve vztahu k malým a středním podnikům;

- c) rozvoj lidského kapitálu, přístup na trh práce a zvyšování zaměstnatelnosti, zejména mladých lidí, mimo jiné prostřednictvím celoživotního učení a odborné přípravy, dalšího vzdělávání, odborné přípravy a rozvoje a zlepšování dovedností, a to i v nově vznikajících odvětvích a environmentálních odvětvích;
- d) rovnováha mezi pracovním a soukromým životem a inovativní postupy na pracovišti s cílem zlepšit dobré životní podmínky pracovníků;
- e) šíření povědomí o Agendě důstojné práce MOP, včetně provázanosti mezi obchodem a plnou a produktivní zaměstnaností, změnami na trhu práce, základními pracovními normami, důstojnou prací v globálních dodavatelských řetězcích, sociální ochranou a sociálním začleněním, sociálním dialogem a rovností žen a mužů;
- f) podpora důstojných kvalitních pracovních míst prostřednictvím obchodu, včetně bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu;
- g) bezpečnost a ochrana zdraví při práci a inspekce práce, například zlepšení mechanismů dodržování a prosazování předpisů;
- h) řešení výzev a příležitostí rozmanité vícegenerační pracovní síly, mimo jiné prostřednictvím:
 - i) podpory rovnosti a odstranění diskriminace, pokud jde o zaměstnání a povolání, a

- ii) ochrany zranitelných pracovníků;
- i) zlepšování pracovněprávních vztahů, například osvědčené postupy při alternativním řešení sporů a třístranné konzultace;
- j) provádění základních, prioritních a dalších aktuálních úmluv MOP, jakož i Tripartitní deklarace MOP o principech týkajících se nadnárodních společností a sociální politiky a obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv a
- k) statistika práce.

ODDÍL D

INSTITUCIONÁLNÍ UJEDNÁNÍ

ČLÁNEK 33.19

Podvýbor pro obchod a udržitelný rozvoj a kontaktní místa

1. Podvýbor pro obchod a udržitelný rozvoj (dále jen „podvýbor“) zřízený podle čl. 8.8 odst. 1 se v případě Chile skládá z úředníků orgánů odpovědných za obchod, práci, životní prostředí a otázky rovnosti žen a mužů.

2. Podvýbor pořádá zvláštní zasedání věnovaná otázkám životního prostředí a práce¹, jakož i průřezovým otázkám týkajícím se obchodu a udržitelného rozvoje.
3. Podvýbor plní tyto funkce:
- a) usnadňuje, sleduje a přezkoumává provádění této kapitoly;
 - b) určuje, organizuje, kontroluje a posuzuje činnosti prováděné ve spolupráci podle této kapitoly, včetně výměny informací a zkušeností v oblastech společného zájmu;
 - c) podává zprávy a vydává doporučení Smíšenému výboru ohledně veškerých otázek souvisejících s touto kapitolou, a to i pokud jde o témata k diskusi v rámci mechanismů občanské společnosti podle článku 40.5;
 - d) plní úkoly uvedené v člancích 33.21 a 33.22;
 - e) případně zajišťuje koordinaci s dalšími podvýbory zřízenými podle této části dohody, mimo jiné i pokud jde o snahy o začleňování otázek, hledisek a činností souvisejících s rovností žen a mužů do jejich práce, jak je uvedeno v čl. 34.4 odst. 8, a
 - f) plní jakékoli další funkce, pokud se na tom strany dohodnou.

¹ Otázky životního prostředí a práce mohou být projednávány na oddělených nebo po sobě jdoucích zasedáních.

4. Podvýbor po vzájemné dohodě může konzultovat s příslušnými zúčastněnými stranami nebo odborníky nebo si vyžádat jejich poradenství ohledně záležitostí týkajících se provádění této kapitoly.

5. Podvýbor na základě konsensu vypracuje z každého zasedání zprávu, kterou po zasedání zveřejní.

6. Každá strana určí v rámci své správy kontaktní místo pro snazší komunikaci a koordinaci mezi stranami v jakékoli záležitosti týkající se provádění této kapitoly. V případě Chile jsou zvláštní kontaktní místa pro otázky práce, životního prostředí a rovnosti žen a mužů součástí jeho úřadu náměstka pro mezinárodní hospodářské vztahy Ministerstva zahraničních věcí nebo jeho nástupce. Každá strana svá kontaktní místa neprodleně oznámí druhé straně a poskytne jí jejich kontaktní údaje.

7. Kontaktní místa:

- a) usnadňují pravidelnou komunikaci a koordinaci mezi stranami;
- b) bez ohledu na čl. 8.7 odst. 2 pomáhají podvýboru mimo jiné tím, že vypracovávají pořad jednání a provádějí veškeré nezbytné přípravy na zasedání podvýboru;

- c) podle potřeby komunikují s příslušnou občanskou společností a
- d) spolupracují, mimo jiné i s dalšími příslušnými subjekty svých správ, při rozvíjení a uskutečňování činností v oblasti spolupráce.

ČLÁNEK 33.20

Řešení sporů

1. Strany vynaloží veškeré možné úsilí prostřednictvím dialogu, výměny informací a spolupráce s cílem řešit případné neshody mezi stranami ohledně výkladu nebo uplatňování této kapitoly.
2. V případě neshod mezi stranami ohledně výkladu nebo uplatňování této kapitoly použijí strany výhradně postupy pro řešení sporů podle článků 33.21 a 33.22.

ČLÁNEK 33.21

Konzultace

1. Strana (dále jen „žádající strana“) může kdykoli požádat o konzultace s druhou stranou (dále jen „dožádaná strana“) ohledně jakékoli záležitosti, jež vyvstala v souvislosti s výkladem nebo uplatňováním této kapitoly, a to podáním písemné žádosti kontaktnímu místu dožádané strany. V žádosti musí být uvedeny důvody žádosti o konzultace, včetně dostatečně konkrétního popisu dané záležitosti a ustanovení této kapitoly, jež považuje za použitelná.
2. Nedohodne-li se dožádaná strana s žádající stranou jinak, odpoví písemně nejpozději do deseti dnů ode dne obdržení žádosti.
3. Strany zahájí konzultace nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy dožádaná strana žádost obdrží, nedohodnou-li se strany jinak.
4. Konzultace mohou probíhat osobně nebo za použití jakýchkoli technologických prostředků, jež mají strany k dispozici. Pokud konzultace probíhají osobně, konají se na území dožádané strany, nedohodnou-li se strany jinak.
5. Při konzultacích strany:
 - a) poskytnou dostatečné informace, aby bylo možné danou záležitost zcela přezkoumat, a

b) s veškerými informacemi vyměňovanými v průběhu konzultací nakládají jako s důvěrnými informacemi.

6. Strany zahájí konzultace s cílem dosáhnout vzájemně uspokojivého řešení této záležitosti s přihlédnutím k možnostem spolupráce v této záležitosti. Pokud jde o záležitosti týkající se mnohostranných dohod uvedených v této kapitole, strany zváží informace MOP nebo příslušných orgánů zřízených podle těchto dohod. V případě potřeby se strany mohou dohodnout, že tyto organizace nebo subjekty nebo jakéhokoli jiného odborníka či subjekt, které pro účely pomoci při konzultacích považují za vhodné, požádají o radu.

7. Pokud strany nejsou schopny záležitost vyřešit do 60 dnů od doručení písemné žádosti o konzultace podle odstavce 1, může každá strana podáním písemné žádosti kontaktnímu místu druhé strany požádat, aby byl k projednání záležitosti svolán podvýbor. Podvýbor je svolán neprodleně a pokusí se schválit usnesení v dané záležitosti.

8. Každá strana nebo podvýbor svolaný podle odstavce 7 si může případně vyžádat stanoviska domácích poradních skupin uvedených v článku 40.6 nebo jiné odborné poradenství.

9. Jsou-li strany schopny záležitost vyřešit, zdokumentují výsledek, případně včetně konkrétních dohodnutých kroků a lhůt. Nedohodnou-li se strany jinak, zpřístupní výsledek veřejnosti.

ČLÁNEK 33.22

Panel odborníků

1. Pokud strany nevyřeší záležitost do 60 dnů od doručení písemné žádosti o svolání podvýboru podle čl. 33.21 odst. 7, nebo, není-li taková žádost podána, do 120 dnů od doručení písemné žádosti o konzultace podle čl. 33.21 odst. 1, může žádající strana požádat o ustavení panelu odborníků, který záležitost posoudí.

Každá taková žádost se podává písemně kontaktnímu místu dožádané strany. V žádosti se uvedou důvody žádosti o ustavení panelu odborníků, včetně dostatečně konkrétního popisu dané záležitosti, a vysvětlení, jak daná záležitost porušuje zvláštní ustanovení této kapitoly.

2. Není-li v tomto článku stanoveno jinak, použijí se obdobně články 38.6, 38.10, 38.13, čl. 38.14 odst. 1, články 38.15, 38.19, čl. 38.20 odst. 2, články 38.21, 38.22, 38.24, 38.32, 38.33, 38.34, 38.35, jakož i jednací řád uvedený v příloze 38-A a kodex chování v příloze 38-B.

3. Podvýbor na svém prvním zasedání doporučí Smíšenému výboru, aby sestavil seznam nejméně 15 osob, které jsou ochotny a schopny zastávat funkci v panelu odborníků. Na základě tohoto doporučení sestaví Smíšený výbor seznam těchto osob nejpozději do jednoho roku po vstupu této dohody v platnost. Tento seznam sestává ze tří dílčích seznamů:

a) jednoho dílčího seznamu osob sestaveného na základě návrhů strany EU;

- b) jednoho dílčího seznamu osob sestaveného na základě návrhů Chile a
- c) jednoho dílčího seznamu osob, které nejsou státními příslušníky žádné strany a mají vykonávat funkci předsedy panelu odborníků.
4. Každý dílčí seznam obsahuje nejméně pět jmen. Smíšený výbor zajistí, aby byl seznam vždy aktuální a aby byl počet osob na tomto seznamu vždy udržován na uvedené minimální úrovni.
5. Osoby uvedené v odstavci 3 musí mít odborné znalosti nebo zkušenosti v oblasti pracovního nebo environmentálního práva, otázek, které upravuje tato kapitola, nebo v oblasti řešení sporů vzniklých v rámci mezinárodních dohod. Musí být nezávislé a zastávat tuto funkci jako soukromé osoby a nesmějí jednat podle pokynů žádné organizace nebo vlády, pokud jde o záležitosti týkající se neshod, ani nesmějí být spojeny s vládou žádné ze stran a musí jednat v souladu s kodexem chování v příloze 38-B.
6. Při sestavování panelu odborníků v souladu s postupy stanovenými v čl. 38.6 odst. 3, 4 a 6 se odborníci vybírají z příslušných dílčích seznamů uvedených v odstavci 3 tohoto článku.

7. Pokud se strany nedohodnou jinak do pěti dnů ode dne ustavení panelu odborníků, je jeho dohodnutým mandátem:

„s ohledem na příslušná ustanovení kapitoly 33 Pokročilé rámcové dohody mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Chilskou republikou na straně druhé posoudit záležitost uvedenou v žádosti o ustavení panelu odborníků a vydat v souladu s článkem 33.23 uvedené dohody zprávu obsahující zjištění a doporučení pro řešení této záležitosti“.

8. Pokud jde o záležitosti související s mnohostrannými dohodami uvedenými v této kapitole, panel odborníků by měl požadovat informace od MOP nebo příslušných orgánů zřízených na základě těchto dohod, včetně veškerých příslušných dostupných výkladových pokynů, zjištění nebo rozhodnutí přijatých MOP a těmito orgány. Jakékoli takové informace se poskytnou stranám k vyjádření připomínek.

9. Panel odborníků vykládá ustanovení této kapitoly v souladu se zvykovými pravidly výkladu mezinárodního práva veřejného, včetně pravidel kodifikovaných Vídeňskou úmluvou o smluvním právu.

10. Panel odborníků vydává stranám průběžnou a závěrečnou zprávu obsahující zjištěný skutkový stav, použitelnost příslušných ustanovení a odůvodnění všech zjištění, závěrů a doporučení tohoto panelu.

11. Panel odborníků předloží stranám průběžnou zprávu ve lhůtě 100 dnů ode dne jeho ustavení. Pokud panel odborníků usoudí, že tuto lhůtu nelze dodržet, vyrozumí o tom jeho předseda písemně strany s uvedením důvodů zpoždění a dne předpokládaného předložení průběžné zprávy. Lhůta stanovená v tomto odstavci může být prodloužena na základě vzájemné dohody mezi stranami.
12. Každá strana může panelu odborníků předložit odůvodněnou žádost o přezkoumání konkrétních aspektů průběžné zprávy, a to ve lhůtě 25 dnů od jejího předložení. Kterákoli ze stran může připomínkovat žádost druhé strany ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení žádosti.
13. Po zvážení žádosti a připomínek připraví panel odborníků závěrečnou zprávu. Nebude-li ve lhůtě uvedené v odstavci 11 předložena žádná žádost o přezkoumání konkrétních aspektů průběžné zprávy, stává se z průběžné zprávy závěrečná zpráva panelu odborníků.
14. Panel odborníků předloží stranám svou závěrečnou zprávu ve lhůtě 175 dnů ode dne ustavení daného panelu. Pokud panel odborníků usoudí, že tuto lhůtu nelze dodržet, vyrozumí o tom jeho předseda písemně strany s uvedením důvodů zpoždění a dne předpokládaného předložení závěrečné zprávy. Lhůta stanovená v tomto odstavci může být prodloužena na základě vzájemné dohody mezi stranami.
15. Závěrečná zpráva obsahuje diskusi o jakékoli písemné žádosti stran k průběžné zprávě a jasně se zabývá připomínkami stran.

16. Strany zpřístupní závěrečnou zprávu panelu odborníků veřejnosti do 15 dnů od jejího předložení.

17. Pokud panel odborníků v závěrečné zprávě zjistí, že některá ze stran nesplnila své povinnosti podle této kapitoly, projednají strany vhodná opatření, která mají být provedena, přičemž zohlední zprávu a doporučení panelu odborníků. Dožádaná strana informuje svou domácí poradní skupinu podle článku 40.6 a druhou stranu o svých rozhodnutích o veškerých akcích nebo opatřeních, která mají být provedena, nejpozději tři měsíce po zveřejnění zprávy.

18. Podvýbor sleduje opatření přijatá v návaznosti na závěrečnou zprávu a doporučení panelu odborníků. Domácí poradní skupiny uvedené v článku 40.6 mohou podvýboru předložit v tomto ohledu připomínky.

ČLÁNEK 33.23

Přezkoumání

1. Za účelem podpory dosahování cílů této kapitoly projednají strany prostřednictvím zasedání podvýboru její účinné provádění, mimo jiné s přihlédnutím k významnému vývoji politiky každé strany a vývoji mezinárodních dohod.

2. S ohledem na výsledek těchto jednání může kterákoli ze stran požádat, aby byla tato kapitola kdykoli po dni vstupu této dohody v platnost přezkoumána. Za tímto účelem může podvýbor stranám doporučit změny příslušných ustanovení této kapitoly postupem pro změnu stanoveným v čl. 41.6 odst. 1.

KAPITOLA 34

OBCHOD A ROVNOST ŽEN A MUŽŮ

ČLÁNEK 34.1

Souvislosti a cíle

1. Strany se shodují na důležitosti začlenění hlediska rovnosti žen a mužů do podpory inkluzivního hospodářského růstu a na klíčové úloze, kterou mohou v tomto ohledu hrát politiky zohledňující rovnost žen a mužů. To zahrnuje odstranění překážek v účasti žen v hospodářství a mezinárodním obchodu, včetně zlepšení rovných příležitostí, pokud jde o přístup k pracovním funkcím a odvětvím pro muže a ženy na trhu práce.

2. Strany uznávají, že mezinárodní obchod a investice jsou hnací silou hospodářského růstu, a rovněž uznávají významný přínos žen k hospodářskému růstu prostřednictvím jejich účasti na hospodářské činnosti, včetně obchodu a mezinárodního obchodu.

3. Strany uznávají, že účast žen v mezinárodním obchodu může přispět k posílení jejich ekonomického postavení a ekonomické nezávislosti. Přístup žen k hospodářským zdrojům a jejich vlastnictví navíc přispívají k udržitelnému hospodářskému růstu podporujícímu začlenění, k prosperitě, konkurenceschopnosti a blahobytu společnosti. Strany proto zdůrazňují svůj záměr provádět tuto část dohody způsobem, který podporuje a posiluje rovnost žen a mužů.
4. Strany připomínají Agendu OSN pro udržitelný rozvoj 2030 a cíle týkající se obchodu a rovnosti žen a mužů, zejména cíl č. 5, kterým je dosáhnout genderové rovnosti a posílit postavení všech žen a dívek.
5. Strany připomínají cíle společného prohlášení týkajícího se obchodu a posílení hospodářského postavení žen u příležitosti zasedání ministerské konference WTO v Buenos Aires v prosinci 2017.
6. Strany připomínají své závazky týkající se začleňování hlediska rovnosti žen a mužů a posílení postavení žen a dívek, jakož i dodržování demokratických zásad a lidských práv a základních svobod, jak je stanoveno ve Všeobecné deklaraci lidských práv a v dalších příslušných mezinárodních nástrojích v oblasti lidských práv týkajících se rovnosti žen a mužů, jichž jsou stranami.

7. Strany znovu potvrzují své závazky vyplývající z Pekingské deklarace a akční platformy, přijaté na čtvrté světové konferenci žen, která se konala v Pekingu ve dnech 4. až 15. září 1995, a berou na vědomí zejména cíle a ustanovení týkající se rovného přístupu žen ke zdrojům, zaměstnání, trhům a obchodu.
8. Strany znovu potvrzují význam inkluzivních obchodních politik, které přispívají k prosazování rovných práv, rovného zacházení a příležitostí pro muže a ženy, jakož i k odstranění všech forem diskriminace žen.
9. Strany zdůrazňují úlohu soukromého sektoru při podpoře rovnosti žen a mužů uplatňováním politik nediskriminace a rozmanitosti v rámci činností podniků v souladu s mezinárodními pokyny a normami schválenými nebo podporovanými stranami.
10. Cílem stran je:
- a) v souladu se svými mezinárodními závazky posílit své obchodní vztahy, spolupráci a dialog způsobem, který přispívá k rovným příležitostem pro ženy a muže, jako jsou pracovníci, výrobci, obchodníci nebo spotřebitelé, a k rovnému zacházení s nimi;
 - b) usnadňovat spolupráci a dialog s cílem zlepšit kapacitu, podmínky a přístup žen k příležitostem vytvořeným v rámci obchodu;
 - c) dále zlepšovat své schopnosti řešit genderové otázky související s obchodem, mimo jiné prostřednictvím výměny informací a osvědčených postupů.

ČLÁNEK 34.2

Mnohostranné dohody

1. Každá strana znovu potvrzuje svůj závazek účinně plnit své povinnosti vyplývající z Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen, přijaté Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 18. prosince 1979, zejména s ohledem na její ustanovení týkající se odstranění diskriminace žen v hospodářském životě a v oblasti zaměstnání.
2. Strany připomínají své příslušné povinnosti podle článku 33.16 této části dohody, pokud jde o úmluvy MOP týkající se rovnosti žen a mužů a odstranění diskriminace, pokud jde o zaměstnání a povolání, ratifikované členskými státy a Chile.
3. Každá strana znovu potvrzuje svůj závazek účinně plnit své povinnosti vyplývající z jiných mnohostranných dohod, jichž je smluvní stranou a které se zabývají rovností žen a mužů nebo právy žen.

ČLÁNEK 34.3

Obecná ustanovení

1. Strany uznávají právo každé strany stanovit svůj vlastní rozsah a záruky rovných příležitostí pro muže a ženy a přijmout nebo odpovídajícím způsobem změnit své příslušné právní předpisy a politiky v souladu se svými závazky vyplývajícími z mezinárodních dohod uvedených v článku 34.2.

2. Každá strana usiluje o zajištění toho, aby její příslušné právní předpisy a politiky stanovily a podporovaly rovná práva, rovné zacházení a rovné příležitosti pro muže a ženy v souladu s jejími mezinárodními závazky. Každá strana usiluje o zlepšení těchto právních předpisů a politik.
3. Každá strana usiluje o shromažďování údajů týkajících se obchodu a rovnosti žen a mužů rozčleněných podle pohlaví s cílem lépe porozumět různým dopadům nástrojů obchodní politiky na ženy a muže v jejich úloze pracovníků, výrobců, obchodníků nebo spotřebitelů.
4. Každá strana na svém území podporuje informovanost veřejnosti o svých právních předpisech a politikách v oblasti rovnosti žen a mužů, včetně jejich dopadu na inkluzivní hospodářský růst a obchodní politiku a jejich význam pro tyto politiky.
5. Každá strana případně zohlední cíl rovnosti žen a mužů při formulování, provádění a přezkumu opatření v oblastech, na něž se vztahuje tato část dohody.
6. Každá strana podněcuje obchod a investice podporou rovných příležitostí a účasti žen a mužů v hospodářství a mezinárodním obchodu. To zahrnuje mimo jiné opatření, jejichž cílem je: postupné odstraňování všech druhů diskriminace na základě pohlaví; prosazování zásady stejné odměny za rovnocennou práci s cílem řešit rozdíly v odměňování žen a mužů a usnadnit, aby ženy nebyly diskriminovány v zaměstnání a povolání, mimo jiné i z důvodu těhotenství a mateřství.

7. Žádná ze stran neoslabí ani nesníží ochranu poskytovanou podle svých právních předpisů zaměřených na zajištění rovnosti žen a mužů nebo rovných příležitostí pro ženy a muže s cílem podpořit obchod nebo investice.

8. Žádná ze stran neupustí ani se jinak neodchýlí od právních předpisů zaměřených na zajištění rovnosti žen a mužů nebo rovných příležitostí pro muže a ženy způsobem, který oslabuje nebo snižuje ochranu poskytovanou podle uvedených právních předpisů s cílem podpořit obchod nebo investice, ani nenabídne, že tak učiní.

9. Strana nesmí nedostatečně účinně prosazovat ochranu poskytovanou podle svých právních předpisů zaměřených na zajištění rovnosti žen a mužů nebo rovných příležitostí pro ženy a muže svou setrvalou nebo opakující se činností či nečinností způsobem, jenž má vliv na obchod či investice.

ČLÁNEK 34.4

Činnosti spolupráce

1. Strany uznávají přínosy vzájemného sdílení zkušeností při navrhování, provádění, monitorování a posilování obchodních aspektů opatření v oblasti rovnosti žen a mužů.

2. V souladu s odstavcem 1 strany provádějí činnosti spolupráce, jejichž cílem je zlepšit kapacitu a podmínky pro ženy, včetně pracovnic, podnikatelek a obchodnic, aby měly přístup k příležitostem vytvořeným touto částí dohody a mohly z nich plně těžit.

3. Spolupráce se bude týkat otázek a témat dohodnutých stranami.
4. Činnosti spolupráce mohou být rozvíjeny a prováděny za účasti OSN, WTO, MOP, OECD a dalších mezinárodních organizací, jakož i se třetími zeměmi, podniky, organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků, vzdělávacími a výzkumnými organizacemi a případně dalšími nevládními organizacemi.
5. Oblasti spolupráce mohou zahrnovat sdílení zkušeností a osvědčených postupů týkajících se politik a programů na podporu větší účasti žen v mezinárodním obchodu, jakož i obchodních aspektů:
 - a) podpory finančního začleňování a vzdělávání žen, jakož i přístupu k finančním prostředkům a finanční pomoci;
 - b) posilování vedoucího postavení žen a rozvoje ženských sítí;
 - c) podpory plné účasti žen v hospodářství prostřednictvím podpory jejich účasti, vedoucího postavení a vzdělávání, zejména v oblastech, v nichž jsou nedostatečně zastoupeny, jako jsou přírodní vědy, technologie, inženýrství, matematika (STEM), inovace a podnikání;
 - d) prosazování rovnosti žen a mužů v podnicích;
 - e) zastoupení žen v rozhodovacích pozicích ve veřejném a soukromém sektoru;

- f) veřejných a soukromých iniciativ zaměřených na podporu podnikání žen, včetně začlenění žen do formálního odvětví hospodářství, zvyšování konkurenceschopnosti podniků vedených ženami, aby se mohly účastnit místních, regionálních a globálních hodnotových řetězců a soutěžit v nich, a činností na podporu internacionalizace malých a středních podniků vedených ženami;
- g) politik a programů ke zlepšení digitálních dovedností žen a přístupu k on-line obchodním nástrojům a platformám elektronického obchodu;
- h) zlepšování politik a programů v oblasti péče, jakož i opatření zaměřená na rovnováhu mezi pracovním a soukromým životem s ohledem na rovnost žen a mužů;
- i) zkoumání souvislosti mezi vyšší účastí žen v mezinárodním obchodu a snižováním rozdílů v odměňování žen a mužů;
- j) vypracování genderové analýzy obchodních politik, včetně návrhu, provádění a sledování jejich účinků;
- k) shromažďování údajů rozčleněných podle pohlaví, používání ukazatelů, metodik monitorování a hodnocení a analýzy statistik týkajících se obchodu z genderového hlediska;
- l) zkoumání vazeb mezi účastí žen na mezinárodním obchodu a oblastmi, jako je důstojná práce, profesní segregace a pracovní podmínky žen, včetně bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu, v souladu s čl. 33.18 písm. f);

m) politik a programů pro prevenci, zmírnění a reakci na rozdílné hospodářské dopady krizí a mimořádných událostí na ženy a muže a

n) dalších otázek, na nichž se strany dohodnou.

6. O prioritách činností spolupráce rozhodují strany společně na základě oblastí společného zájmu a dostupných zdrojů.

7. Spolupráce, včetně spolupráce v oblastech uvedených v odstavci 5, může probíhat osobně nebo jakýmkoli technologickými prostředky, které mají strany k dispozici, prostřednictvím činností, jako jsou: workshopy, semináře, konference, programy spolupráce a projekty; výměna zkušeností a sdílení osvědčených postupů týkajících se politik a postupů a výměna odborníků.

8. Prostřednictvím Podvýboru pro obchod a udržitelný rozvoj zřízeného podle čl. 8.8 odst. 1 strany podporují snahy orgánů zřízených podle této části dohody o začleňování otázek, hledisek a činností souvisejících s rovností žen a mužů do jejich práce.

9. Strany v případě potřeby podporují inkluzivní účast žen na provádění činností spolupráce podle tohoto článku.

ČLÁNEK 34.5

Institucionální ujednání

1. Podvýbor pro obchod a udržitelný rozvoj zřízený podle čl. 8.8 odst. 1 odpovídá za provádění této kapitoly. Článek 33.19 se na tuto kapitolu použije obdobně¹.
2. Při kontaktech s občanskou společností v rámci domácích poradních skupin vytvořených nebo určených podle článku 40.6 a ve fóru občanské společnosti organizovaném podle článku 40.7 podporují strany účast organizací prosazujících rovnost žen a mužů.

ČLÁNEK 34.6

Řešení sporů

Články 33.20, 33.21 a 33.22 se na tuto kapitolu použije obdobně².

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že jakýkoli odkaz na kapitolu 33 nebo na environmentální a pracovněprávní otázky nebo záležitosti v uvedeném článku se považuje za odkaz na tuto kapitolu, případně na genderové otázky či záležitosti.

² Pro upřesnění je třeba uvést, že jakýkoli odkaz na kapitolu 33 nebo na environmentální a pracovněprávní otázky, záležitosti nebo právní předpisy v uvedených člancích se považuje za odkaz na tuto kapitolu, případně na genderové otázky, záležitosti nebo právní předpisy související s těmito otázkami nebo záležitostmi.

ČLÁNEK 34.7

Přezkoumání

1. Strany se dohodly, že je důležité sledovat a posuzovat, společně nebo jednotlivě, prostřednictvím svých příslušných postupů a institucí, jakož i postupů a institucí zřízených podle této části dohody, dopad provádění této části dohody na rovnost žen a mužů a příležitosti poskytované ženám v souvislosti s obchodem.
2. Strany mohou tuto kapitolu přezkoumat s ohledem na zkušenosti získané při jejím provádění a v případě potřeby navrhnout, jak by mohla být posílena.

KAPITOLA 35

TRANSPARENTNOST

ČLÁNEK 35.1

Cíl

1. Strany uznávají, že jejich právní prostředí může mít dopad na vzájemný obchod a investice, a usilují o vytvoření předvídatelného právního prostředí a účinných postupů pro hospodářské subjekty, zejména pro malé a střední podniky.

2. Strany znovu potvrzují své závazky podle Dohody o WTO a v této kapitole z těchto závazků vycházejí a stanoví další opatření pro transparentnost.

ČLÁNEK 35.2

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

- a) „správním rozhodnutím“ rozhodnutí nebo opatření s právním účinkem, které se vztahuje na konkrétní osobu, zboží nebo službu v konkrétním případě a vztahuje se rovněž na nečinnost v podobě nepřijetí správního rozhodnutí podle právních předpisů strany, a
- b) „obecně závazným správním rozhodnutím“ správní rozhodnutí nebo výklad, který se vztahuje na všechny osoby a faktické situace, které obecně spadají do oblasti působnosti daného správního rozhodnutí nebo výkladu, a který stanoví normu chování, avšak nezahrnuje:
 - i) nález nebo rozhodnutí ve správním či kvazisoudním řízení, které se vztahují na konkrétní osoby, zboží nebo služby druhé strany v konkrétním případě, nebo
 - ii) rozhodnutí o určitém aktu či postupu.

ČLÁNEK 35.3

Zveřejňování

1. Každá strana zajistí, aby její právní předpisy, postupy, obecně závazná správní rozhodnutí a soudní rozhodnutí týkající se jakékoli záležitosti, na niž se vztahuje tato část dohody, byly neprodleně zveřejněny prostřednictvím úředně stanoveného média, a je-li to proveditelné, elektronicky, nebo jinak zpřístupněny takovým způsobem, aby se s nimi mohla seznámit jakákoli osoba.
2. Každá strana vysvětlí cíl svých právních předpisů, postupů, obecně závazných správních rozhodnutí a soudních rozhodnutí týkajících se jakékoli záležitosti, na niž se vztahuje tato část dohody, a uvede jejich odůvodnění.
3. Každá strana poskytne přiměřenou dobu mezi dnem zveřejnění a dnem vstupu v platnost právních předpisů týkajících se jakékoli záležitosti, na niž se vztahuje tato část dohody, s výjimkou případů, kdy to není možné z důvodu naléhavosti. Tento odstavec se nevztahuje na obecně závazná správní rozhodnutí a soudní rozhodnutí.

ČLÁNEK 35.4

Dotazy a poskytování informací

1. Každá strana zavede nebo zachová vhodné mechanismy pro poskytování odpovědí na dotazy jakékoli osoby ohledně jakýchkoli právních předpisů týkajících se jakékoli záležitosti, na niž se vztahuje tato část dohody.
2. Na žádost jedné ze stran poskytne druhá strana neprodleně informace a odpoví na dotazy týkající se platných nebo plánovaných právních předpisů ohledně jakékoli záležitosti, na niž se vztahuje tato část dohody, pokud není zaveden zvláštní mechanismus podle jiné kapitoly této části dohody.

ČLÁNEK 35.5

Správní postupy

1. Každá ze stran spravuje veškeré právní předpisy, postupy a obecně závazná správní rozhodnutí týkající se jakékoli záležitosti, na niž se vztahuje tato část dohody, objektivním, nestranným a přiměřeným způsobem.

2. Je-li zahájeno správní řízení týkající se osob, zboží nebo služeb druhé strany v souvislosti s uplatňováním právních předpisů, postupů nebo obecně závazných správních rozhodnutí podle odstavce 1, každá ze stran:

- a) se vynasnaží osoby, jichž se správní řízení přímo týká, v souladu se svými právními předpisy vhodným způsobem informovat, když je řízení zahájeno, přičemž uvede povahu řízení, právní základ pro zahájení řízení a případně obecný popis veškerých sporných otázek, a
- b) poskytne takovým osobám vhodnou příležitost k předložení skutečností a argumentace na podporu jejich stanoviska dříve, než se přistoupí ke konečnému správnímu rozhodnutí, v rozsahu, jak umožňuje čas, povaha řízení a veřejný zájem.

ČLÁNEK 35.6

Přezkum a odvolání

1. Každá strana zřídí nebo zachová soudní, rozhodčí nebo správní tribunály nebo řízení pro účely rychlého přezkumu a v odůvodněných případech nápravy správních rozhodnutí týkajících se jakékoli záležitostí, na niž se vztahuje tato část dohody.

2. Každá ze stran zajistí, aby její soudní, rozhodčí nebo správní tribunály prováděly postupy pro odvolání nebo přezkum nediskriminačním a nestranným způsobem. Tyto tribunály musí být nestranné a nezávislé na orgánu pověřeném vymáháním správních předpisů a nesmí mít žádný zájem na výsledku řízení.

3. Pokud jde o tribunály nebo řízení uvedené v odstavci 1, každá strana zajistí, aby strany před těmito tribunály nebo těmito řízeními měly:

- a) vhodnou příležitost k podpoře nebo obhajobě svých stanovisek a
- b) rozhodnutí založené na důkazech a předaných záznamech nebo, vyžaduje-li to její právo, záznamech sestavených příslušným orgánem.

4. Každá strana zajistí, aby rozhodnutí uvedené v odst. 3 písm. b) provedl orgán pověřený vymáháním správních předpisů, s výhradou odvolání nebo dalšího přezkumu, jak je stanoveno v jejích právních předpisech.

ČLÁNEK 35.7

Vztah k jiným kapitolám

Ustanovení této kapitoly se použijí vedle zvláštních pravidel stanovených v jiných kapitolách této části dohody.

KAPITOLA 36

OSVĚDČENÉ REGULAČNÍ POSTUPY

ČLÁNEK 36.1

Působnost

1. Tato kapitola se vztahuje na regulační opatření přijatá nebo iniciovaná regulačními orgány v souvislosti s jakoukoli záležitostí, na niž se vztahuje tato část dohody.
2. Tato kapitola se nevztahuje na regulační orgány a regulační opatření, postupy nebo přístupy členských států.

ČLÁNEK 36.2

Obecné zásady

1. Strany uznávají význam:
 - a) využívání osvědčených regulačních postupů v procesu plánování, navrhování, vydávání, provádění, hodnocení a přezkumu regulačních opatření za účelem dosažení cílů vnitrostátní politiky a

- b) zachování a posílení výhod této části za účelem usnadnění obchodu se zbožím a službami a zvýšení investic mezi stranami.
2. Každá ze stran si může svobodně stanovit svůj přístup k osvědčeným regulačním postupům podle této části způsobem, který je v souladu s jejím právním rámcem, praxí a základními zásadami, včetně zásady předběžné opatrnosti, na nichž je založen její regulační systém.
3. Žádné ustanovení této kapitoly nelze vykládat tak, že strany zavazuje k tomu, aby:
- a) se při přípravě a přijímání regulačních opatření odchýlily od svých vnitrostátních postupů;
 - b) přijaly opatření, která by ohrozila včasné přijetí regulačních opatření k dosažení cílů veřejné politiky nebo mu bránila, nebo
 - c) dosáhly určitého konkrétního regulačního výsledku.

ČLÁNEK 36.3

Definice

Pro účely této kapitoly se rozumí:

- a) „regulačním orgánem“:
 - i) v případě strany EU: Evropská komise a
 - ii) v případě Chile: jakýkoli regulační orgán výkonné moci a

- b) „regulačními opatřeními“:
 - i) v případě strany EU:
 - A) nařízení a směrnice, jak je stanoveno v článku 288 Smlouvy o fungování Evropské unie, a
 - B) prováděcí akty a akty v přenesené pravomoci, jak je stanoveno v článcích 290 a 291 Smlouvy o fungování Evropské unie, a
 - ii) v případě Chile: zákony a vyhlášky s obecnou působností, které přijímají regulační orgány a jejichž dodržování je povinné¹.

¹ Podle bodu II.1 prezidentského pokynu č. 3 z roku 2019 a jeho změn.

ČLÁNEK 36.4

Vnitřní koordinace vývoje právních předpisů

Každá strana zachová vnitřní koordinační nebo přezkumné postupy nebo mechanismy pro přípravu, hodnocení a přezkum regulačních opatření. Tyto procesy nebo mechanismy by měly být koncipovány tak, aby mimo jiné:

- a) podporovaly osvědčené regulační postupy, včetně postupů stanovených v této kapitole;
- b) zjišťovaly zbytečné zdvojování a nejednotnost požadavků v regulačních opatřeních strany a předcházely jim;
- c) zajišťovaly dodržování mezinárodních obchodních závazků strany a
- d) podporovaly zvážení dopadu připravovaných regulačních opatření, včetně dopadu na malé a střední podniky.

ČLÁNEK 36.5

Transparentnost regulačních procesů a mechanismů

Každá strana zveřejní v souladu se svými příslušnými pravidly a postupy popis procesů a mechanismů používaných jejím regulačním orgánem při přípravě, hodnocení nebo přezkumu regulačních opatření. Tyto popisy musí odkazovat na příslušné pokyny, pravidla nebo postupy, včetně těch, které umožňují veřejnosti předkládat připomínky.

ČLÁNEK 36.6

Včasné informování o plánovaných regulačních opatřeních

1. Každá strana se v souladu se svými příslušnými pravidly a postupy vynasnaží každoročně zveřejňovat informace o plánovaných významných¹ regulačních opatřeních.
2. U každého významného regulačního opatření uvedeného v odstavci 1 se každá strana vynasnaží včas zveřejnit:
 - a) stručný popis jeho oblasti působnosti a cílů a
 - b) případně předpokládanou dobu jeho přijetí, případně včetně možností veřejných konzultací.

¹ Regulační orgán každé ze stran může určit, co je pro účely jeho povinností podle této kapitoly „významné“ regulační opatření.

ČLÁNEK 36.7

Veřejné konzultace

1. Při přípravě významného¹ regulačního opatření každá strana podle potřeby v souladu se svými příslušnými pravidly a postupy:
 - a) zveřejní návrh regulačního opatření nebo konzultační dokumenty s dostatečnými podrobnostmi ohledně regulačního opatření, které se připravuje, aby měl kdokoli² možnost posoudit, zda a jakým způsobem by mohlo významně ovlivnit jeho zájmy;
 - b) nabídne nediskriminačním způsobem jakékoli osobě přiměřené příležitosti k podání připomínek a
 - c) zohlední obdržené připomínky.
2. Regulační orgán každé strany by měl používat elektronické prostředky komunikace a usilovat o udržování specializovaného elektronického portálu pro účely poskytování informací a přijímání připomínek týkajících se veřejných konzultací.
3. Regulační orgán každé strany se vynasnaží zveřejnit souhrn výsledků konzultací nebo jakýchkoli připomínek, které obdržel, s výjimkou rozsahu nezbytného k ochraně důvěrných informací nebo k odepření osobních údajů nebo nevhodného obsahu.

¹ Regulační orgán každé ze stran může určit, co je pro účely jeho povinností podle této kapitoly „významné“ regulační opatření.

² Pro upřesnění je třeba uvést, že tento odstavec nebrání straně vést cílené konzultace se zúčastněnými osobami za podmínek stanovených jejími pravidly a postupy.

ČLÁNEK 36.8

Posouzení dopadů

1. Každá strana podporuje, aby její regulační orgán v souladu s platnými pravidly a postupy provedl posouzení dopadů významných regulačních opatření, která připravuje.
2. Při provádění posouzení dopadů regulační orgán každé strany podporuje procesy a mechanismy, které berou v úvahu tyto faktory:
 - a) potřebnost daného regulačního opatření, včetně povahy a významu problému, kterým se má regulační opatření zabývat;
 - b) jakékoli proveditelné a vhodné regulační a neregulační alternativy, které by případně umožnily dosáhnout cíle veřejné politiky dané strany, včetně možnosti neregulace;
 - c) pokud je to možné a relevantní, potenciální sociální, hospodářský a environmentální dopad těchto alternativ, a to i na mezinárodní obchod a na malé a střední podniky, a
 - d) v případě potřeby, jak se zvažované možnosti vztahují na případné relevantní mezinárodní normy, včetně důvodů pro odchýlení se.

3. Pokud jde o jakékoli posouzení dopadů, které regulační orgán provedl v souvislosti s regulačním opatřením, vypracuje tento regulační orgán závěrečnou zprávu s podrobnými údaji o faktorech, které vzal v úvahu ve svém posouzení, a o příslušných zjištěních. Tato zpráva se zveřejní v okamžiku, kdy je zveřejněno dotčené regulační opatření.

ČLÁNEK 36.9

Zpětné hodnocení

Strany uznávají pozitivní přínos pravidelných zpětných hodnocení stávajících regulačních opatření ke snížení zbytečné regulační zátěže, a to i pro malé a střední podniky, a k účinnějšímu dosahování cílů veřejné politiky. Strany usilují o podporu využívání pravidelných zpětných hodnocení ve svých regulačních systémech.

ČLÁNEK 36.10

Registr regulací

Každá ze stran zajistí, aby platná regulační opatření byla zveřejněna v k tomu určeném registru, který identifikuje regulační opatření podle tématu a který je bezplatně veřejně přístupný na speciálních internetových stránkách. Tyto internetové stránky by měly umožňovat vyhledávání regulačních opatření pomocí citací nebo výrazů. Každá ze stran svůj registr pravidelně aktualizuje.

ČLÁNEK 36.11

Spolupráce a výměna informací

Strany mohou spolupracovat s cílem usnadnit provádění této kapitoly. Tato spolupráce může zahrnovat organizaci jakýchkoli příslušných činností k posílení spolupráce mezi jejich regulačními orgány a výměnu informací o regulačních postupech stanovených v této kapitole.

ČLÁNEK 36.12

Kontaktní místa

Každá strana určí kontaktní místo pro usnadnění výměny informací mezi stranami do jednoho měsíce od vstupu této dohody v platnost.

ČLÁNEK 36.13

Neuplatnění řešení sporů

Na tuto kapitolu se nevztahuje kapitola 38.

KAPITOLA 37

MALÉ A STŘEDNÍ PODNIKY

ČLÁNEK 37.1

Cíle

Strany uznávají význam malých a středních podniků ve dvoustranných obchodních a investičních vztazích stran a potvrzují svůj závazek posílit schopnost malých a středních podniků využívat výhod z této části dohody.

ČLÁNEK 37.2

Sdílení informací

1. Každá strana zřídí nebo udržuje veřejně přístupné internetové stránky zaměřené na malé a střední podniky, které obsahují informace týkající se této části dohody, včetně:

a) shrnutí této části dohody a

- b) informací určených pro malé a střední podniky, které zahrnují:
- i) popis ustanovení této části dohody, která každá strana považuje za významná pro malé a střední podniky obou stran, a
 - ii) jakékoli další informace, které strana považuje za užitečné pro malé a střední podniky, které chtějí využít příležitostí, jež tato částí dohody poskytuje.

2. Každá strana uvede na internetových stránkách uvedených v odstavci 1 internetové odkazy na:

- a) znění této části dohody včetně příloh a dodatků, zejména celních sazebníků a specifických pravidel původu produktů;
- b) ekvivalentní internetové stránky druhé strany a
- c) internetové stránky svých příslušných orgánů, které podle ní obsahují užitečné informace pro osoby, jež mají zájem obchodovat a podnikat na území uvedené strany.

3. Každá strana uvede na internetových stránkách uvedených v odstavci 1 internetové odkazy na internetové stránky svých orgánů s informacemi o:

- a) celních předpisech a režimech dovozu, vývozu a tranzitu, jakož i příslušné tiskopisy, doklady a další požadované informace;

- b) právních předpisech a postupech týkajících se práv duševního vlastnictví, včetně zeměpisných označení;
- c) technických předpisech, v případě potřeby včetně povinných postupů posuzování shody a odkazů na seznamy subjektů posuzování shody v případech, kdy je posuzování shody třetí stranou povinné podle kapitoly 16;
- d) sanitárních a fyto-sanitárních opatřeních týkajících se dovozu a vývozu podle kapitoly 13;
- e) pravidlech pro zadávání veřejných zakázek, databázi obsahující oznámení o veřejných zakázkách a další příslušné informace podle kapitoly 28;
- f) postupech pro registraci podniků a
- g) další informace, jež mohou podle strany pomoci malým a středním podnikům.

4. Každá strana přidá na internetové stránky uvedené v odstavci 1 internetový odkaz na databázi s možností elektronického vyhledávání podle kódu harmonizovaného systému, která zahrnuje následující informace týkající se přístupu na její trh:

- a) celní sazby a kvóty včetně doložky nejvyšších výhod, sazeb platných pro země mimo režim nejvyšších výhod a preferenčních sazeb a celních kvót;

- b) spotřební daně;
- c) daně (jako je daň z přidané hodnoty);
- d) celní nebo jiné poplatky včetně poplatků vztahujících se na určitý výrobek;
- e) pravidla původu podle kapitoly 10;
- f) navrácení cla, odklad cla nebo jiné druhy úlevy, kterými se snižují či navrací cla nebo osvobozuje od cel;
- g) kritéria k určení celní hodnoty zboží a
- h) jiná celní opatření;
- i) informace nezbytné k dovoznímu řízení a
- j) informace o nesazebních opatřeních či předpisech.

5. Každá strana pravidelně nebo na žádost druhé strany aktualizuje informace a odkazy uvedené v odstavcích 1 až 4 a obsažené na jejích internetových stránkách, aby byly aktuální a přesné.

6. Každá strana zajistí, aby informace podle tohoto článku byly prezentovány způsobem, který je adekvátní pro použití malých a středních podniků. Každá strana se vynasnaží, aby byly tyto informace k dispozici v anglickém jazyce.

7. Za přístup k informacím poskytnutým v souladu s odstavci 1 až 4 se žádné straně neúčtuje žádný poplatek.

ČLÁNEK 37.3

Kontaktní místa pro malé a střední podniky

1. Každá strana sdělí druhé straně své kontaktní místo pro malé a střední podniky, které bude vykonávat funkce uvedené v tomto článku. Strana neprodleně uvědomí druhou stranu o jakékoli změně týkající se těchto kontaktních míst.
2. Kontaktní místa pro malé a střední podniky:
 - a) zajistí, aby byly při provádění této části dohody zohledněny potřeby malých a středních podniků, aby malé a střední podniky obou stran mohly těžit z nových příležitostí podle této části dohody;
 - b) zajistí, aby informace uvedené v článku 37.2 byly aktuální a relevantní pro malé a střední podniky. Kterákoli strana může prostřednictvím kontaktního místa pro malé a střední podniky navrhnout další informace, které by mohla druhá strana poskytnout podle článku 37.2;

- c) posuzují veškeré záležitosti týkající se malých a středních podniků v souvislosti s prováděním této části dohody, mimo jiné:
- i) vyměňují si informace, aby byly nápomocny Smíšenému výboru při plnění jeho úkolů monitorovat a uplatňovat obchodní aspekty této části dohody týkající se malých a středních podniků;
 - ii) pomáhají podvýborům a dalším kontaktním místům zřízeným touto částí dohody při posuzování záležitostí týkajících se malých a středních podniků;
- d) pravidelně podávají zprávu Smíšenému výboru o své činnosti, ať už společně, nebo samostatně, a
- e) posuzují veškeré další záležitosti vyplývající z této části dohody a týkající se malých a středních podniků, pokud se na tom strany dohodnou.

3. Kontaktní místa pro malé a střední podniky se scházejí v případě potřeby a své činnosti vykonávají prostřednictvím vhodných komunikačních kanálů, na kterých se strany dohodnou a které mohou zahrnovat elektronickou poštu, videokonference nebo jiné způsoby.

4. Kontaktní místa pro malé a střední podniky mohou při výkonu svých činností dle potřeby usilovat o spolupráci s odborníky a externími organizacemi.

ČLÁNEK 37.4

Neuplatnění řešení sporů

Na tuto kapitolu se nevztahuje kapitola 38.

KAPITOLA 38

ŘEŠENÍ SPORŮ

ODDÍL A

CÍL A OBLAST PŮSOBNOSTI

ČLÁNEK 38.1

Cíl

Cílem této kapitoly je zavést účinný a účelný mechanismus pro předcházení sporům a řešení sporů mezi stranami týkajících se výkladu a uplatňování ustanovení této části dohody s cílem dosáhnout oboustranně přijatelného řešení.

ČLÁNEK 38.2

Působnost

Tato kapitola se vztahuje na veškeré spory mezi stranami ohledně výkladu a uplatňování ustanovení této části dohody (dále jen „zahrnutá ustanovení“), není-li v této části dohody stanoveno jinak.

ČLÁNEK 38.3

Definice

Pro účely této kapitoly a příloh 38-A a 38-B se rozumí:

- a) „žalující stranou“ strana, která požaduje ustavení rozhodčího tribunálu podle článku 38.5;
- b) „mediátorem“ osoba, která byla vybrána jako mediátor v souladu s článkem 38.27;
- c) „rozhodčím tribunálem“ rozhodčí tribunál ustavený podle článku 38.6;

- d) „rozhodcem“ člen rozhodčího tribunálu a
- e) „žalovanou stranou“ strana, která údajně porušila zahrnutá ustanovení.

ODDÍL B

KONZULTACE

ČLÁNEK 38.4

Konzultace

1. Strany usilují o vyřešení sporů podle článku 38.2 prostřednictvím konzultací vedených v dobré víře s cílem dosáhnout oboustranně přijatelného řešení.
2. Strana, která si přeje zahájit konzultaci, podá druhé straně písemnou žádost, ve které uvede sporné opatření a zahrnutá ustanovení, jež považuje za použitelná.

3. Strana, jíž je žádost o konzultace určena, odpoví na tuto žádost neprodleně, nejpozději však do deseti dnů ode dne jejího doručení. Konzultace se uskuteční do 30 dnů ode dne obdržení žádosti o konzultace a probíhají na území strany, jíž je žádost určena, pokud se strany nedohodnou jinak. Konzultace se považují za ukončené do 46 dnů ode dne doručení žádosti o konzultace, pokud se strany nedohodnou, že budou v konzultacích pokračovat.
4. Konzultace o naléhavých otázkách, včetně těch, které se týkají zboží podléhajícího rychlé zkáze nebo sezónního zboží či služeb, se uskuteční do 15 dnů ode dne doručení žádosti o konzultace. Konzultace se považují za ukončené do 23 dnů ode dne doručení žádosti o konzultace, pokud se strany nedohodnou, že budou v konzultacích pokračovat.
5. V průběhu konzultací poskytne každá strana dostatek věcných informací, jež umožní úplné posouzení toho, jak by sporné opatření mohlo ovlivnit uplatňování této části dohody. Každá strana se vynasnaží zajistit, aby se konzultací zúčastnili pracovníci jejích příslušných vládních orgánů, kteří mají odborné znalosti v záležitosti, jež je předmětem konzultací.
6. Konzultace, a zejména veškeré informace označené za důvěrné a stanoviska přijatá stranou během nich, jsou důvěrné a nejsou jimi dotčena práva žádná ze stran v jakémkoli dalším řízení.

7. Pokud strana, jíž je žádost o konzultace určena, na tuto žádost neodpoví do deseti dnů od jejího obdržení, nebo pokud se konzultace neuskuteční ve lhůtách uvedených v odstavci 3 nebo 4, pokud se strany na konzultacích nedohodnou, nebo pokud konzultace skončily bez oboustranně přijatelného řešení, může strana, která žádala o konzultace, uplatnit článek 38.5.

ODDÍL C

ŘÍZENÍ ROZHODČÍHO TRIBUNÁLU

ČLÁNEK 38.5

Zahájení řízení rozhodčího tribunálu

1. Pokud strany nevyřeší záležitost prostřednictvím konzultací podle článku 38.4, může strana, která žádala o konzultace, požádat o ustavení rozhodčího tribunálu.
2. Žádost o ustavení rozhodčího tribunálu se podává prostřednictvím písemné žádosti doručené druhé straně. Žalující strana musí ve své žádosti uvést sporné opatření a zahrnutá ustanovení, jež považuje za použitelná, a vysvětlení, jakým způsobem toto opatření porušuje zahrnutá ustanovení, a to způsobem postačujícím k jasnému stanovení právního základu stížnosti.

ČLÁNEK 38.6

Ustavení rozhodčího tribunálu

1. Rozhodčí tribunál se skládá ze tří rozhodců.
2. Do 14 dnů ode dne doručení žádosti o ustavení rozhodčího tribunálu žalované straně se strany vzájemně konzultují s cílem dohodnout se na složení tribunálu.
3. Nedohodnou-li se strany na složení rozhodčího tribunálu ve lhůtě stanovené v odstavci 2, každá strana do deseti dnů od uplynutí lhůty stanovené v odstavci 2 jmenuje rozhodce ze svého dílčího seznamu sestaveného podle čl. 38.8 odst. 1. Pokud žalovaná strana nejmenuje rozhodce ze svého dílčího seznamu v této lhůtě, vybere jej spolupředseda Smíšeného výboru ze žalující strany losem do pěti dnů od uplynutí této lhůty z dílčího seznamu této strany. Spolupředseda Smíšeného výboru ze žalující strany může tímto výběrem losem pověřit jinou osobu.
4. Nedohodnou-li se strany na předsedovi rozhodčího tribunálu ve lhůtě stanovené v odstavci 2, vybere spolupředseda Smíšeného výboru ze žalující strany losem do deseti dnů po uplynutí této lhůty předsedu rozhodčího tribunálu z dílčího seznamu předsedů sestaveného podle čl. 38.8 odst. 1 písm. c). Spolupředseda Smíšeného výboru ze žalující strany může tímto výběrem předsedy rozhodčího tribunálu losem pověřit jinou osobu.

5. Rozhodčí tribunál se považuje za ustavený 15 dnů ode dne, kdy tři vybraní rozhodci oznámili stranám přijetí jmenování v souladu s přílohou 38-A, nedohodnou-li se strany jinak. Každá strana neprodleně zveřejní datum ustavení rozhodčího tribunálu.

6. Pokud v době podání žádosti podle odstavce 3 nebo 4 tohoto článku není sestaven žádný ze seznamů uvedených v článku 38.8 nebo tyto seznamy neobsahují dostatečný počet jmen, vyberou se rozhodci losem z řad osob, které byly formálně navrženy jednou stranou nebo oběma stranami v souladu s přílohou 38-A.

ČLÁNEK 38.7

Volba fóra

1. Vznikne-li spor o konkrétní opatření při údajném porušení povinnosti podle této části dohody a v podstatě rovnocenné povinnosti podle jiné mezinárodní dohody, jejímiž smluvními stranami jsou obě strany, včetně Dohody o WTO, vybírá fórum, na němž se má spor urovnat, strana, která usiluje o nápravu.

2. Poté, co strana v případě konkrétního opatření uvedeného v odstavci 1 vybrala fórum a zahájila postup pro řešení sporů podle tohoto oddílu nebo podle jiné mezinárodní dohody, nezahájí tato strana postupy řešení sporů podle této jiné mezinárodní dohody ani tohoto oddílu, ledaže by prvně vybrané fórum z jurisdikčních nebo procesních důvodů neučinilo žádné zjištění.

3. Pro účely tohoto článku:

- a) postupy řešení sporů podle tohoto oddílu se považují za zahájené žádostí některé strany o ustavení tribunálu podle článku 38.5;
- b) postupy řešení sporů podle Dohody o WTO se považují za zahájené žádostí strany o ustavení tribunálu podle článku 6 Ujednání WTO o pravidlech a řízení při řešení sporů obsaženého v příloze 2 Dohody o WTO a
- c) postupy řešení sporů podle jakékoli jiné dohody se považují za zahájené v souladu s příslušnými ustanoveními dané dohody.

4. Aniž je dotčen odstavec 2, žádné ustanovení této části dohody nebrání žádné ze stran v pozastavení povinností schválených Orgánem WTO pro řešení sporů nebo povolených v rámci postupů řešení sporů podle jiné mezinárodní dohody, jíž jsou strany smluvními stranami. Dohoda o WTO ani žádná jiná mezinárodní dohoda mezi stranami se nepoužijí s cílem zabránit kterékoli straně v pozastavení povinností podle tohoto oddílu.

ČLÁNEK 38.8

Seznamy rozhodců

1. Smíšený výbor sestaví nejpozději do jednoho roku od data vstupu této dohody v platnost seznam nejméně 15 osob, které jsou ochotny a schopny zastávat funkci rozhodce. Tento seznam sestává ze tří dílčích seznamů:
 - a) jednoho dílčího seznamu osob sestaveného na základě návrhů strany EU;
 - b) jednoho dílčího seznamu osob sestaveného na základě návrhů Chile a
 - c) jednoho dílčího seznamu osob, které nejsou státními příslušníky žádné strany a mají vykonávat funkci předsedy rozhodčího tribunálu.
2. Každý dílčí seznam obsahuje nejméně pět jmen. Smíšený výbor zajistí, aby byl vždy zajištěn tento minimální počet osob na seznamu.
3. Smíšený výbor může sestavit další seznamy osob s odbornými znalostmi v konkrétních odvětvích, na něž se vztahuje tato část dohody. Pokud se tak strany dohodnou, použijí se tyto další seznamy k sestavení rozhodčího tribunálu v souladu s postupem stanoveným v článku 38.6.

ČLÁNEK 38.9

Požadavky na rozhodce

1. Každý rozhodce musí:
 - a) prokázat odborné znalosti v oblasti práva, mezinárodního obchodu a dalších záležitostí, na něž se vztahuje tato část dohody;
 - b) být nezávislý, nesmí být spojen s žádnou ze stran a nesmí jednat podle jejích pokynů;
 - c) zastávat svou funkci jako soukromá osoba a nesmí jednat podle pokynů žádné organizace nebo vlády, pokud jde o záležitosti týkající se sporu, a
 - d) splňovat požadavky stanovené v příloze 38-B.
2. Kromě splnění požadavků stanovených v odstavci 1 musí mít předseda zkušenosti s postupy řešení sporů.
3. S ohledem na předmět konkrétního sporu se strany mohou dohodnout, že se odchýlí od požadavků uvedených v odst. 1 písm. a).

ČLÁNEK 38.10

Funkce rozhodčího tribunálu

Rozhodčí tribunál:

- a) objektivně posoudí předloženou záležitost včetně objektivního posouzení skutkových okolností daného případu a toho, zda jsou zahrnutá ustanovení použitelná a zda jsou slučitelná;
- b) ve svých rozhodnutích a zprávách uvede zjištěné skutečnosti, použitelnost zahrnutých ustanovení a základní odůvodnění všech zjištění a závěrů a
- c) měl by pravidelně vést se stranami konzultace a poskytovat jim vhodné příležitosti, aby mohly dosáhnout oboustranně přijatelného řešení.

ČLÁNEK 38.11

Mandát

1. Pokud se strany nedohodnou jinak do pěti dnů ode dne ustavení rozhodčího tribunálu, je jeho dohodnutým mandátem:

„s ohledem na příslušná ustanovení části III Pokročilé rámcové dohody mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Chilskou republikou na straně druhé uvedená stranami posoudit záležitost uvedenou v žádosti o ustavení panelu odborníků, učinit zjištění o souladu sporného opatření se zahrnutými ustanoveními části III uvedené dohody a vydat zprávu v souladu s článkem 38.13 uvedené dohody“.

2. Dohodnou-li se strany na jiném mandátu, než který je stanoven v odstavci 1, oznámí dohodnutý mandát rozhodčímu tribunálu ve lhůtě stanovené v odstavci 1.

ČLÁNEK 38.12

Rozhodnutí o naléhavých případech

1. Pokud o to strana požádá, rozhodčí tribunál rozhodne do deseti dnů ode dne svého ustavení, zda se jedná o naléhavou záležitost.

2. V naléhavých záležitostech činí použitelné lhůty stanovené v tomto oddíle polovinu lhůty v něm stanovené, s výjimkou lhůt uvedených v článcích 38.6 a 38.11.

ČLÁNEK 38.13

Průběžná a závěrečná zpráva

1. Rozhodčí tribunál předloží stranám svou průběžnou zprávu ve lhůtě 90 dnů ode dne svého ustavení. Pokud rozhodčí tribunál usoudí, že danou lhůtu nelze dodržet, vyrozumí o tom jeho předseda písemně strany s uvedením důvodů zpoždění a dne předpokládaného vydání průběžné zprávy. Rozhodčí tribunál nesmí za žádných okolností předložit stranám svou průběžnou zprávu později než 120 dnů ode dne svého ustavení.

2. Každá strana může do deseti dnů ode dne doručení průběžné zprávy předložit rozhodčímu tribunálu písemnou žádost, aby přezkoumal určité aspekty této zprávy. Strana se může k žádosti druhé strany vyjádřit do šesti dnů ode dne doručení této žádosti.

3. Není-li podána žádná žádost podle odstavce 2, stává se průběžná zpráva závěrečnou zprávou.

4. Rozhodčí tribunál předloží smluvním stranám svou závěrečnou zprávu ve lhůtě 120 dnů ode dne svého ustavení. Pokud rozhodčí tribunál usoudí, že danou lhůtu nelze dodržet, vyrozumí o tom jeho předseda písemně strany s uvedením důvodů zpoždění a dne předpokládaného vydání závěrečné zprávy. Rozhodčí tribunál nesmí za žádných okolností předložit stranám svou závěrečnou zprávu později než 150 dnů ode dne svého ustavení.

5. Závěrečná zpráva obsahuje diskusi o jakékoli písemné žádosti stran k průběžné zprávě a jasně se zabývá připomínkami stran. Rozhodčí tribunál v průběžné a závěrečné zprávě uvede:

- a) popisnou část obsahující shrnutí argumentů stran a připomínek uvedených v odstavci 2;
- b) svá zjištění týkající se skutkových okolností případu a použitelnosti příslušných zahrnutých ustanovení;
- c) svá zjištění o tom, zda sporné opatření je či není v souladu s příslušnými zahrnutými ustanoveními, a
- d) důvody zjištění uvedených v písmenech b) a c).

6. Závěrečná zpráva je konečná a pro strany závazná.

ČLÁNEK 38.14

Opatření ke splnění požadavků

1. Žalovaná strana přijme veškerá opatření nezbytná k urychlenému splnění požadavků závěrečné zprávy, aby dosáhla souladu se zahrnutými ustanoveními.
2. Žalovaná smluvní strana nejpozději do 30 dnů po doručení závěrečné zprávy oznámí žalující smluvní straně veškerá opatření, která přijala nebo která hodlá přijmout ke splnění požadavků závěrečné zprávy.

ČLÁNEK 38.15

Přiměřená lhůta

1. Není-li okamžité splnění požadavků možné, žalovaná strana nejpozději do 30 dnů ode dne doručení závěrečné zprávy oznámí žalující straně délku přiměřené lhůty, kterou k tomuto splnění požadavků potřebuje. Strany se vynasnaží dohodnout se na délce přiměřené lhůty pro splnění požadavků závěrečné zprávy.

2. Pokud se strany na délce přiměřené lhůty nedohodnou, může žalující strana nejdříve 20 dnů ode dne doručení oznámení uvedeného v odstavci 1 písemně požádat původní rozhodčí tribunál o stanovení délky přiměřené lhůty. Rozhodčí tribunál předloží stranám své rozhodnutí ve lhůtě 20 dnů ode dne doručení žádosti.
3. Žalovaná strana oznámí žalující straně svůj pokrok při plnění požadavků závěrečné zprávy nejméně jeden měsíc před uplynutím přiměřené lhůty.
4. Přiměřenou lhůtu lze na základě dohody smluvních stran prodloužit.

ČLÁNEK 38.16

Přezkum splnění požadavků

1. Žalovaná strana nejpozději v den uplynutí přiměřené lhůty uvedené v článku 38.15 oznámí žalující straně veškerá opatření přijatá za účelem splnění požadavků závěrečné zprávy.

2. Jestliže se strany neshodnou na existenci jakéhokoli opatření přijatého za účelem splnění požadavků nebo na jeho souladu se zahrnutými ustanoveními, může žalující strana písemně požádat původní rozhodčí tribunál o rozhodnutí v této věci. V žádosti musí být uvedeno jakékoli sporné opatření a vysvětlení, jakým způsobem toto opatření porušuje zahrnutá ustanovení, a to způsobem postačujícím k jasnému stanovení právního základu stížnosti. Rozhodčí tribunál předloží stranám své rozhodnutí ve lhůtě 46 dnů ode dne doručení žádosti.

ČLÁNEK 38.17

Dočasná nápravná opatření

1. Na žádost žalující strany a po konzultaci s ní předloží žalovaná strana nabídku dočasného vyrovnání, pokud:
 - a) žalovaná strana oznámí žalující straně, že požadavky závěrečné zprávy nelze splnit;
 - b) žalovaná strana neoznámí opatření přijaté za účelem splnění požadavků nebo opatření, které zamýšlí přijmout za účelem splnění požadavků, ve lhůtě stanovené v článku 38.14 nebo opatření přijaté za účelem splnění požadavků před uplynutím přiměřené lhůty uvedené v článku 38.15;

- c) rozhodčí tribunál shledá, že nebylo přijato žádné opatření za účelem splnění požadavků podle článku 38.16. nebo
- d) rozhodčí tribunál shledá, že opatření přijaté za účelem splnění požadavků není v souladu se zahrnutými ustanoveními podle článku 38.16.
2. Žalující strana může v kterékoli ze situací uvedených v odst. 1 písm. a), b) a c) nebo d) žalované straně oznámit, že hodlá pozastavit povinnosti podle uvedených ustanovení, pokud:
- a) se žalující strana rozhodne nepředložit žádost podle odstavce 1 nebo
- b) žalující strana předložila žádost podle odstavce 1 a strany se nedohodnou na dočasném vyrovnání do 20 dnů po uplynutí přiměřené lhůty uvedené v článku 38.15 nebo po vydání rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle článku 38.16.
3. Žalující strana může pozastavit povinnosti 10 dnů od data doručení oznámení podle odstavce 2, pokud žalovaná strana nepodala žádost podle odstavce 6.
4. Úroveň pozastavení povinností nesmí překročit úroveň odpovídající zrušení nebo omezení výhod způsobeného tímto porušením. V oznámení uvedeném v odstavci 2 se uvede úroveň zamýšleného pozastavení povinností.

5. Při zvažování, jaké povinnosti by měly být pozastaveny, by žalující strana měla nejprve usilovat o pozastavení povinností ve stejném odvětví nebo odvětvích, jako jsou odvětví dotčená opatřením, u něhož rozhodčí tribunál zjistil, že není v souladu se zahrnutými ustanoveními. Pozastavení povinností lze uplatnit na jiná odvětví, na něž se vztahuje tato část dohody, než na ta, v nichž rozhodčí tribunál zjistil zrušení nebo omezení výhod, zejména pokud se žalující strana domnívá, že takové pozastavení povinností v jiném odvětví je proveditelné nebo účinné pro dosažení souladu.

6. Domnívá-li se žalovaná strana, že oznámená zamýšlená úroveň pozastavení povinností přesahuje úroveň odpovídající zrušení nebo omezení výhod způsobených tímto porušením, může před uplynutím lhůty uvedené v odstavci 3 písemně požádat původní rozhodčí tribunál, aby v této věci rozhodl. Rozhodčí tribunál oznámí stranám své rozhodnutí o úrovni pozastavení povinností do 30 dnů ode dne podání žádosti. Žalující strana nepozastaví žádné povinnosti, dokud rozhodčí tribunál nevydá své rozhodnutí. Pozastavení povinností musí být s uvedeným rozhodnutím v souladu.

7. Pozastavení povinností nebo vyrovnání uvedená v tomto článku jsou dočasná a nepoužijí se poté, co:

- a) strany dosáhly oboustranně přijatelného řešení podle článku 38.32;
- b) se strany dohodly, že opatření přijatá za účelem splnění požadavků zajistí, aby žalovaná strana dosáhla souladu se zahrnutými ustanoveními, nebo

- c) jakékoli opatření přijaté za účelem splnění požadavků, u něhož rozhodčí tribunál zjistil, že není v souladu se zahrnutými ustanoveními, bylo zrušeno nebo změněno tak, aby žalovaná strana dosáhla s těmito ustanoveními souladu.

ČLÁNEK 38.18

Přezkum opatření přijatých za účelem splnění požadavků po přijetí dočasných nápravných opatření

1. Žalovaná strana oznámí žalující straně jakékoli opatření, které přijala ke splnění požadavků v návaznosti na pozastavení povinností nebo případně po uplatnění dočasného vyrovnání. S výjimkou případů podle odstavce 2 žalující strana ukončí pozastavení povinností do 30 dnů od data doručení uvedeného oznámení. V případech, kdy bylo uplatněno vyrovnání, a s výjimkou případů podle odstavce 2, může žalovaná strana ukončit uplatňování takového vyrovnání do 30 dnů od data doručení oznámení, že požadavky splnila.

2. Pokud strany do 30 dnů ode dne doručení oznámení podle odstavce 1 nedospějí k dohodě o tom, zda žalovaná strana opatřením oznámeným v souladu s odstavcem 1 dosáhla souladu se zahrnutými ustanoveními, žalující strana písemně požádá původní rozhodčí tribunál, aby v této věci rozhodl. Rozhodčí tribunál předloží smluvním stranám své rozhodnutí ve lhůtě 46 dnů ode dne doručení žádosti. Pokud rozhodčí tribunál zjistí, že opatření přijaté za účelem splnění požadavků je v souladu se zahrnutými ustanoveními, pozastavení povinností nebo případně vyrovnání se ukončí. Žalující strana případně upraví úroveň pozastavení povinností nebo vyrovnání s ohledem na rozhodnutí rozhodčího tribunálu.

3. Domnívá-li se žalovaná strana, že úroveň pozastavení plnění povinností uplatněná žalující stranou přesahuje úroveň odpovídající zrušení nebo omezení výhod způsobených tímto porušením, může písemně požádat původní rozhodčí tribunál, aby v této věci rozhodl.

ČLÁNEK 38.19

Výměna rozhodců

Pokud se rozhodce během řízení rozhodčího tribunálu podle tohoto oddílu nemůže zúčastnit, odstoupí nebo musí být nahrazen, protože nesplňuje požadavky přílohy 38-B, je jmenován nový rozhodce v souladu s článkem 38.6. Lhůta pro vydání zprávy nebo rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle tohoto oddílu se prodlouží o dobu nezbytnou pro jmenování nového rozhodce.

ČLÁNEK 38.20

Jednací řád

1. Postupy rozhodčího tribunálu podle tohoto oddílu se řídí touto kapitolou a přílohou 38-A.
2. Jednání rozhodčího tribunálu jsou veřejná, není-li v příloze 38- A stanoveno jinak.

ČLÁNEK 38.21

Pozastavení a ukončení

1. Na společnou žádost stran rozhodčí tribunál kdykoli pozastaví svou činnost na dobu, na které se strany dohodnou a která nepřesáhne dvanáct po sobě následujících měsíců.
2. Rozhodčí tribunál obnoví svou činnost před koncem doby pozastavení na písemnou žádost obou stran nebo na konci doby pozastavení na písemnou žádost kterékoli ze stran. Žádající strana odpovídajícím způsobem uvědomí druhou stranu. Pokud po uplynutí doby pozastavení žádná strana nepožádá o obnovení činnosti rozhodčího tribunálu, orgán rozhodčího tribunálu zanikne a postup řešení sporu se ukončí.
3. V případě pozastavení činnosti rozhodčího tribunálu podle tohoto článku se příslušné lhůty podle tohoto oddílu prodlouží o stejnou dobu, na kterou byla činnost rozhodčího tribunálu pozastavena.

ČLÁNEK 38.22

Právo požadovat informace

1. Rozhodčí tribunál může na žádost jedné ze stran nebo z vlastní iniciativy požádat strany o informace, které považuje za nezbytné a vhodné. Na jakoukoli žádost rozhodčího tribunálu o takové informace odpoví strany bezodkladně a v plném rozsahu.

2. Na žádost jedné ze stran nebo z vlastního podnětu si rozhodčí tribunál může vyžádat od jakéhokoli zdroje informace, které považuje za nezbytné a vhodné. Rozhodčí tribunál si může rovněž vyžádat stanovisko odborníků, včetně informací a technického poradenství, považuje-li to za vhodné, a případně s výhradou jakýchkoli podmínek, na nichž se strany dohodnou.
3. Rozhodčí tribunál zváží podání *amicus curiae* od fyzických osob jedné strany nebo právnických osob usazených na území některé strany v souladu s přílohou 38-A.
4. Veškeré informace, které rozhodčí tribunál obdrží podle tohoto článku, se zpřístupní stranám a strany k nim mohou předložit připomínky.

ČLÁNEK 38.23

Pravidla výkladu

1. Rozhodčí tribunál vykládá zahrnutá ustanovení v souladu se zvykovými výkladovými pravidly mezinárodního práva veřejného, včetně pravidel kodifikovaných Vídeňskou úmluvou o smluvním právu.
2. Rozhodčí tribunál vezme také v úvahu příslušné výklady uvedené ve zprávách panelů WTO a Odvolacího orgánu přijatých Orgánem pro řešení sporů WTO.

3. Zprávami a rozhodnutími rozhodčího tribunálu nelze rozšířit ani omezit práva a povinnosti stran podle této části dohody.

ČLÁNEK 38.24

Zprávy a rozhodnutí rozhodčího tribunálu

1. Poradní jednání rozhodčího tribunálu jsou důvěrná. Rozhodčí tribunál vyvine veškeré úsilí, aby vypracovával návrhy zpráv a přijímal rozhodnutí na základě konsenzu. Není-li to možné, rozhodne rozhodčí tribunál většinou hlasů. Jednotlivá stanoviska rozhodců nejsou v žádném případě zpřístupňována.
2. Každá strana svá podání, zprávy a rozhodnutí rozhodčího tribunálu zveřejní, s výhradou ochrany důvěrných informací.
3. Zprávy a rozhodnutí rozhodčího tribunálu přijmou strany bezpodmínečně. Nezakládají se jimi žádná práva ani povinnosti pro osoby.
4. Rozhodčí tribunál a strany nakládají se všemi informacemi, které strana rozhodčímu tribunálu předloží, jako s důvěrnými v souladu s přílohou 38-A.

ODDÍL D

MECHANISMUS MEDIACE

ČLÁNEK 38.25

Cíl

1. Cílem mechanismu mediace je napomoci nalezení oboustranně přijatelného řešení prostřednictvím uceleného a urychleného řízení za pomoci mediátora.
2. Mediační řízení může být zahájeno pouze po vzájemné dohodě stran za účelem posouzení oboustranně přijatelných řešení a zvážení veškerých poradních stanovisek a návrhů řešení od mediátora.

ČLÁNEK 38.26

Zahájení mediačního řízení

1. Strana (dále jen „žádající strana“) může kdykoli druhou stranu (dále jen „dožádaná strana“) písemně požádat o zahájení mediačního řízení ohledně jakéhokoli opatření dožádané strany, jež má údajně nepříznivý vliv na obchod nebo investice mezi stranami.

2. Žádost uvedená v odstavci 1 musí být dostatečně podrobná a jasně uvádět důvody žádající strany a musí:

- a) uvádět sporné opatření;
- b) uvádět popis nepříznivých účinků, které opatření podle žádající strany má nebo bude mít na obchod nebo investice mezi stranami, a
- c) objasnit, jaký mají podle názoru žádající strany uvedené účinky na obchod a investice vztah k příslušnému opatření.

3. Dožádaná strana žádost příznivě zváží a do deseti dnů od jejího obdržení doručí žádající straně písemně její přijetí či zamítnutí. V opačném případě se žádost považuje za zamítnutou.

ČLÁNEK 38.27

Výběr mediátora

1. Strany se vynasnaží dohodnout se na mediátorovi do 14 dnů ode dne zahájení mediačního řízení.

2. Pokud se strany nemohou dohodnout na mediátorovi ve lhůtě stanovené v odstavci 1 tohoto článku, může kterákoli ze stran požádat spolupředsedu Smíšeného výboru ze žádající strany, aby mediátora vybral losem do pěti dnů od podání žádosti z dílčího seznamu předsedů sestaveného v souladu s čl. 38.8 odst. 1 písm. c). Spolupředseda Smíšeného výboru ze žádající strany může tímto výběrem losem pověřit jinou osobu.
3. Pokud v době podání žádosti uvedené v článku 38.26 nebyl dílčí seznam předsedů podle čl. 38.8 odst. 1 písm. c) sestaven, vybere se mediátor losem z osob, které byly pro tento dílčí seznam formálně navrženy jednou stranou nebo oběma stranami.
4. Mediátor nesmí být státním příslušníkem ani zaměstnancem žádné ze stran, nedohodnou-li se strany jinak.
5. Mediátor musí splňovat požadavky stanovené v příloze 38-B.

ČLÁNEK 38.28

Pravidla mediačního řízení

1. Do deseti dnů ode dne jmenování mediátora doručí žádající strana písemně mediátorovi a dožádané straně podrobný popis problému, zejména pokud jde o fungování sporného opatření a jeho případné nepříznivé účinky na obchod nebo investice. Do dvaceti dnů ode dne doručení tohoto popisu se k němu může dožádaná strana písemně vyjádřit. Strana může ve svém popise nebo vyjádření uvést veškeré informace, které pokládá za relevantní.
2. Mediátor pomáhá stranám transparentním způsobem objasnit sporné opatření a jeho možné nepříznivé účinky na obchod nebo investice. Mediátor může zejména uspořádat setkání stran, konzultovat s nimi společně nebo jednotlivě, konzultovat s příslušnými odborníky a zúčastněnými stranami či požádat o jejich pomoc a poskytovat jakoukoli další podporu, o kterou strany požádají. Před konzultací příslušných odborníků a zúčastněných stran či před požádáním o jejich pomoc provede mediátor konzultaci se stranami.
3. Mediátor může nabídnout poradní stanoviska a navrhnout řešení, jež strany zváží. Strany mohou navrhované řešení přijmout či odmítnout nebo se dohodnout na jiném řešení. Rady či připomínky mediátora se netýkají souladu sporného opatření s touto částí dohody.

4. Mediační řízení proběhne na území dožádané strany, nebo po vzájemné dohodě na jakémkoli jiném místě či jiným způsobem.

5. Strany usilují o dosažení oboustranně přijatelného řešení do 60 dnů ode dne jmenování mediátora. Než bude dosaženo konečné dohody, mohou strany zvážit případná prozatímní řešení, zejména týká-li se opatření zboží podléhajícího rychlé zkáze nebo sezonního zboží či služeb.

6. Na žádost kterékoli ze stran předloží mediátor stranám návrh věcné zprávy, v níž uvede:

a) stručné shrnutí sporného opatření;

b) použité postupy a

c) případně jakékoli oboustranně přijatelné řešení, jehož bylo dosaženo, včetně možných předběžných řešení.

7. Mediátor poskytne stranám patnáct dnů ode dne doručení návrhu věcné zprávy, aby k němu vnesly připomínky. Po zvážení připomínek předložených stranami předloží mediátor stranám do patnácti dnů od doručení připomínek konečné znění věcné zprávy. Návrh a konečné znění věcné zprávy nezahrnují žádný výklad této části dohody.

8. Mediační řízení se ukončí:
- a) přijetím oboustranně přijatelného řešení stranami k datu jeho oznámení mediátorovi;
 - b) vzájemnou dohodou stran v kterékoli fázi řízení k datu oznámení dohody mediátorovi;
 - c) písemným prohlášením mediátora po konzultaci se stranami, že další úsilí o mediaci by již nevedlo k žádnému výsledku, k datu oznámení uvedeného prohlášení stranám nebo
 - d) písemným prohlášením jedné ze stran, po posouzení oboustranně přijatelných řešení v rámci mediačního řízení a po zvážení veškerých poradních stanovisek a návrhů řešení od mediátora, k datu oznámení uvedeného prohlášení mediátorovi a druhé straně.

ČLÁNEK 38.29

Důvěrnost

Nedohodnou-li se strany jinak, jsou všechny kroky mediačního řízení, včetně poradních stanovisek či návrhů řešení, důvěrné. Strana může zveřejnit skutečnost, že mediace probíhá.

ČLÁNEK 38.30

Vztah k postupům řešení sporů

1. Mediačním řízením nejsou dotčena práva a povinnosti stran podle oddílů B a C nebo podle postupů řešení sporů podle jakékoli jiné dohody.
2. Strany by se při jiných postupech řešení sporů podle této dohody nebo jakékoli jiné dohody neměly spoléhat na nebo by neměly používat jako důkaz a tribunál by neměl brát ohled na:
 - a) stanoviska přijatá druhou stranou v průběhu mediačního řízení nebo informace shromážděné výhradně v souladu s čl. 38.28 odst. 2;
 - b) skutečnost, že druhá strana vyjádřila ochotu přijmout řešení týkající se opatření, jež je předmětem mediace, nebo
 - c) poradní stanoviska poskytovaná nebo návrhy předložené mediátorem.
3. Pokud se strany nedohodnou jinak, mediátor není rozhodcem při jiných postupech řešení sporů podle této dohody nebo podle jakékoli jiné dohody, jež se týkají téže záležitosti, ohledně níž působí jako mediátor.

ODDÍL E

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 38.31

Žádost o informace

1. Před podáním žádosti o konzultace podle článku 38.4 nebo o mediaci podle článku 38.26 může strana požádat druhou stranu o informace týkající se opatření údajně nepříznivě ovlivňujícího obchod nebo investice mezi stranami. Strana, jíž je taková žádost určena, do dvaceti dnů ode dne doručení žádosti písemně poskytne své připomínky k požadovaným informacím.
2. Pokud strana, jíž je žádost určena, považuje za nemožné doručit odpověď do dvaceti dnů ode dne doručení žádosti, neprodleně informuje druhou stranu o důvodech odkladu a uvede, v jaké nejkratší lhůtě předpokládá, že bude moci svou odpověď předložit.
3. Od strany se obvykle očekává, že požádá o informace podle odstavce 1 tohoto článku před podáním žádosti o konzultace podle článku 38.4 nebo o mediaci podle článku 38.26.

ČLÁNEK 38.32

Oboustranně přijatelné řešení

1. Strany mohou kdykoli dosáhnout oboustranně přijatelného řešení, pokud jde o jakýkoli spor uvedený v článku 38.2.
2. Pokud je oboustranně přijatelného řešení dosaženo v průběhu řízení rozhodčího tribunálu nebo mediačního řízení, strany společně oznámí toto řešení předsedovi rozhodčího tribunálu nebo mediátorovi. Na základě tohoto oznámení se řízení rozhodčího tribunálu nebo mediační řízení ukončí.
3. Každá strana přijme opatření nezbytná k provedení oboustranně přijatelného řešení neprodleně nebo případně v dohodnuté lhůtě.
4. Provádějící strana nejpozději do uplynutí dohodnuté lhůty písemně informuje druhou stranu o veškerých opatřeních, která k provedení oboustranně přijatelného řešení přijala.

ČLÁNEK 38.33

Lhůty

1. Veškeré lhůty uvedené v této kapitole se počítají ode dne následujícího po aktu, k němuž se vztahují.

2. Veškeré lhůty uvedené v této kapitole mohou být po vzájemné dohodě stran změněny.
3. Rozhodčí tribunál může podle oddílu C kdykoli navrhnout stranám změnu jakékoliv lhůty uvedené v této kapitole, přičemž uvede důvody návrhu.

ČLÁNEK 38.34

Náklady

1. Každá strana si hradí vlastní výdaje plynoucí z účasti na řízení rozhodčího tribunálu nebo mediačním řízení.
2. Strany společně stejným dílem hradí organizační náklady, včetně odměn a nákladů rozhodců a mediátora. Odměna rozhodců se stanoví v souladu s přílohou 38-A. Pravidla pro odměňování rozhodců stanovená v příloze 38-A se obdobně vztahují na mediátory.

ČLÁNEK 38.35

Změna příloh

Smíšená rada může přijmout rozhodnutí o změně příloh 38-A a 38-B podle čl. 8.5 odst. 1 písm. a).

KAPITOLA 39

VÝJIMKY

ČLÁNEK 39.1

Obecné výjimky

1. Pro účely kapitol 9, 11, 15, 26, 29 a oddílu B kapitoly 17¹ této dohody se článek XX GATT 1994 včetně poznámek k němu a doplňujících ustanovení obdobně začlení do této dohody a je její součástí.

2. Za podmínky, že se taková opatření neuplatňují způsobem, který by představoval prostředek svévolné nebo neoprávněné diskriminace mezi zeměmi, kde existují podobné podmínky, nebo skryté omezení liberalizace investic či obchodu službami, nelze žádné ustanovení kapitoly 15, kapitol 18 až 27², kapitoly 29 nebo oddílu B kapitoly 17³ této dohody vykládat tak, že by kterékoli straně bránilo přijímat nebo prosazovat opatření:
 - a) nezbytná pro ochranu veřejné bezpečnosti nebo veřejné mravnosti nebo pro udržení veřejného pořádku;⁴

¹ Toto ustanovení se nevztahuje na článek 17.10.

² Pro upřesnění je třeba uvést, že žádné ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že omezuje práva stanovená v příloze 17-E.

³ Toto ustanovení se nevztahuje na článek 17.10.

⁴ Výjimky uvedené v tomto písmenu lze uplatnit, pouze pokud je jeden z těchto základních zájmů společnosti skutečně a dostatečně závažně ohrožen.

- b) nezbytná k ochraně života nebo zdraví lidí, zvířat nebo rostlin;
- c) nezbytná k zajištění souladu s právními předpisy, jež nejsou neslučitelné s touto částí dohody, včetně opatření týkajících se:
 - i) předcházení klamavým a podvodným praktikám nebo řešení důsledků neplnění závazků ze smluv;
 - ii) ochrany soukromí, pokud jde o zpracovávání a šíření osobních údajů, a ochrany důvěrnosti záznamů a účtů jednotlivých osob nebo
 - iii) bezpečnosti.

3. V zájmu větší jistoty je třeba uvést, že strany berou na vědomí, že pokud jsou tato opatření neslučitelná s ustanoveními kapitol této části dohody uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku:

- a) opatření uvedená v čl. XX písm. b) GATT 1994 a v odst. 2 písm. b) tohoto článku zahrnují environmentální opatření, která jsou nezbytná pro ochranu života nebo zdraví lidí, zvířat nebo rostlin;

- b) ustanovení čl. XX písm. g) GATT 1994 se vztahuje na opatření související se zachováním živých i neživých vyčerpatelných přírodních zdrojů a
- c) na opatření přijatá za účelem provádění mnohostranných environmentálních dohod se může vztahovat čl. XX písm. b) nebo g) GATT 1994 nebo odst. 2 písm. b) tohoto článku.

4. Před uplatněním jakéhokoli opatření stanoveného v čl. XX písm. i) a j) GATT 1994 poskytne daná strana druhé straně veškeré příslušné informace s cílem nalézt řešení přijatelné pro obě strany. Není-li přijatelné řešení dosaženo do 30 dnů od poskytnutí příslušných informací, může tak strana, která má v úmyslu opatření použít, učinit. Pokud předchozí informování nebo posouzení informací znemožňují výjimečné a kritické okolnosti vyžadující okamžitá opatření, může strana, která má v úmyslu opatření použít, neprodleně uplatnit jakákoli preventivní opatření nezbytná k řešení dané situace. Tato strana neprodleně informuje druhou stranu o uplatňování těchto opatření.

ČLÁNEK 39.2

Bezpečnostní výjimky

Na tuto část dohody se vztahuje článek 41.4.

ČLÁNEK 39.3

Daně

1. Pro účely tohoto článku se rozumí:
 - a) „bydlištěm“ bydliště pro daňové účely;
 - b) „daňovou dohodou“ dohoda o zamezení dvojího zdanění nebo jakákoli jiná mezinárodní dohoda nebo ujednání, které se týkají zcela nebo převážně zdanění a jejichž stranami jsou jakýkoli členský stát, Evropská unie nebo Chile, a
 - c) „daňovým opatřením“ opatření uplatňující daňové právo Evropské unie, kteréhokoli členského státu nebo Chile.
2. Tato část dohody se vztahuje na daňová opatření, pouze pokud je jejich uplatnění nezbytné pro uvedení ustanovení této části dohody v účinnost.

3. Žádným ustanovením této části dohody nejsou dotčena práva a povinnosti Evropské unie ani jejích členských států nebo Chile na základě jakékoli daňové dohody. V případě jakéhokoli rozporu mezi touto částí dohody a jakoukoli daňovou dohodou má v rozsahu předmětného rozporu přednost daná daňová dohoda. Pokud jde o daňovou dohodu mezi Evropskou unií nebo jejími členskými státy a Chile, příslušné orgány Evropské unie nebo jejích členských států na jedné straně a Chile na straně druhé podle této části dohody a uvedené daňové dohody společně určí, zda existuje nesoulad mezi touto částí dohody a uvedenou daňovou dohodou.

4. Žádný závazek zacházení podle režimu nejvyšších výhod podle této části dohody se neuplatní, pokud jde o zvýhodnění poskytnuté Evropskou unií, jejími členskými státy nebo Chile na základě daňové dohody.

5. Za podmínky, že se taková opatření neuplatňují způsobem, který by představoval prostředek svévolné nebo neoprávněné diskriminace mezi zeměmi, kde existují podobné podmínky, nebo skryté omezení obchodu a investic, nelze žádné ustanovení této části dohody vykládat tak, že by kterékoli straně bránilo přijmout, zachovat nebo prosazovat jakéhokoli opatření, jehož cílem je spravedlivé nebo účinné ukládání či vybírání přímých daní a jež:

- a) rozlišuje mezi daňovými poplatníky, kteří se nenacházejí ve stejné situaci, zejména pokud jde o místo jejich pobytu nebo místo, kde je investován jejich kapitál, nebo

- b) má bránit vyhýbání se daňovým povinnostem nebo daňovým únikům na základě daňové dohody nebo daňového práva dané strany.

ČLÁNEK 39.4

Zpřístupňování informací

1. Žádné ustanovení této části dohody nelze vykládat tak, že od strany vyžaduje, aby poskytla důvěrné informace, jejichž zpřístupnění by narušilo vymáhání práva nebo by bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem nebo by bylo na újmu oprávněným obchodním zájmům jednotlivých veřejných či soukromých podniků, ledaže takové důvěrné informace požaduje tribunál pro účely řízení o řešení sporu podle kapitoly 38. V takových případech tribunál zajistí, aby byla plně zachována důvěrnost informací.
2. Pokud strana předloží Smíšené radě, Smíšenému výboru, podvýborům nebo jiným orgánům zřízeným podle této dohody informace, které jsou podle jejích právních předpisů považovány za důvěrné, nakládá druhá strana s těmito informacemi jako s důvěrnými, nedovolí-li předkládající strana jinak.

ČLÁNEK 39.5

Výjimky WTO

Pokud je povinnost podle této části dohody v podstatě rovnocenná povinnosti podle Dohody o WTO, má se za to, že jakékoli opatření přijaté v souladu s výjimkou přijatou podle článku IX Dohody o WTO je v souladu s povinností podle této části dohody, která je v podstatě rovnocenná.

ČÁST IV

OBECNÝ INSTITUCIONÁLNÍ RÁMEC

KAPITOLA 40

INSTITUCIONÁLNÍ RÁMEC

ČLÁNEK 40.1

Smíšená rada

1. Strany zřizují Smíšenou radu. Smíšená rada sleduje plnění cílů této dohody a dohlíží na její provádění. Zabývá se veškerými otázkami, které vzniknou v rámci této dohody, a jakýmkoli dalšími dvoustrannými nebo mezinárodními otázkami společného zájmu.
2. Smíšená rada zasedne do jednoho roku ode dne vstupu této dohody v platnost a poté zasedá jednou za dva roky, nebo na základě jiné dohody stran. Zasedání Smíšené rady probíhají prezenčně nebo za použití jakýchkoli technologických prostředků v souladu s jejím jednacím řádem. Zasedání, která probíhají prezenčně, se konají střídavě v Bruselu a v Santiagu.

3. V případě strany EU se Smíšená rada skládá ze zástupců na ministerské úrovni a v případě Chile ze zástupců ministra zahraničních věcí nebo jimi jmenovaných osob. Pokud Smíšená rada jedná ve složení pro obchod podle článku 8.5, skládá se ze zástupců stran odpovědných za obchodní a investiční záležitosti.
4. Smíšená rada má pravomoc přijímat rozhodnutí v případech stanovených v této dohodě a vydávat doporučení v souladu se svým jednacím řádem. Smíšený výbor přijímá svá rozhodnutí a vydává doporučení po vzájemné dohodě. Rozhodnutí jsou pro strany závazná a strany přijmou veškerá nezbytná opatření k jejich provedení. Doporučení nemají závazný charakter.
5. Smíšené radě společně předsedá zástupce každé strany, v souladu s ustanoveními jejího jednacího řádu, s přihlédnutím ke konkrétním otázkám, které mají být na daném zasedání řešeny.
6. Smíšená rada na svém prvním zasedání přijme svůj jednací řád a jednací řád Smíšeného výboru.
7. Smíšená rada může na Smíšený výbor přenést kteroukoli ze svých funkcí, včetně pravomoci přijímat závazná rozhodnutí a vydávat doporučení.
8. Navíc k tomuto článku platí, že pokud Smíšená rada jedná ve složení pro obchod, použije se článek 8.5.

ČLÁNEK 40.2

Smíšený výbor

1. Strany zřizují Smíšený výbor. Smíšený výbor je nápomocen Smíšené radě při výkonu jejích funkcí.
2. Smíšený výbor je odpovědný za obecné provádění této dohody. Skutečnost, že záležitost nebo otázku posuzuje Smíšený výbor, nebrání Smíšené radě v tom, aby se jí rovněž zabývala.
3. Smíšený výbor zasedne do jednoho roku ode dne vstupu této dohody v platnost a poté zasedá jednou ročně, nebo na základě jiné dohody stran. Zasedání Smíšeného výboru probíhají prezenčně nebo za použití jakýchkoli technologických prostředků v souladu s jeho jednacím řádem. Zasedání, která probíhají prezenčně, se konají střídavě v Bruselu a v Santiagu.
4. Smíšený výbor se skládá ze zástupců stran a společně mu předsedá zástupce každé strany v souladu s jeho jednacím řádem, přičemž se zohlední konkrétní otázky, které mají být na daném zasedání projednány.
5. Pokud Smíšený výbor jedná ve složení pro obchod podle článku 8.6, skládá se ze zástupců stran odpovědných za obchodní a investiční záležitosti.

6. Smíšený výbor má pravomoc přijímat rozhodnutí v případech stanovených v této dohodě, nebo kdy na něj tuto pravomoc přenesla Smíšená rada podle čl. 40.1 odst. 7. Smíšený výbor má rovněž pravomoc vydávat doporučení, včetně případů, kdy na něj byla tato pravomoc přenesena podle čl. 40.1 odst. 7. Smíšený výbor přijímá svá rozhodnutí a vydává doporučení po vzájemné dohodě a v souladu se svým jednacím řádem. Při výkonu přenesených funkcí přijímá Smíšený výbor svá rozhodnutí a vydává doporučení v souladu s jednacím řádem Smíšené rady. Rozhodnutí jsou pro strany závazná a strany přijmou veškerá nezbytná opatření k jejich provedení. Doporučení nemají závazný charakter.

7. Navíc k tomuto článku platí, že pokud Smíšený výbor jedná ve složení pro obchod, použije se článek 8.6.

ČLÁNEK 40.3

Podvýbory a jiné orgány

1. Zřizuje se Podvýbor pro rozvoj a mezinárodní spolupráci, jehož úkolem je koordinovat a dohlížet na provádění činností spolupráce v oblastech uvedených v části II této dohody.
2. Podvýbory specifické pro část III této dohody se zřizují podle článku 8.8.

3. Smíšená rada nebo Smíšený výbor mohou přijmout rozhodnutí o zřízení dalšího podvýboru nebo jiného orgánu. Smíšená rada nebo Smíšený výbor mohou podvýboru nebo jinému orgánu zřízenému podle tohoto odstavce přidělit úkoly v rámci svých příslušných pravomocí, aby byly nápomocny při výkonu jejich příslušných funkcí a řešily konkrétní úkoly nebo záležitosti. Smíšená rada nebo Smíšený výbor může změnit úkoly svěřené podvýboru nebo orgánu zřízenému podle tohoto odstavce nebo je rozpustit.
4. Podvýbory a jiné orgány se skládají ze zástupců stran a společně jim předsedá zástupce každé strany.
5. Není-li v této dohodě stanoveno jinak nebo nedohodnou-li se strany jinak, zasednou podvýbory do jednoho roku od svého zřízení a poté na žádost kterékoli ze stran nebo Smíšené rady nebo Smíšeného výboru na vhodné úrovni. Podvýbory mohou být rovněž svolány z vlastního podnětu v souladu se svým jednacím řádem. Zasedání podvýborů probíhají prezenčně nebo za použití jakýchkoli technologických prostředků v souladu s jejich jednacím řádem. Zasedání, která probíhají prezenčně, se konají střídavě v Bruselu a v Santiagu.
6. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, podávají podvýbory a jiné orgány Smíšenému výboru pravidelně i na jeho žádost zprávy o své činnosti.

7. Skutečnost, že záležitost nebo otázku posuzují jakékoli podvýbory nebo jiné orgány, nebrání Smíšené radě nebo Smíšenému výboru v tom, aby se jí rovněž zabývaly.
8. Smíšená rada nebo Smíšený výbor může přijmout jednací řád podvýborů a jiných orgánů, považuje-li to za vhodné. Pokud Smíšená rada nebo Smíšený výbor nepřijme svůj jednací řád, použije se obdobně jednací řád Smíšeného výboru.
9. Podvýbory a jiné orgány mohou vydávat doporučení v souladu se svým jednacím řádem. Podvýbory a jiné orgány vydávají doporučení po vzájemné dohodě. Doporučení podvýborů a jiných orgánů nejsou závazná.
10. Podvýbor pro služby a investice zřízený podle čl. 8.8 odst. 1 může přijímat rozhodnutí v souladu s článkem 17.39. Podvýbor pro finanční služby zřízený podle čl. 8.8 odst. 1 může přijímat rozhodnutí v souladu s článkem 25.20. Uvedené podvýbory přijímají tato rozhodnutí po vzájemné dohodě. Tato rozhodnutí jsou závazná pro obě strany.

ČLÁNEK 40.4

Smíšený parlamentní výbor

1. Zřizuje se Smíšený parlamentní výbor. Skládá se z poslanců Evropského parlamentu a chilského Kongresu.
2. Smíšený parlamentní výbor přijme svůj jednací řád.
3. Smíšený parlamentní výbor představuje fórum pro setkávání a výměnu názorů a pro podporu užších vztahů. Schází se dvakrát ročně.
4. Smíšený parlamentní výbor je informován o rozhodnutích a doporučeních Smíšené rady.
5. Smíšený parlamentní výbor může Smíšené radě vydávat doporučení ohledně provádění této dohody.

ČLÁNEK 40.5

Účast občanské společnosti

Každá strana podporuje účast občanské společnosti na provádění této dohody, zejména prostřednictvím kontaktů s příslušnou domácí poradní skupinou podle článku 40.6 a s fórem občanské společnosti podle článku 40.7.

ČLÁNEK 40.6

Domácí poradní skupiny

1. Každá strana do dvou let ode dne vstupu této dohody v platnost vytvoří nebo určí domácí poradní skupinu. Každá domácí poradní skupina zahrnuje vyvážené zastoupení nezávislých organizací občanské společnosti, včetně nevládních organizací, odborů a organizací podniků a zaměstnavatelů. Pro tyto účely stanoví každá strana svá vlastní pravidla jmenování s cílem určit složení příslušné domácí poradní skupiny, a umožnit tak přístup subjektům z různých odvětví. Složení každé domácí poradní skupiny se pravidelně obnovuje v souladu s pravidly pro jmenování stanovenými podle tohoto odstavce.
2. Každá strana se schází se svou domácí poradní skupinou nejméně jednou ročně, aby projednala provádění této dohody. Každá strana může zvážit stanoviska nebo doporučení, jež jí předložila její domácí poradní skupina.

3. V zájmu zvýšení povědomí veřejnosti o své domácí poradní skupině zveřejní každá strana seznam organizací, které se její domácí poradní skupiny účastní, jakož i její kontaktní údaje.
4. Strany vhodnými prostředky podporují kontakty mezi domácími poradními skupinami.

ČLÁNEK 40.7

Fórum občanské společnosti

1. Strany podporují pravidelnou organizaci fóra občanské společnosti za účelem vedení dialogu o provádění této dohody.
2. Strany svolávají zasedání fóra občanské společnosti po vzájemné dohodě. Při svolávání zasedání fóra občanské společnosti přizve každá strana nezávislé organizace občanské společnosti usazené na jejím území, včetně členů své domácí poradní skupiny uvedené v článku 40.6 Každá strana podporuje vyvážené zastoupení a umožňuje účast nevládních organizací, odborů a organizací podniků a zaměstnavatelů. Každá organizace nese náklady spojené se svou účastí na fóru občanské společnosti.

3. Zasedání fóra občanské společnosti se podle potřeby účastní zástupci stran účastnících se Smíšené rady nebo Smíšeného výboru. Strany společně nebo jednotlivě zveřejní veškerá formální prohlášení učiněná na fóru občanské společnosti.

KAPITOLA 41

OBEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 41.1

Definice stran

Pro účely této dohody se rozumí:

- a) „stranou“:
 - i) Evropská unie nebo její členské státy nebo Evropská unie a její členské státy v souladu s jejich příslušnými pravomocemi (dále jen „strana EU“) nebo
 - ii) Chile a
- b) „stranami“ strana EU a Chile.

ČLÁNEK 41.2

Územní působnost

1. Tato dohoda se vztahuje:
 - a) v případě strany EU na území, na která se vztahují Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie, za podmínek v nich stanovených a
 - b) v případě Chile na pozemní, námořní a vzdušný prostor pod jeho svrchovaností a na výlučnou ekonomickou zónu a kontinentální šelf, v němž vykonává svrchovaná práva a jurisdikci v souladu s mezinárodním právem¹ a chilským právem².

Odkazy na „území“ v této dohodě je nutno chápat v souladu s tímto odstavcem, není-li v této dohodě výslovně stanoveno jinak.

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že mezinárodní právo zahrnuje zejména na Úmluvu Organizace spojených národů o mořském právu, uzavřenou v Montego Bay dne 10. prosince 1982.

² Pro upřesnění je třeba uvést, že v případě rozporu mezi právem Chile a mezinárodním právem má přednost mezinárodní právo.

2. Pokud jde o ustanovení týkající se sazebního zacházení se zbožím, včetně pravidel původu a dočasného pozastavení tohoto zacházení, použije se tato dohoda rovněž na ty oblasti celního území Evropské unie ve smyslu článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013¹, na něž se nevztahuje odst. 1 písm. a).

ČLÁNEK 41.3

Plnění povinností

1. Každá strana přijme veškerá obecná nebo zvláštní opatření potřebná pro plnění svých povinností vyplývajících z této dohody.
2. Pokud se některá ze stran domnívá, že druhá strana nesplnila některou z povinností podle části III této dohody, použijí se zvláštní mechanismy stanovené v uvedené části.
3. Pokud se některá ze stran domnívá, že druhá strana nesplnila některou z povinností, které jsou v čl. 1.2 odst. 2 nebo čl. 2.2 odst. 1 popsány jako podstatné prvky této dohody, může přijmout vhodná opatření. Pro účely tohoto odstavce mohou „vhodná opatření“ zahrnovat částečné nebo úplné pozastavení platnosti této dohody.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. EU L 269, 10.10.2013, s. 1).

4. Pokud se některá ze stran domnívá, že druhá strana nesplnila některou z povinností stanovených v této dohodě, kromě těch, které spadají do oblasti působnosti odstavců 2 a 3, oznámí to druhé straně. Strany vedou konzultace pod záštitou Smíšené rady s cílem dosáhnout vzájemně přijatelného řešení. Smíšená rada usiluje o dosažení vzájemně přijatelného řešení co nejdříve. Pokud Smíšená rada nedosáhne vzájemně přijatelného řešení do 60 dnů ode dne oznámení, může oznamující strana přijmout vhodná opatření. Pro účely tohoto odstavce mohou vhodná opatření zahrnovat pouze pozastavení platnosti částí I, II a IV této dohody.

5. Vhodná opatření uvedená v odstavcích 3 a 4 se přijímají v plném souladu s mezinárodním právem a jsou přiměřená neplnění povinností vyplývajících z této dohody. Přednost mají opatření, která co nejméně narušují fungování této dohody.

ČLÁNEK 41.4

Bezpečnostní výjimky

1. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že:
 - a) od kterékoli strany vyžaduje poskytnutí informací či přístupu k informacím, jejichž zpřístupnění je podle ní v rozporu s jejími zásadními bezpečnostními zájmy, nebo

- b) straně brání učinit jakékoli opatření, které považuje za nezbytné pro ochranu svých zásadních bezpečnostních zájmů:
- i) v souvislosti s výrobou nebo obchodem se zbraněmi, municí a vojenským materiálem a v souvislosti s takovou výrobou, obchodem a operacemi s jiným zbožím, materiálem, službami a technologiemi a s hospodářskými činnostmi prováděnými přímo nebo nepřímo za účelem zásobování vojenských zařízení;
 - ii) v souvislosti se štěpnými a termonukleárními materiály nebo materiály, které slouží k jejich výrobě, nebo
 - iii) v době války nebo jiné mimořádné situace v mezinárodních vztazích, nebo
- c) brání kterékoli straně učinit jakékoli opatření k plnění závazků, jež přijala v rámci Charty Organizace spojených národů za účelem zachování mezinárodního míru a bezpečnosti.

2. Strana v maximální možné míře informuje Smíšený výbor o každém opatření, které přijme podle odst. 1 písm. b) a c), a o ukončení tohoto opatření.

ČLÁNEK 41.5

Vstup v platnost a prozatímní provádění

1. Tato dohoda vstupuje v platnost prvním dnem třetího měsíce následujícího po dni posledního oznámení, kterým si strany vzájemně oznámí dokončení svých vnitřních postupů nezbytných pro vstup dohody v platnost.
2. Bez ohledu na odstavce 1 mohou strany tuto dohodu zcela nebo zčásti provádět prozatímně v souladu se svými příslušnými vnitřními postupy.
3. Prozatímní provádění začíná prvním dnem druhého měsíce následujícího po dni, kdy si strany vzájemně oznámí dokončení svých vnitřních postupů nezbytných pro tento účel, včetně potvrzení souhlasu Chile s prozatímním prováděním částí této dohody navržených stranou EU.
4. Kterákoli strana může druhé straně písemně oznámit svůj záměr ukončit prozatímní provádění této dohody. Prozatímní provádění skončí prvním dnem druhého měsíce následujícího po tomto oznámení.
5. Během prozatímního provádění této dohody mohou Smíšená rada a jiné orgány zřízené podle této dohody vykonávat své funkce ve vztahu k ustanovením, která podléhají prozatímnímu provádění. Je-li prozatímní provádění této dohody ukončeno podle odstavce 4, pozbydou od tohoto data ukončení veškerá rozhodnutí přijatá při plnění jejich funkcí účinnosti. Účinky rozhodnutí řádně provedených ještě před tímto datem nejsou dotčeny.

6. Pokud strany v souladu s odstavci 2 a 3 prozatímně provádějí určité ustanovení této dohody před jejím vstupem v platnost, považuje se každý odkaz v takovém ustanovení týkající se data vstupu této dohody v platnost za odkaz na datum, od kterého strany dané ustanovení podle odstavce 3 uplatňují.

7. Oznámení učiněná v souladu s tímto článkem se zasílají v případě strany EU generálnímu tajemníkovi Rady Evropské unie a v případě Chile Ministerstvu zahraničních věcí.

ČLÁNEK 41.6

Změny

1. Strany se mohou písemně dohodnout na změnách této dohody. Změny vstupují v platnost obdobně v souladu s ustanoveními článku 41.5.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku může Smíšená rada přijmout rozhodnutí o změně dohody v případech uvedených v čl. 8.5 odst. 1 písm. a) a čl. 41.9 odst. 5.

ČLÁNEK 41.7

Ostatní dohody

1. Dohoda o přidružení, včetně rozhodnutí přijatých v jejím institucionálním rámci, pozbývá účinnosti a je vstupem této dohody v platnost nahrazena touto dohodou.
2. Prozatímní dohoda o obchodu pozbývá účinnosti a je vstupem této dohody v platnost nahrazena touto dohodou.
3. Odkazy na dohodu o přidružení, včetně rozhodnutí přijatých v jejím institucionálním rámci, nebo na prozatímní dohodu o obchodu ve všech ostatních dohodách a ujednáních mezi stranami se považují za odkazy na tuto dohodu.
4. Strany mohou tuto dohodu doplnit uzavřením zvláštních dohod v jakékoli oblasti spolupráce spadající do oblasti působnosti části II této dohody. Tyto zvláštní dohody tvoří nedílnou součást celkových dvoustranných vztahů upravených touto dohodou a podléhají společnému institucionálnímu rámci.
5. Stávající dvoustranné dohody týkající se zvláštních oblastí spolupráce, které spadají do oblasti působnosti části II této dohody, se považují za součást celkových dvoustranných vztahů upravených touto dohodou a podléhají společnému institucionálnímu rámci.

6. Stávající dohody spadající do oblasti působnosti části III této dohody pozbývají účinku vstupem této dohody v platnost.
7. Vstupem této dohody v platnost se veškerá doporučení nebo rozhodnutí přijatá Radou pro obchod zřízenou prozatímní dohodou o obchodu považují za přijatá Smíšenou radou zřízenou článkem 40.1 této dohody. Veškerá doporučení nebo rozhodnutí přijatá Výborem pro obchod zřízeným prozatímní dohodou o obchodu považují za přijatá Smíšeným výborem zřízeným článkem 40.2 této dohody.
8. Bez ohledu na odstavec 2 tohoto článku:
- a) dočasná opatření přijatá podle článku 20.5 prozatímní dohody o obchodu, která jsou platná ke dni vstupu této dohody v platnost, zůstávají v platnosti až do jejich přirozeného skončení platnosti;
 - b) dvoustranná ochranná opatření přijatá podle oddílu C kapitoly 5 prozatímní dohody o obchodu, která jsou platná ke dni vstupu této dohody v platnost, zůstávají v platnosti až do jejich přirozeného skončení platnosti;
 - c) postupy řešení sporů, které již byly zahájeny podle čl. 26.22 odst. 1 nebo článku 31.5 prozatímní dohody o obchodu, pokračují ode dne vstupu této dohody v platnost až do svého dokončení a

d) závazný výsledek jakéhokoli postupu řešení sporů zahájeného podle čl. 26.22 odst. 1 nebo článku 31.5 prozatímní dohody o obchodu zůstává pro strany závazný i po dni vstupu této dohody v platnost.

9. Strany nemohou zahájit řízení o řešení sporů podle této dohody v záležitostech, které byly předmětem závěrečné zprávy rozhodčího tribunálu podle kapitoly 26 nebo kapitoly 31 prozatímní dohody o obchodu.

10. Přejídná období, která již zcela nebo částečně uplynula podle prozatímní dohody o obchodu, se zohlední při výpočtu přejídných období stanovených v rovnocenných ustanoveních této dohody. Tato přejídná období podle této dohody se vypočítají ode dne vstupu prozatímní dohody o obchodu v platnost.

11. Procesní lhůty, které již zcela nebo částečně uplynuly podle prozatímní dohody o obchodu, se zohlední při výpočtu procesních lhůt stanovených v rovnocenných ustanoveních této dohody.

12. Dohoda o obchodu s vínem uvedená v příloze V dohody o přidružení (dále jen „dohoda o víně“) a Dohoda o obchodu s lihovinami a aromatizovanými nápoji v příloze VI dohody o přidružení (dále jen „dohoda o lihovinách“)¹ včetně všech dodatků, se obdobně začleňují do této dohody a stávají se její součástí, a to takto:

- a) odkazy v dohodě o víně a dohodě o lihovinách na mechanismus řešení sporů uvedený v části IV dohody o přidružení, jakož i na kodex chování uvedený v příloze XVI dohody o přidružení se považují za odkazy na mechanismus řešení sporů stanovený v kapitole 38 a na kodex chování stanovený v příloze 38-B této dohody;
- b) odkazy v dohodě o víně a dohodě o lihovinách na Společenství se považují za odkazy na stranu EU;

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že datum podpisu a datum vstupu dohody o víně a dohody o lihovinách v platnost jsou stejné jako datum podpisu a datum vstupu dohody o přidružení v platnost.

- c) odkazy v dohodě o víně a dohodě o lihovinách na Výbor pro přidružení zřízený dohodou o přidružení se považují za odkazy na Smíšený výbor zřízený podle článku 40.2 této dohody, který jedná ve složení pro obchod;
- d) odkazy v dohodě o víně a dohodě o lihovinách na přílohu IV dohody o přidružení se považují za odkazy na kapitolu 13 této dohody;
- e) pro upřesnění je třeba uvést, že Smíšený výbor zřízený článkem 30 dohody o víně a Smíšený výbor zřízený článkem 17 dohody o lihovinách nadále fungují a nadále vykonávají funkce uvedené v článku 29 dohody o víně a v článku 16 dohody o lihovinách;
- f) pro upřesnění je třeba uvést, že čl. 41.11 odst. 2 této dohody se vztahuje na dohodu o víně a dohodu o lihovinách, a
- g) má se za to, že dohoda o víně a dohoda o lihovinách začleněné do této dohody zahrnují veškeré změny dohody o víně a dohody o lihovinách začleněné do prozatímní dohody o obchodu.

13. Každé rozhodnutí přijaté v souladu s institucionálním rámcem dohody o přidružení týkající se dohody o víně nebo dohody o lihovinách, které je v platnosti ke dni vstupu této dohody v platnost, se považuje za přijaté Smíšeným výborem zřízeným podle článku 40.2 této dohody, který jedná ve složení pro obchod.

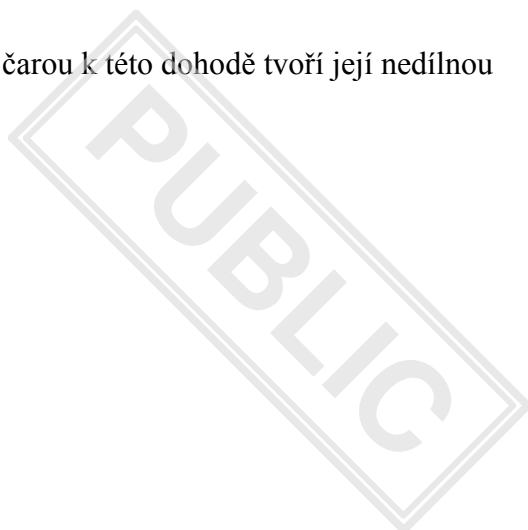
14. Strany mohou měnit dodatky k dohodě o víně a k dohodě o lihovinách, jak jsou začleněny, výměnou dopisů¹.

ČLÁNEK 41.8

Přílohy, dodatky, protokoly, poznámky a poznámky pod čarou

¹ Pro upřesnění je třeba uvést, že Chile provede veškeré změny dohody o víně a dohody o lihovinách začleněné do této dohody prostřednictvím *acuerdos de ejecución* (výkonných dohod) v souladu s chilským právem.

Přílohy, dodatky, protokoly, poznámky a poznámky pod čarou k této dohodě tvoří její nedílnou součást.

ČLÁNEK 41.9

Budoucí přistoupení k Evropské unii

1. Strana EU oznámí Chile každou žádost třetí země o přistoupení k Evropské unii.
2. Strana EU oznámí Chile datum podpisu a vstupu v platnost smlouvy o přistoupení nového členského státu k Evropské unii (dále jen „smlouva o přistoupení“).
3. Nový členský stát přistoupí k této dohodě v souladu s podmínkami stanovenými Smíšenou radou. Toto přistoupení nabývá účinku dnem přistoupení nového členského státu k Evropské unii.
4. Bez ohledu na odstavec 3 se část III této dohody použije mezi novým členským státem a Chile ode dne přistoupení tohoto nového členského státu k Evropské unii.
5. Aby se usnadnilo provádění odstavce 4 tohoto článku, Smíšený výbor přezkoumá ode dne podpisu smlouvy o přistoupení veškeré účinky na tuto dohodu vyplývající z přistoupení nového členského státu k Evropské unii podle čl. 8.6 odst. 1 písm. f). Smíšená rada přijme rozhodnutí o veškerých nezbytných změnách příloh této dohody a o jakýchkoli dalších nezbytných úpravách, včetně přechodných opatření. Každé rozhodnutí Smíšené rady přijaté podle tohoto odstavce nabývá účinku dnem přistoupení uvedeného nového členského státu k Evropské unii.

ČLÁNEK 41.10

Soukromá práva

1. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že osobám přímo uděluje práva nebo ukládá práva nebo povinnosti jiné než ty, které mezi sebou strany založily podle mezinárodního práva veřejného, ani tak, že umožňuje přímo se domáhat ustanovení této dohody v právních řádech stran.
2. Strany nesmí ve svých právních předpisech stanovit právo na soudní ochranu proti druhé straně na základě důvodu, že určité opatření druhé strany je v rozporu s touto dohodou.

ČLÁNEK 41.11

Odkazy na právní předpisy a jiné dohody

1. Odkazuje-li se v této dohodě na právní předpisy některé ze stran, rozumí se těmito předpisy i jejich změny, není-li stanoveno jinak.
2. Odkazuje-li se v této dohodě na mezinárodní dohody nebo pokud jsou do ní mezinárodní dohody začleněny, ať už se jedná o mezinárodní dohody celé, nebo jejich část, rozumí se těmito mezinárodními dohodami i jejich změny nebo nástupnické dohody vstupující v platnost pro obě strany v den nebo po dni podpisu této dohody, není-li v této dohodě stanoveno jinak.

3. Vyvstane-li v důsledku takových změn nebo nástupnických dohod, na něž odkazuje odstavec 2, jakákoli otázka týkající se provádění nebo uplatňování této dohody, mohou strany na žádost kterékoli z nich přistoupit ke vzájemné konzultaci s cílem najít vzájemně uspokojivé řešení.

ČLÁNEK 41.12

Doba trvání

Tato dohoda se uzavírá na dobu neurčitou.

ČLÁNEK 41.13

Ukončení platnosti

Bez ohledu na článek 41.12 může kterákoli strana druhé straně oznámit svůj záměr ukončit tuto dohodu. Toto oznámení se v případě strany EU zasílá generálnímu tajemníkovi Rady Evropské unie a v případě Chile Ministerstvu zahraničních věcí. Ukončení dohody nabývá účinku šest měsíců od data tohoto oznámení.

ČLÁNEK 41.14

Závazná znění

Tato dohoda je sepsána ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, irském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní a řádně zplnomocnění zástupci k této dohodě své podpisy.

V ... dne ... měsíce ... roku ...